Juny 2007
Número 322
2 €

Delta LLOBREGAT

FUNDAT L'ANY 1977

EL PERIÒDIC INDEPENDENT D'EL PRAT

Una nova onada d'esquerdes a més de 200 metres del túnel de l'AVE

Una veritat incòmoda

Vota el 47% Abstenció: 53%

Ha mort el Dr. Jaume Codina i Vilà, referent de la història del Prat i del delta de Llobregat

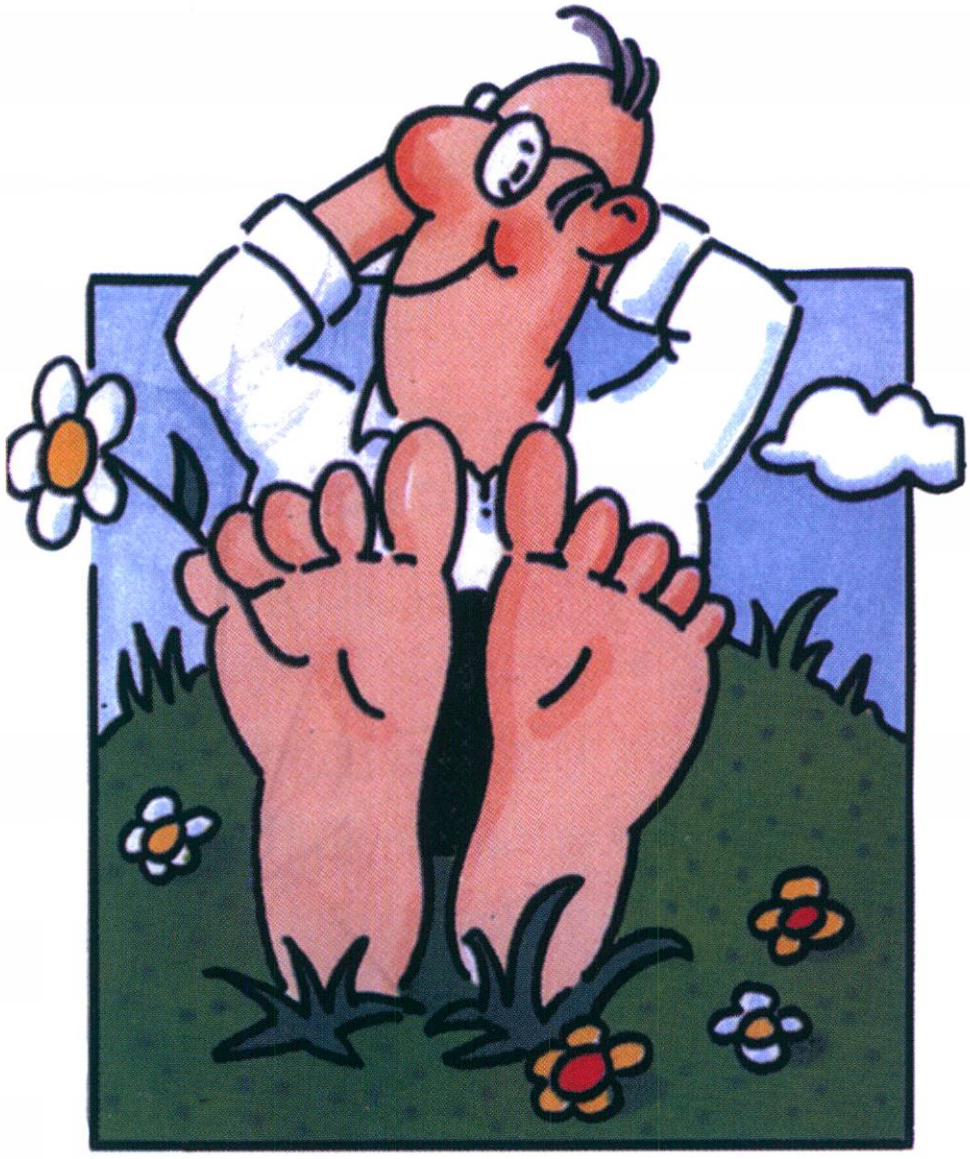

Ha arribat l'estiu

Amb la calor, els nostres peus es tornen exigents.
Una gran selecció de sabates que **"respiren"**,**"anatòmiques"**
i amb **"cambra d'aire"**.
Tot un món per caminar descansant.
El millor per als teus peus a **FONT PELL**

FONT PELL
SABATES

Frederic Soler, 42 · El Prat i també a Sant Boi

El vot no surt de casa

El passat mes de maig, des d'aquesta mateixa pàgina fèiem una crida massiva al vot en les darreres eleccions municipals, per tal de legitimar allò que es pogués decidir en un moment de transformació de la ciutat tan crucial com el que vivim. Els pitjors pronòstics s'han complert i són les elevades xifres d'abstenció les que han esdevingut protagonistes dels darrers comicis.

El desencant dels ciutadans envers la política local es fa cada cop més patent, però els electors manifesten aquest descontent amb una eina molt poc activa com és l'abstenció. Tothom té dret a opinar, però un ciutadà descontent amb els polítics locals estaria més legitimat per fer-ho si, en comptes de restar indiferent, hagués dipositat un vot en blanc. L'abstenció fa mal els polítics, però al contrari del que succeeix amb el vot en blanc, no es pot interpretar com un vot de càstig.

No ens erigirem ara en jutges per tal de determinar-ne les causes de la baixa participació. La determinació de si el missatge dels polítics ha estat o no motivador depén al final de cadascú. El que sí és cert, i pot haver estat un ingredient addicional, és que els mitjans de comunicació massius han ajudat a concebre les darreres eleccions com una prèvia de les eleccions generals de 2008. Aquest missatge contaminat pel tradicional i insistent esquema bipartidista espanyol ha contribuït si més no a enfocar la vista de l'electorat envers la Moncloa, en comptes de fer-ho envers l'ajuntament del seu poble o ciutat.

Insistim en la mateixa línia en què ho fèiem al maig: el Prat viu una època crucial de transformacions, amb la creació d'infrastructures i amb la construcció de tota una petita ciutat a l'Eixample Nord; per això creiem que és necessari la implicació de tothom.

Sigui com sigui, i centrant-nos ara en la part que sí ha participat, cal felicitar novament Tejedor i ICV per haver obtingut novament el recolzament majoritari, tot i que de menys de la meitat dels possibles electors.

Delta LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.

Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL
President
Jaume Monés
Vice-Presidents
Alfredo García
Josep Maria Canalías
Secretari
Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalías
Director Adjunt: Vicenç Tierra • *Cap de redacció:* Javier Martínez • *La crònica de la ciutat i cultura*: Imanol Crespo, Sergi Falcó, Luis Garrido, Neus Macías, Mariano Martínez, Sergi Olivera • *Esports:* Toni Espigares, José David Múñoz, Manolo Gol, Marta Buceta, Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà *Fotos:* Aurelio Poyato, Joaquim Torrent • *Publicitat:* Marta Raventós, Jaume Monés • *Maquetació*: Mariano Martínez

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977

Tallers gràfics de Rúbrica
Frederic Soler, 81-83 • El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

EL TEMA

5 L'abstenció amarga els pastís electoral

L'ENTREVISTA

9 Josep Pérez Moya, director del Servei Català de Trànsit

LA POLÍTICA

15 ICV-EUiA i PSC divuit regidors i formaran govern

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

20 Les esquerdes per l'AVE arriben al carrer Ignasi Iglesias

MORT DEL DR. JAUME CODINA

22-31 Articles que recorden la figura de Jaume Codina

LA GENT D'EL PRAT

33 Marta Balaguer, les mans que fan pedalar mig Prat

LA CULTURA

37 Pere Izquierdo, director del Museu d'Arqueologia de Catalunya

ELS ESPORTS

44-45 Nit de l'Esport 2007

Infantil · Juvenil · Llenceria · Llar

Tot moda

Telf. 646 84 55 98

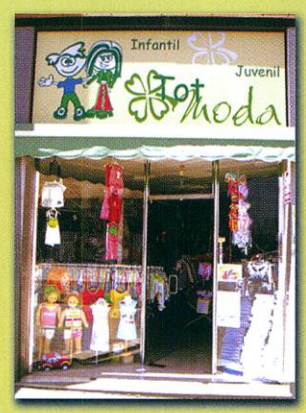

Crta. Bunyola, 50
EL PRAT DE LLOBREGAT
(cantonada Onze de Setembre)

Arriba l'estiu, i a TOT MODA ja ho tenim tot a punt

El Racó del Pernil

Especialidad
en jamones y quesos

Gran selección
de productos ibéricos

C. Rector Farrés i Poch, 3-5 (Detrás Zonilla) • Telf. 93 479 13 96

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

SEGUROS DE

AUTOMÓBILES · HOGAR · COMERCIO · VIDA · JUBILACIÓN

COMUNIDADES · ENFERMEDAD · ACCIDENTE · EMPRESAS

RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIOS
Mañanas: 9h. a 14 h. · Tardes: 16 h. a 20 h.
Excepto viernes de 9h. a 14h. i de 16 h. a 19 h.

Av. Verge de Montserrat, 38 · El Prat de Llobregat
Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06
e-mail. baltasarseg@terra.es · www.baltasarseguros.com

L'abstenció amarga el pastís electoral

JAVIER MARTÍNEZ / Al marge dels resultats o dels guanys o pèrdues de regidors, les postres del menú de les darreres eleccions municipals han deixat un regust massa amarg a abstenció. Parlant amb percentatges (52,26 % d'abstenció) encara sembla que l'absència de participació quedi com una dada freda i impersonal. Ja posats, exhibim les xifres totals i veuran com la trompada és més forta: dels 48.807 electors censats al Prat només van passar per les urnes 23.300. On eren els 25.507 restants? Aquesta pregunta encara deu ser el fuet de penitència dels polítics que havien d'il·lusionar la ciutadania per tal que acudís a votar.

Es poden fer moltes preguntes sense trobar una veritat absoluta que expliqui una actitud abstencionista que encara ha fet més mal a poblacions com Gavà (54,9%), Sant Boi (54,82%), Castelldefels (54,42%) o Santa Coloma (54,39%). Les eleccions s'han plantejat en clau d'*avantmatx* PP-PSOE? La seguretat que ICV i PSC tornarien a pactar (i per tant a renunciar a part de la seva identitat pròpia) ha fomentat la indiferència dels electors?

És indubtable que entre 25.000 persones podem trobar-hi més de 100 motius per no anar a votar. En aquestes pàgines, seran els actors polítics mateixos qui faran el seu examen de consciència.

Duarte (ICV): "És un problema general: la gent no s'implica en moviments socials"

NEUS MACIAS / Unes eleccions municipals que es van convertir en unes primàries de les generals i van desmotivar molts electors a l'hora d'acudir a les urnes. Aquesta és una visió que predomina entre els polítics pratencs consultats sobre les causes de l'abstenció. El debat televisiu s'ha centrat en ETA i en la confrontació PSOE-PP i ha desdibuixat el panorama d'unes eleccions municipals properes al ciutadà i als seus problemes reals. Així ho veu Rafael Duarte, president d'ICV-EUiA, i fins ara Tinent d'Alcalde de Serveis Centrals i Economia. "La gent veu aquests comicis com el primer enfrontament PSOE-PP, i els situa en el marc d'una batalla que no toca ara, sinó al març del 2008". Però Duarte va més enllà, i fa una reflexió sobre la manca de participació del ciutadà. "És un problema general: la gent no s'implica en moviments socials, ni en associacions veïnals o culturals. No succeeix que els ciutadans acostumin a ser molt participatius a la vida quotidiana i, de sobte, arribin les eleccions i no voti ningú. Hi ha hagut una davallada de la implicació de la gent a la vida social". Respecte al vot jove, el president ecosocialista assegura que no té sentit plantejar-se si hi ha influït el fet de no haver tingut durant el mandat anterior Regidoria de Joventut. "Això no té sentit. No és un fenomen local que només s'hagi donat a El Prat. De fet, aquí hem tingut una de les participacions més altes del Baix Llobregat, igual que a altres municipis que sí tenen aquesta regidoria". Duarte, però, no pot donar fórmules per evitar l'abstenció. "És evident que hi hem de fer una reflexió, però crec que a nivell local no podem prendre mesures". ■

Camps (ERC): "La gent pensa que si les coses funcionen no cal mobilitzar-se"

NEUS M. / El candidat d'ERC a l'alcaldia, Joan Camps, ja regidor a l'ajuntament d'El Prat, creu que els mitjans de comunicació han tingut alguna cosa a veure en l'elevada abstenció. "S'ha donat una percepció televisiva de que aquesta campanya electoral no era per a uns comicis municipals, sinó generals. Els votants han estat tensionats pel fort enfrontament PSOE-PP, i tant Rajoy com Zapatero han aparegut constantment a premsa i televisió. I, que jo sàpiga, cap d'ells no es presentava a les llistes municipals". Aquest fenomen contradiu, segons Camps, la màxima que diu que la política de proximitat mobilitza més als electors. "Ja hem vist que no és així. La participació és mediàtica".

Respecte a l'abstenció de la gent jove, Camps considera que no respon exclusivament a qüestions municipals. "Potser manca una falta de perspectiva global. Als governs municipals hi ha molta gestió, i potser no tanta política ideològica. La gent no veu diferències entre uns i altres i pensen que, si les coses ja funcionen, no cal mobilitzarse". Una contradicció perquè, en el fons, i com mencionava abans el mateix Camps, els ajuntaments gestionen temes de vital importància per al ciutadà, que els afecten plenament. "Però aquestes qüestions no les veuen com una necessitat immediata. Seria el cas de l'Eixample Nord". Camps també es veu responsable de part d'aquesta abstenció. "Tots els partits som co-culpables, perquè les forces polítiques tenim l'obligació de mobilitzar els nostres votants potencials. I no ho hem fet prou bé. Tots hem fallat". En el seu cas, el líder d'ERC creu que el seu partit ha tingut un electorat abstencionista a causa de "l'evolució del procés estatutari". ■

POTA SUD
POTA SUD

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffitis
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

REFORMAS

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestíbulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire condicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

Oficina: C. Jaume Casanovas, 3 • Telf.-Fax.: 93 370 83 43 – Magatzem: Psge. de la Autovia, 10 • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Móvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70 • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona)

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

TEMA SISTEMAS ABIERTOS S.L.

C/ Víctor Casanovas, 15-17 (tda.1) • 08820 El Prat de Llobregat
Telf. 93 379 15 98 • 93 479 20 59 • Fax. 93 479 22 65
e-mail: infor@temasisa.com • web: http:// temasisa.com

- ✔ Ordenadores
- ✔ Impresoras
- ✔ Software
- ✔ Redes Locales
- ✔ Internet
- ✔ Consumibles
- ✔ Videoconsolas
- ✔ Juegos

SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN
Tel. / Fax.: 93 659 40 97
e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

cOOperativa Industrial de Transportes • El Prat •

Teléfonos
93 658 21 33 • 93 658 21 37
Fax
93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratsccl@telefonica.net

Nos hemos trasladado a la nave del Polígono Can Calderón de Viladecans

Olivera (PSC): "Hi ha poca cultura política i poc compromís ciutadà"

El secretari d'organització del PSC assegura que "l'abstenció afecta més als partits grans que als petits"

SERGI OLIVERA / Per José Luis Olivera, secretari d'organització del PSC al Prat i Tinent d'Alcalde i Coordinador de l'Àrea d'Esports, Serveis Socials i Salut Pública en la passada legislatura municipal, és una evidència que "l'abstenció no és bona per a ningú en democràcia". Segons ens va dir, "no seria del tot exacte centrar l'anàlisi de l'escassa participació ciutadana en les recents eleccions municipals", donat que aquesta "es ve repetint en les successives convocatòries a les urnes dels últims anys" i que per tant, "no estem parlant de res nou".

A l'hora d'analitzar els motius pels quals els pratencs no acudeixen precisament en massa a les urnes, Olivera ho atribueix a "un cert cansament de l'electorat després de tres eleccions en un període d'onze mesos" i a que, en general, a El Prat "hi ha poca cultura política i poc compromís ciutadà". Recordem que el PSC ha perdut un regidor a les darreres municipals, dels vuit que va aconseguir al 2003 ara en conserva set després dels resultats del 27 de maig. La pèrdua de vots dels socialistes ha estat de més de mil sufragis en relació a quatre anys enrera (de 7.106 han passat a 5.894) i Olivera creu que, en part, s'han vist força perjudicats per la tendència abstencionista, ja que "tots els partits majoritaris, i nosaltres ho som, pateixen pèrdues de vots a causa de l'abstenció", cosa que no passa amb les formacions polítiques més minoritàries, perquè "la baixa participació afecta més als partits grans que als petits".

Pel secretari d'organització i finances dels socialistes pratencs, "ara cal reflexionar i saber orientar les campanyes per implicar la ciutadania en la política". Olivera va evitar donar a conèixer mesures concretes per frenar l'abstencionisme perquè "encara és d'hora per això; caldria un debat entre tots els partits per reflexionar plegats i extreure'n conclusions". ■

Gallego: "És més barat fer metros que nacions"

El cap de llista del PP creu que a Barcelona hi ha massa debat "essencialista"

IMANOL CRESPO / El Partit Popular de El Prat de Llobregat va obtenir el passat dia 27 de maig els millors resultats en unes eleccions municipals. Els populars, encapçalats per Antonio Gallego, van aconseguir un 14'08% d'intenció de vot; resultat inèdit del grup que els va permetre l'entrada del quart regidor a l'ajuntament.

El Partit Popular afronta amb preocupació i inquietud aquest problema. Miguel Ángel Ochoa, president del Partit Popular a El Prat, el mateix dia de les eleccions, només conèixer les dades, ja va afirmar que "alguna cosa estem fent malament [els polítics]". Antonio Gallego, cap de llista del partit, ho té clar. Dues són les vessants principals que justifiquen aquesta abstenció: el desgast de la població davant la política autonòmica catalana i la mala gestió del govern de Lluís Tejedor. Segons Gallego, el govern de Catalunya només es preocupa per la nació, la llengua catalana i no pels problemes quotidians de la ciutadania. "A Madrid van per feina. A Barcelona només es parla sobre els grans debats essencialistes i, la veritat, és més barat fer metros que fer nacions", argumenta Gallego. Pel que fa la política local, el grup popular apel·la que el govern de Tejedor ha d'adoptar solucions pels problemes reals de la ciutat i no invertir en virtualitat, maquetes i propaganda. "S'han de preocupar per la seguretat ciutadana, l'habitatge, l'aparcament i els impostos. A més, cal augmentar l'autoestima dels ciutadans i tenir un bon projecte de futur que il·lusioni als pratencs". Una il·lusió que, segons el cap de llista dels populars, s'ha perdut degut als 26 anys de govern de Lluís Tejedor.

De tota manera, el Partit Popular ha estat el partit que menys ha patit les conseqüències de la baixa participació. Segons els resultats oficials, els populars només perdrien 182 vots; una dada molt insignificant en comparació amb l'equip de govern -ICV-EUiA i PSC- els quals haurien perdut més de 4.000 vots, de manera conjunta. ■

Gordi: "Votar no castiga els que manen, els premia"

El portaveu de CiU considera que l'abstenció l'ha impedit obtenir un tercer regidor

SERGI FALCÓ / "Amb el meu vot, no modifico res", ha pensat el ciutadà i, per no haver votat, no ha canviat res. Aquesta és la conclusió que el portaveu de Convergència i Unió a El Prat, Felip Neri Gordi, i els seus companys han tret dels resultats de les eleccions municipals del passat 27 de maig. CiU ha obtingut dos regidors, els mateixos que tenia, "el segon objectiu" del partit, segons ell. L'abstenció, afirma, és l'obstacle que els convergents no han pogut superar. Un cop finalitzat el procés electoral, ara toca reflexionar.

El portaveu de CiU no dubta en parlar clar. "El meu missatge sobre l'abstenció pot resultar contundent i poc donat a què agradi a la gent", avisa el regidor per Convergència i Unió. La responsabilitat, segons ell, "és compartida entre els polítics i els ciutadans". D'una banda, diu no creure en la classe política i considerar-se un polític "per afició, que vol canviar coses", i està molest amb la "*partitocràcia* que domina la política, és l'origen de l'abstenció". Considera que, avui en dia, els partits creuen que la democràcia està al seu servei. De l'altra banda, la seva opinió és que el dret de votar també és, en certa manera, una obligació per al ciutadà, "i qui digui que no està informat, és perquè no li interessa la política".

El cap de llista de CiU es posiciona, amb la contundència que el caracteritza, sobre diversos aspectes relacionats amb l'abstenció. Entre d'altres coses, no veu bé que "no mani el que guanyi", en una clara referència al tripartit de la Generalitat, i explica que això genera un efecte pervers que fa que el ciutadà deixi de votar una força política per estar enfadat amb les altres. En el decurs de la conversació, Neri Gordi parla de la moral individualista de la societat en referir-se a l'abstenció, identifica el poder econòmic com l'amo de la política i els mitjans de comunicació i renega del bipartidisme espanyol. Per últim, recomana algunes solucions a la tendència abstencionista: aplicar el límit de 8 anys governant, estudiar la política democràtico-participativa de Suïssa (on la iniciativa popular i el referèndum són estaments fonamentals) i, com Artur Mas – i en contra de Duran i Lleida-, provar amb la fórmula electoral de la segona volta. ■

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

AUTO SONIDO VEGA

¡Venga a vernos!

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3 100 EUROS

CONJUNTO RADIO CASSETTE CD 150 EUROS INSTALADO

·AUTORADIOS · ALARMAS · TELEFONIA MOVIL

Manos libres instalado 99 euros IVA incluido

MONTAJE Y REPARACIÓN

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat
www.autosonidovega.com

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraible 30 euros

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ

Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE LLOBREGAT

R·F TRIF TORRENTS ® S.L.

Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería

Lloret de Mar, 9
Teléfono. 93 379 40 95
Fax. 93 379 31 18

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

SERVICIO OFICIAL

TALLERES J.GARCÍA

CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

CRISTALERÍA METALISTERÍA PEDRO

Cerramientos de aluminio en general ▸ mallorquinas ▸ rejas
▸ ballestas mamparas de baño ▸ vidrieras de aluminio y emplomadas
▸ cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

Josep Pérez Moya, director del Servei Català de Trànsit

"Si algú creu que acabarem amb la congestió en hores punta, s'equivoca"

J. MARTÍNEZ - N. MACÍAS / Nascut l'1 de febrer de 1953, va entrar a l'ajuntament fa 24 anys, a la Regidoria de Cultura, l'any 1983. Ha passat per Seguretat Ciutadana, de 1995 a 2003. L'any 1999 va ser nomenat Vice-president de la Diputació de Barcelona, càrrec que va exercir durant 4 anys. L'any 2003 va passar a ser portaveu del grup d'ICV a la Diputació. Des de desembre de 2006 és Director del Servei Català de Trànsit.

–La cartera de Seguretat Ciutadana va ser una mena de "purgatori", en el sentit de ser un departament potent i dur. Va ser per a vostè com una mena d'entrenament per al càrrec que ocupa ara?

–Seguretat Ciutadana i Mobilitat és una de les àrees potents de l'ajuntament i es necessita gent amb experiència o amb voluntat d'aprendre i d'assumir una responsabilitat important. A mi m'ha servit per dominar molt el tema de la seguretat i agafar experiència en mobilitat i transport. Quan jo vaig estar de responsable d'aquesta àrea vam posar les bases del pla d'aparcaments, que es va aprovar i aquest mandat s'ha iniciat amb el d'avinguda Montserrat-avda. Remolar, i vam establir les bases de la política de transport públic en aquest mandat, amb noves línies d'autobusos més potents de les que inicialment havíem previst.

–Content amb el seu legat?

–Sí, totalment. Estic molt satisfet de la meva aportació a l'ajuntament d'El Prat. Ho deia el dia de l'últim ple: a mi l'ajuntament m'ha donat molt, però crec que jo també he tornat molt. Vaig passar 24 anys assumint responsabilitats importants. Jo no m'he sentit jugant un paper secundari al consistori. Al contrari: he jugat un paper molt actiu al costat d'un gran alcalde que m'ha ajudat a aplicar les coses amb molt de rigor; a posar el coneixement com un valor afegit de la gestió pública. Tejedor és un alcalde que fa prevaler molt el servei públic i la dimensió pública de l'acció de l'ajuntament. Això ha fet que l'ajuntament d'El Prat sigui un referent a molts indrets. I quan Lluís Tejedor participa a qualsevol àmbit de la vida política catalana, es té molt en compte el que diu.

–Parla de la figura de Lluís Tejedor, amb qui ha treballat d'una forma molt pròxima. Fins i tot s'ha dit que vostè li podia arribar a fer ombra. S'ha sentit alguna vegada així?

–No, en absolut. Jo m'he sentit sempre company de l'alcalde. Durant dotze anys vaig ser coordinador d'alcaldia i portaveu de l'ajuntament, des de 1987 fins a 1999. M'he sentit una peça important d'un projecte col·lectiu. Jo crec que el gran mèrit de la gestió de l'ajuntament d'El Prat és que s'ha evidenciat el que jo considero bàsic a la gestió política: tenir projecte, equip i lideratge. I el lideratge de Lluís Tejedor no ha estat mai discutit. Ni dintre ni fora del partit. I la prova és que a totes les eleccions a les què s'ha presentat les ha guanyat folgadament.

> "La política del cotxe per damunt de tot és insostenible i està desfasada"

–Era vostè hereu d'aquest lideratge? És una discussió que sempre s'ha tingut en els ambients polítics locals...

–No. Això forma part de la rumorologia de tot entorn polític. Molta gent m'ho ha preguntat, i sempre he dit que no. Jo no he dit mai que aspirava a ser alcalde d'El Prat. He tingut molt clar que era part de l'equip de Tejedor, una peça important, però no el seu relleu.

–Parlava de la seva experiència en la implantació a la ciutat d'El Prat de noves línies d'autobusos, plans d'aparcament... Ara les mires són més amples, en una comunitat com Catalunya. Ha pensat a extrapolar alguns d'aquests projectes a àmbits més grans?

–No, perquè la dimensió no és comparable. Des del Servei Català de Trànsit s'ha anat treballant per combatre la sinistralitat, i jo penso continuar aquesta política de reducció de la sinistralitat, però també reforçar la política de formació viària, i introduir un nou element per tal que el SCT assumeixi el seu paper de gestor de la mobilitat. Aquest és un servei molt nou, i ha crescut a poc a poc. I ara li toca incorporar-se a la gestió d'aquesta mobilitat de manera que sigui més segura i més fluïda. No és gens fàcil. Si algú creu que acabarem amb la congestió en hores punta, s'equivoca.

–Ha de reconèixer que és un departament poc lluït. No li toca inaugurar res, i quan surt als mitjans de comunicació acostuma a ser per parlar de xifres de morts. No ha estat un regal enverinat?

–No, perquè et permet treballar amb la reducció de la mortalitat a les carreteres. L'any passat van morir 400 persones en conjunt: més d'un mort diari. Que tu puguis contribuir a reduir aquesta taxa és motivador, satisfactori. Treballes per la vida de la gent. Et sents gratificat. Aquest any estem consolidant la tendència a la disminució de la sinistralitat, malgrat certs espectacles mediàtics que s'hagin pogut organitzar al voltant de la Setmana Santa. La UE ha marcat un objectiu per a l'any 2010: reduir fins al 50% les xifres de mortalitat del 2000. Nosaltres estem en el bon camí.

–Parlava de l'espectacle mediàtic *de la Setmana Santa. Què ha volgut dir?*

–Em va sorprendre molt la polèmica que es va suscitar. Pere Navarro, director general de Tràfico, va dir que l'objectiu era no superar la xifra de 100 morts. Resulta que aquells dies van morir menys persones que l'any anterior. I diuen que va ser un fracàs, quan realment es va reduir el nombre de víctimes! Semblava

més important carregar contra un membre del govern que el debat de fons en si. I aquestes declaracions de l'expresident Aznar...

–Cert, vostè es referia als mitjans de comunicació, però de vegades aquests només recullen paraules dels personatges que hi apareixen, com aquestes a què es refereix de José Ma. Aznar. Creu que ha estat irresponsable, potser fins i tot sancionable?
–És preocupant i lamentable que un expresident del govern faci unes declaracions donant carta blanca a conduir a la velocitat que es vulgui, o a beure el que es vulgui. Suposo que ho fa per justificar el seu comportament de conductor. Això està recollit a les seves memòries. El que ell diu no és diferent a l'opinió del sector del vi. El *lobby* del vi es va carregar la llei de la ministra de Sanitat, Elena Salgado, on proposava un consum més moderat de l'alcohol. I no se'n va sortir.

–Parla vostè del lobby [grup d'influència] del vi. I quin paper juga el lobby del sector automobilístic, que fa cotxes que poden córrer a més de 200 km/h?
–En aquest últim Saló de l'Automòbil vam decidir posar un stand que fos un contrapunt al *glamour* del Saló. Si la gent vol comprar-se un cotxe que sigui maco, còmode, potent... nosaltres diem està molt bé, però que un cotxe ha de ser segur. I a l'stand vam instal·lar un vehicle aixafat, i un vídeo d'un laboratori d'assaig, per veure com es comporten els dummies. Però la UE ha d'unificar alguns elements com la velocitat . A tot Europa el límit de velocitat és el mateix, excepte a Itàlia i França. Existeix el mite que a les autopistes d'Alemanya no hi ha límit, i això és només al 20% de la xarxa viària. Als entorns urbans les limitacions són duríssimes. De totes maneres, crec que els cotxes haurien de sortir amb limitacions de velocitat d'origen. No té sentit fabricar cotxes que puguin anar a 230 km/h. Si les empreses veuen que la seguretat és prioritària per al comprador, faran vehicles adequats a aquests models de seguretat.

–Creu que la implantació del carnet per punts ha estat l'element definitiu que ha consolidat aquesta tendència? Ha estat clau en la conscienciació dels conductors?
–Jo sempre dic que el permís de conduir per punts és un instrument per gestionar la sinistralitat, però no és la solució a res. I amb això vull desmitificar els debats sobre si és o no un

> "És motivador poder contribuir a reduir la taxa de mortalitat en accidents"

fracàs. França va trigar set anys a normalitzar el permís per punts. Irlanda i Itàlia també van tenir problemes. Ja vam advertir que el procediment sancionador era massa garantista per a la gent i faria que fos lent. La lògica del carnet per punts és positiva: l'administració et diu que el permís de conduir no és per tota la vida: que se't concedeix si acompleixes les normes.

–Sempre es posa la responsabilitat en mans del conductor. Però l'administració també ha de jugar el seu paper i ha de mantenir un bon estat de les carreteres i de la senyalització.
–No hem de caure en la demagògia. Sempre he assumit la nostra responsabilitat. Hem de senyalitzar millor i mantenir en bon estat la xarxa viària. Però els milers d'atestats que avaluen els accidents, diuen que la mala senyalització o el mal estat de la carretera està entre el 3-5% dels sinistres. Més del 90% dels accidents són a causa del factor humà: la distracció i la velocitat, com a element concurrent en molts factors.

–D'aquí pocs dies començarà la primera Operació Sortida. Faran algun dispositiu especial?
–Nosaltres analitzem els comportaments dels dos anys anteriors. Hi haurà operatius especials per a la sortida i la tornada. Més presència policial, més control...

–Tolerància zero?
–No m'agrada aquesta expressió. Prefereixo parlar de fermesa sancionadora. Ara la gent corre menys, això és cert. Potser hi té a veure, a més del carnet per punts, els radars que hem instal·lat. França tenia dificultats per implantar el carnet per punts i van col·locar mil radars de cop. Holanda té 3.000 radars. Anglaterra en té 5.000. A Catalunya tenim 91, i espero que acabem l'any amb 125. Els radars es posen en trams on la sinistralitat en els últims anys ha estat elevada. No tenen cap afany recaptador.

–Quart cinturó si o no? Aportaria quelcom bo en el tema de mobilitat?
–Això no em toca decidir-ho a mi. Encara hem d'aprofundir més en els elements que configuren la mobilitat de l'entorn metropolità. El quart cinturó és un projecte de fa divuit anys. El debat és molt interessat. Si era tan necessari, per què no ho va fer el govern de CiU? S'han d'analitzar els fluxes, i veure si descongestionaria la B-30. Es construeixen noves infrastructures, i cada vegada es col·lapsen més. La gent s'anima més a agafar el cotxe. I la política del cotxe per damunt de tot és insostenible i està desfasada. S'ha de potenciar el transport públic.

C. Casanovas, 164 • Telf. 93 379 64 04
08820 El Prat de Llobregat

Asesoria Técnica Laboral
ADMINISTRADOR DE FINQUES
LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Resgistro Mercantil

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

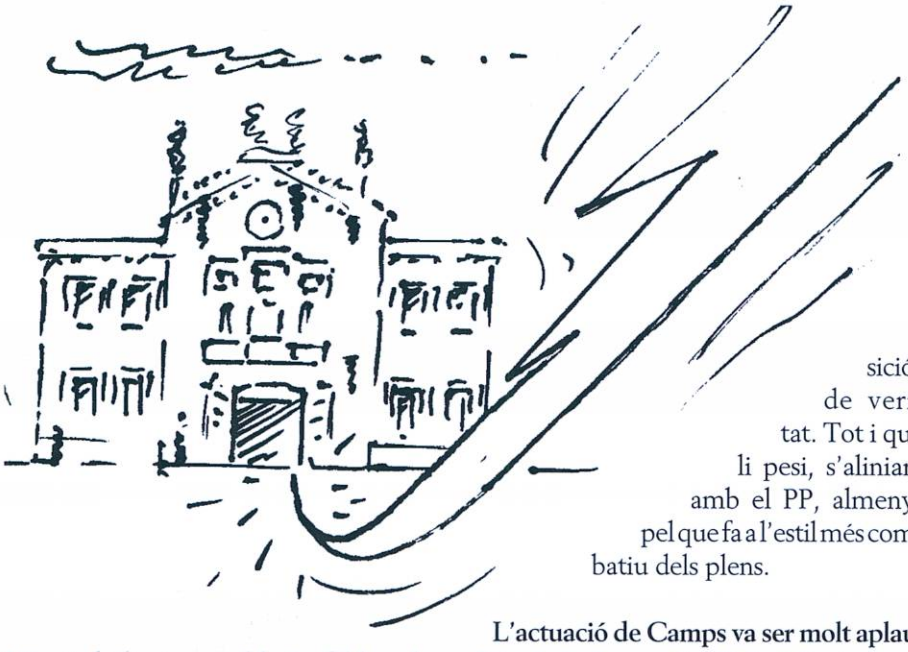

sició i de veritat. Tot i que li pesi, s'aliniarà amb el PP, almenys pel que fa a l'estil més combatiu dels plens.

Més simbòlic, impossible. La feblesa de les opcions polítiques a l'hora de convèncer el ciutadà té la seva rèplica a l'edifici de l'ajuntament, on diuen que també han començat a aparéixer esquerdes per les obres de l'AVE.

La abstención va desinflando las mayorías como los globos cuando no los tocas durante un tiempo. La cúpula de ICV en Cataluña ha encargado incluso un estudio para saber por qué la gente no vota. En El Prat, Tejedor sigue siendo la columna de ICV, pero hay quien duda ya de si volverá a presentarse o incluso de si acabará la legislatura. O van pensando en motivar al electorado, o el último reducto ecosocialista de los alrededores tiene los días contados.

L'entrada d'ERC a l'ajuntament renovarà una mica l'ambient. I potser fins i tot l'ànima. De moment, en Joan Camps ja s'ha desmarcat anunciant que farà oposició i de veritat. Tot i que li pesi, s'aliniarà amb el PP, almenys pel que fa a l'estil més combatiu dels plens.

L'actuació de Camps va ser molt aplaudida al ple de constitució de l'ajuntament. Diuen que la claca la portava de casa, però això no és desmereixedor, ja que és una pràctica habitual en política. Si afina la punteria, insistim, seguirà rebrent aplaudiments, tot i que sigui sense claca.

En el discurso de Gallego (PP), detectamos un pequeño lapsus. Dijo que estos años le habían enriquecido «personal y profesionalmente». Ni un momento hemos dudado de la honestidad y transparencia de Gallego, pero hablar de enriquecimientos con la que está cayendo en círculos político-urbanísticos...

Al final, el reparto del pastel, el mismo de siempre. Se lo come ICV, las migajas y alguna que otra guinda para el PSC, pero todo bien amasado con rodillo.

Ahora comienzan las quinielas para las concejalías. Teníamos la nuestra, pero alguien con buena relación con el partido nos la desmontó parcialmente, así que no haremos pronóstico. Tan sólo creemos firmemente que alguna concejalía importante tiembla. ¿Será también por las vibraciones del AVE?

Seguint en clau ferroviària, Adif es deu haver passat per sota de les vies les peticions de l'alcalde perquè l'estació de rodalies funcioni al 100%. La meitat de les màquines cancel·ladores de billets acostuma a no funcionar, encara no hi ha megafonia i els monitors fan poca cosa més que la funció de mirall.

La originalidad de la campaña, que sólo pudimos seguir parcialmente debido a las fechas de cierre, tuvo un punto colorista. Para dejar patente su socialismo ecológico, los de ICV se pusieron a repartir pequeñas plantas a los ciudadanos. Bastantes de ellas eran cactus, con sus pequeñas púas incluidas. Querían ser, aparte de coloridos, punzantes, pero a la vista del resultado, el pinchazo se ha vuelto un poco en su contra.

LA TIRA

Des de la butaca

Sorolls

Jo sóc d'aquelles persones sensibles al soroll. Al principi pensava que era un problema meu i d'uns quants més, doncs les persones del meu entorn no es queixaven o bé l'aguantaven com podien. Amb el pas del temps m'he adonat que no sóc l'únic maniàtic del soroll sinó que cada vegada som més els que volem viure a casa nostre amb un mínim de tranquil·litat. Associacions en contra del soroll, tancament de bars i restaurants per sobrepassar el límit de decibels permesos, ordenances dels ajuntaments cada vegada més severes contra el soroll, etc.

Sense anar més lluny, avui llegeixo en una enquesta de l'Organització Mundial de la Salut que diu que al nostre país una de cada llar considera el soroll com un dels problemes fonamentals de la seva falta de benestar. Espanya, juntament amb Rússia i Itàlia –continua– som els països europeus amb els pitjors índexs de soroll ambiental.

L'informe, però, no es fitxa només en el brogit que puguin ocasionar els avions, trens cotxes, tramvies, locals nocturns o restaurants sinó el que produeixen els propis veïns.

Qui no ha patit en més d'una ocasió les molèsties dels talons de la veïna, la rentadora a les 12 de la nit, la musiqueta del veí del costat , el nyigi nyogui de l'ascensor, el veí que es passa el dia fent bricolatge, les reformes, etc? Pràctiques totes elles lícites que resulten altament molestes –de nit o de dia– per aquells que estan al costat, a sota o a sobre.

Una dada a tenir en compte: en el darrer any més de 900.000 espanyols han canviat el seu domicili per culpa del soroll dels seus veïns.

Molts veïns viuen com si estiguessin sols al món . De fet es pensen que a casa seva –sigui de propietat o de lloguer– poden fer els que els hi doni la gana.

Penso que tenim una assignatura pendent de convivència. A les escoles, per exemple, haurien d'ensenyar que destorbar la tranquil·litat i el silenci dels veïns és una manca d'educació que cal eradicar per crear una convivència com cal.

Ara que arriba l'estiu i que molta gent gaudirà de les vacances merescudes, els hi demanaria a tots plegats que siguin conscients que fer vacances no vol dir molestar als demés. No molestar vol dir, simplement, ser educat.

MÀXIM PUJADE I MUMBARDÓ

LA BÚSTIA

El poco respeto y educación

En la práctica del paseo por el camino de la playa, el pasado 19 de mayo, me fui andando por dicho camino, donde ya me encontré, solo empezar, con el primer tropiezo: en la Carretera de la Buñola, hacia la playa, venía un perro de los denominados "peligrosos" suelto, sin bozal y a sus anchas. No ocurrió nada pero estoy seguro que su dueña con el collar y la cuerda para atarlo (ella lo llevaba al cuello), me hubiera dicho "no te preocupes, no hace nada, es joven".

Siguiendo mi ruta hacia la playa al llegar al túnel de la tercera pista del aeropuerto, veo abierto el nuevo y alternativo camino, exclusivo para andantes, con sus letreros indicativos de que es exclusivo para andantes. Decido seguirlo, y descubro algo que considero una buena alternativa, más cuando ese camino se inunde con agua y parezca una marisma. De pronto, y aunque lo vi con tiempo, aparecen tres ciclistas, por la pasarela de madera que conforma el camino, al verlos mi instinto me condujo a mover la cabeza. Les hice notar a los ciclistas mi rechazo hacia la acción que considero poco educada de utilizar también ese paso estrecho, para el andante y el ciclista.

El ciclista número 2, de unos 20 años, hizo el comentario y al llegar a su altura, con educación les increpe su acción: "Ese no era el lugar por el cual debían circular, ya que estaba suficiente señalado al efecto". A lo que uno de los ciclistas respondió: "Si yo quería nos poníamos a discutir, que me callara y que siguiera mi camino. A lo que yo respondí: "Que bien, buena educación". Su respuesta fue: "La misma que tú".

Lo dejé y seguí mi camino, un poco defraudado, de que no vale la pena decir nada, pues al contrario puedes salir "escaldado" (en ese momento andaba solo por el camino y ellos eran tres).

Llegué a la playa, di la vuelta y de nuevo me encontré por el camino alternativo fijándome en el letrero del cual indica, sin lugar a dudas, que ese camino sólo es para los Andantes.

Pero de nuevo me llevé una sorpresa cuando regresaba al Prat, ya que me adelantaron a bastante velocidad, otros tres chavales con sus respectivas bicicletas, por la pasarela de madera, que es el camino alternativo.

Josep Giménez

Prostitución en la calle en El Prat

Si vienes de Barcelona por la autovía de Castelldefels (la C-31) y pasas por encima del puente sobre el río Llobregat para coger, a la derecha, la salida de la vía rápida que te haga entrar en nuestra ciudad, te encuentras con una rotonda, grande y con cinco "puntas"; si provienes de la autopista C-32 o de la ronda de Dalt y quieres acceder al Prat lo más cerca posible del río, irás a dar con la misma rotonda.

Quiero decir que es una lugar muy transitado y con una circulación densísima en ciertas horas del día.

En una de las salidas de la rotonda que te llevaría al "camí del Sorral" por la ribera del río en dirección noroeste, desde media mañana hasta entrada la tarde se estacionan mujeres que ostensiblemente y obviamente intentan atraer clientes para la práctica de la prostitución.

No voy a entrar en si es legal o no, en si es lícito o no, en si es reprobable o no, en si debe perseguirse o no; en cualquier caso, es un punto frecuentado por autocares de colegios, por familias enteras que van al cercano centro comercial...; en fin, que lo que está claro es que no resulta edificante el paseo de esas chicas con muy poca ropa encima en esa zona y a horas de mucho tránsito.

No sé si la guardia urbana está al caso o quizás prefiere "non meneallo"...

J. Ruiz

El vot dels candidats

Em faig ressó de l'opinió expressada en algunes cartes que he vist publicades a la secció de cartes al director de diversos diaris. La normativa de les taules electorals deixa ben clar que és el president de la taula qui agafa la papereta del votant i la fica dins de l'urna. Suposo que es fa per assegurar al 100 per 100 que només s'introdueix un sobre. Però novament veiem distincions quan els votants són els candidats. Llavors són ells mateixos els qui fiquen el sobre amb el vot. Per què? Per complir el ritual absurd de fer-se la foto. Seria més coherent que els candidats fossin els primers a complir la normativa electoral, i és quelcom que no ha d'estar renyit amb la fotografia, perquè se la podrien fer entregant la papereta al president de la taula.

Comprenc que és un tema sense importància, però que ve a establir unes diferències que haurien de ser inexistents, i més tenint en compte que els polítics, quan són candidats i voten, són (o haurien de ser) encara més iguals a la resta de la ciutadania que el que és habitual.

Francesc Fuentes

Un guardia urbano lo solucionaría

Vivo en el barri de Sant Jordi y como que trabajo en Gavá siempre he salido y entrado en coche al Prat por el sur, por la avenida Onze de Setembre, sin ninguna

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials- han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicdelta@yahoo.es

Benvolgut Sr. Codina

No per pressentida ha deixat de sobtar-me la mort d'en Jaume Codina. Quan fa uns tres mesos vaig estar xerrant gairebé tres hores amb ell a casa seva, la tarda d'un dissabte estranyament plujós, no imaginava pas que aquella fos l'última conversa que tindríem, malgrat que la pèrdua constant de la seva salut física es feia palesa sovint. Probablement el meu subconscient –o la meva inconsciència- creia que aquella situació es podia mantenir inalterable tot el temps que calgués.

... Perquè el cap (totes les seves facultats intel·lectuals) el tenia clar com sempre. En parlava de l'ahir, de l'avui i també del demà, amb una precisió en les dades i dates gens comú, no només en persones de la seva edat sinó en gent molt més jove.

Fa uns tres anys li vaig demanar un article mensual per al Delta, del que ell en va ser impulsor i cofundador. Li vaig suggerir que ens parles del seu poble, d'El Prat que ell hagués volgut. Jo, la veritat, no les tenia totes, però en va dir que sí, que ho faria i que seria crític amb las coses que no li agradaven.

"Volíem ser un poble", va ser el títol genèric de la columna que quasi sempre expressava sentiments; una reflexió serena i tendra sobre algunes realitats del seu poble que segur que entenia però que no compartia. Era tossut, molt tossut, defensor ferm de les seves conviccions davant de qui fos.

La seva tossudesa i, per tant, perseverança, van fer que –junt amb d'altres persones- El Prat tingués un periòdic quinzenal els anys 40 i que al 1950 cofundés el setmanari "Prat". Entenia que un mitjà de comunicació era necessari per créixer, per comunicar-se amb els seus veïns. Encara que no sempre fos de l'agrat dels que manen.

Gràcies, senyor Codina per la seva militant implicació en fer poble. Si no hagués estat per vostè, segurament la premsa a la nostre ciutat seria ben diferent.

I una última confessió, senyor Codina. Contradient el que li vaig escriure fa més de trenta anys : "...Sinceramente prefiero colear", tal com ho ha fet vostè.

Josep Maria Canalías
Director de DELTA

retención de tráfico, con toda normalidad.

Sin embargo, desde que comenzaron las obras del metro, que obligan a desviar todo el tráfico del Mas Blau 2, diariamente se forman unas colas tremendas, con muchos camiones, para acceder a Onze de Setembre hasta la salida del puente que pasa por encima de la carretera del aeropuerto. Las retenciones más frecuentes se producen en la carretera del aeropuerto para desviarse al Prat y en la propia avenida hasta el punto mencionado, entre las 8 y 9 horas y entre las 13 y 14.

Soy consciente de que unas obras de esta envergadura aún estando bien planificadas han de causar, forzosamente, molestias a los ciudadanos pero creo que podrían solucionarse con la presencia de un miembro de la policía local que gestionara el tráfico en aquel cruce con semáforos en las horas conflictivas. Se da la paradoja de estar parada para dejar paso a los coches que se incorporan desde el aeropuerto o los que vienen de la Ronda de Llevant, y no haber ningún vehículo en ambas calles.

Comparto el criterio de que las ciudades deben ser básicamente para las personas, pero quienes conducimos también los somos y como tales nuestra administración debe poner los medios necesarios para garantizar la movilidad. Hacer compatible el uso de los espacios por parte de peatones y conductores.

En este caso creo que les resultaría muy barato, pero probablemente sea más rentable y estimulante sancionar a los infractores del aparcamiento.

Adelina Gómez

Amb l'aigua al coll

Periodisme per lleguir

Just abans de les vacances d'estiu compartiré amb vostès un llibre que m'ha semblat una petita joia: *Crónicas berlinesas*, de Josep Roth, en traducció de Joan Solà Morales. És una selecció d'articles publicats per Roth a finals dels anys 20 del segle passat. S'hi pot copsar l'ambient de Berlín en els anys que comencen a fer-se presents els nazis, però també i molt especialment, com arriben les novetats, especialment en el camp de la comunicació o l'entreteniment. En aquest darrer apartat, per exemple, hi ha dues de les cròniques més delicioses: la del cine mut amb les seves orquestres i els infernals parcs d'atraccions.

Entre els articles de més contingut social, la descripció dels carrers i conjunts de cases rònegues on s'amunteguen els immigrants que fugen del pogroms de Polònia i altres països de l'Est europeu i que s'escampen per la ciutat buscant menjar i treball, en una època de gran inflació.

En algun article també hi ha la malenconia per les zones rurals que desapareixen per noves urbanitzacions, els canvis de paisatge, el creixement "desaforat", segons l'autor, la velocitat "excessiva" dels automòbils, el "consum" que propicien els grans magatzems...

Com veuen, els temes són eterns. Amb poca imaginació, ens podríem creure que són articles propers.

Però, el motiu principal per llegir-los és que són petites peces tan ben escrites que resulten intemporals. El goig per la seva lectura augmenta com més referents –de l'època, de la ciutat, social o cultural— té el lector. Roth escrivia, i així ho reivindica, amb l'ànim de qui escriu peces perdurables, encara que el suport sigui tan efímer com un diari. I no és que manquessin imatges, en l'època. Encara que siguin en blanc i negre, gairebé tots els articles tenen la seva foto corresponent, que ens ajuda a conèixer millor els llocs o invents que descriu.

El llibre és petit, en un format manejable, dels que es poden llegir al transport públic. L'editorial que el publica, **Minúscula**, mereix ser nomenada, perquè ens aporta meravelles com aquesta i moltes altres que es poden consultar al seu catàleg, amb una tasca de traducció més que lloable. I per si tot això no fos prou, l'editora ha tingut el bon gust de triar el nom de "minúscula" en un món on tothom utilitza les majúscules per ressaltar qualsevol informació que mai aconseguirà traspassar el segle, com sí que ho fa, en canvi, aquest magnífic recull de Roth.

MANOLITA SANZ

Ocupar-se'n o preocupar-se'n?

Quantes vegades no haurem dit o sentir dir, parlant de qualsevol tema que ens sigui feixuc, dins el nostre àmbit familiar, social, laboral, etc. que tal fet "*em preocupa!*". Estem vivint en un món cada volta més complex, que no fa res més que omplir-nos de "*preocupacions*" en tot moment. No és gens estrany llegir en el diari que aquesta o l'altra situació són "*preocupants*". I es pot ampliar a escoltar la ràdio, veient la televisió, fent petar la xerrada amb els amics, en el futbol, en el treball, és a dir, arreu. Què poques vegades sentim que algú digui "*me n'ocupo*" d'aquest problema i que ho faci i ho resolgui! Ben poques se'n dona el cas i menys que s'acompleixi. Bé, l'assumpte l'estic plantejant d'una forma generalitzada, doncs sóc conscient que si no es resolguessin problemes, tal vegada no estaríem on som.

Desitjo tan sols fer esment que l'ús d'aquestes expressions "*ocupar-se i preocupar-se*" i en especial en temes de rellevant importància per la nostra vida, no estan a la mateixa alçada. Un cas que pot servir és el dels nostres dirigents polítics i més en temps d'eleccions. A tots els "*preocupen*" situacions que clamen al cel i prometen esforços per resoldre-les. Tan se val siguin d'un govern municipal, com comunitari, com nacional. Hom ha de "*preocupar-se'n*", per descomptat, però és molt més assenyat "*ocupar-se'n*" d'aquests aspectes que malmeten la nostra existència, que van en detriment d'un estat del benestar assequible per tothom.

Tenim un exemple ben clar, o al menys així m'ho sembla, en la degradació mediambiental que ens envolta. Des dels municipis es lamenta que no es recicla el suficient, tot el món esta "*preocupat*" pel tema. Però, qui "*s'ocupa*" de posar els mitjans necessaris i convenients, incloent formació continuada i adequant instal·lacions? Encara que el cost és alt, és essencial, sens dubte, i aquestes inversions estan més que justificades encara que no aportin vots. El problema mediambiental es més greu amb l'ús exagerat dels recursos naturals i el no compliment del protocol de Kyoto. La "*preocupació*" és elevada però, quants "*se'n ocupen*" de veritat en que es solucioni? Ben segur que no els suficients doncs ja estaria arreglat, i estem parlant de països de molt alt nivell, i els seus corresponents governs, els que veuen perillar les seves grans potencies industrials amb les quals dominen el món. El canvi climàtic i les seves devastadores conseqüències és una amenaça latent, ja anunciada de temps com una tragèdia que se'ns apropa sense remei sinó es posen tots els recursos l'abast i de forma urgent, per aturar-ho. És com una patata calenta que tenen tots els països desenvolupats. La resposta, avui dia, ha estat ben pobra, fins que l'últim informe del Comitè d'experts ha revolucionat al personal. La "*preocupació*" en la matèria és elevada, però cal que es nomini a un equip de persones conscients i altament qualificades que "*s'ocupin*" d'assegurar que es posin els mitjans necessaris per garantir la vida del planeta en el futur, en benefici de les noves generacions que ens venen a rellevar.

Les grans multinacionals, la banca, la gran indústria, etc. obtenen elevats beneficis any rera any, que permeten fins i tot certes remuneracions d'escàndol, però sense cap incidència ni participació en la problemàtica mediambiental. Ben segur que els "*preocupa*" però, se'n "*ocupa*" algú de participar en la millora? El problema és majoritàriament econòmic i els diners estan en les seves caixes. Fa falta invertir per millorar instal·lacions per tal d'evitar que siguin contaminats. L'indústria en general contamina, no tan sols en el seu procés productiu, sinó mitjançant els productes que fabrica. És urgent investigar, innovar i invertir per minimitzar i anular aquesta lacra contaminant que cada dia que passa agreuja més la situació. I la solució no és el tancament d'empreses sinó assolir resultats positius. Les patronals, sindicats, món treballador, etc, tots els ciudatans, ens hauríem d'implicar a fons en el problema, ja que és el nostre problema. I els governs vetllar amb més esforç, encara que costi diners, en que s'acompleixin totes les normatives i no es facilitin permisos que condicionin la nostra vida en el futur. En qualsevol àmbit, sigui industrial, immobiliari, de requalificacions de terrenys, de noves infraestructures, etc, etc. Ens hi juguem molt.

PERE RODRÍGUEZ DARNÉS

Para ver se ha de mirar

Autómatas con mando a distancia

Dicen que los americanos han inventado un robot que puedes programarlo de tal manera que cuando llegas a casa después del trabajo, te encuentras la comida preparada, la habitación ventilada y la cama hecha. También friega el suelo y en determinadas condiciones hasta plancha la ropa que previamente ha lavado. ¡Una joya!

Nosotros ya hace tiempo que hemos inventado un robot que incluso mejora las prestaciones de este nuevo invento americano. Podríamos decir que es un autómata con mando a distancia y que se llama abuela. Bueno, no sé si es un autómata que se llama abuela o una abuela que es un autómata. Pero, sea como sea, el resultado es el mismo: Cuando llegamos a casa todo está hecho.

Precisamente, en uno de mis paseos matinales a los que me estoy acostumbrando, el otro día me senté un ratito en uno de los muchos bancos de la Avgda. Verge Montserrat y al cabo de unos minutos llegó una señora, chaparrita ella, abuela sin duda del niño, prácticamente un bebé, que paseaba en su cochecito. Se sentó a mi lado. No habían pasado quince segundos cuando oí que a mi alrededor sonaba la machacona música de la Marcha turca de Mozart en un sonido metálico que quedaba fatal y que sin duda se trataba de un móvil que estaba sonando. Aunque instintivamente me llevé la mano al bolsillo, mi móvil no era.

Entonces, vi que la señora, que se había puesto en pie, estaba como desencajada y buscaba y rebuscaba entre las sabanitas del bebé mientras exclamaba: "¡Maldito aparato!, ¿dónde lo habré metido?. ¡Ah, aquí está!". Se sentó y con fuerte voz decía: "Sí, sí, ya está. Ya lo he cambiado. No, no, ya no tose, bueno no ha tosido hace un buen... sí, sí, verdura con lenguado, vale, vale, ya lo miraré, ya lo miraré..."

Y yo pensaba: Las abuelas deben andarse con cuidado y saber hasta dónde pueden llegar en su esfuerzo. Se dice de las abuelas que son dos veces madre, pero no es lo mismo ser madre a los 30 años que dos veces madre a los 60 o a los 70. Las abuelas no han de esperar a sentirse agotadas en esta labor. Y los hijos que necesitan de la abuela, tienen que estar muy atentos a sus necesidades afectivas y físicas y saberle agradecer lo que está haciendo por ellos, no permitiendo en ningún caso un excesivo esfuerzo que pueda incluso dañar su salud.

Las abuelas suelen ser personas dedicadas que están dispuestas a darlo todo por nada. Pero puede ocurrir que debido al incesante trabajo que en muchos casos realizan no sólo a favor de sus hijos y de sus nietos sino también de sus esposos, en su propia casa, las abuelas pasen por horas bajas en las que quisieran ver más reciprocidad en los demás. Creo que es interesante, si llega este momento, saber detener el ritmo y tratar, sobre todo con los hijos, la situación que se está viviendo para ver qué es lo que debe corregirse. No es bueno que la abuela se encierre en sí misma y llegue, incluso, a sentir autocompasión. Se podría entrar en una espiral de la que fuera difícil salirse.

Sin duda, todo esto no es fácil, pero contamos con la comprensión de los matrimonios jóvenes y con la disponibilidad de las abuelas que, en este tiempo de egoísmos, se merecen por su comportamiento, un homenaje, ¡un sentido homenaje!.

TOMÁS ALLENDE

Els partits del govern perden electors en benefici del PP i ERC

ICV-EUiA i PSC aconsegueixen 11 i 7 regidors, respectivament, perdent un regidor cadascun

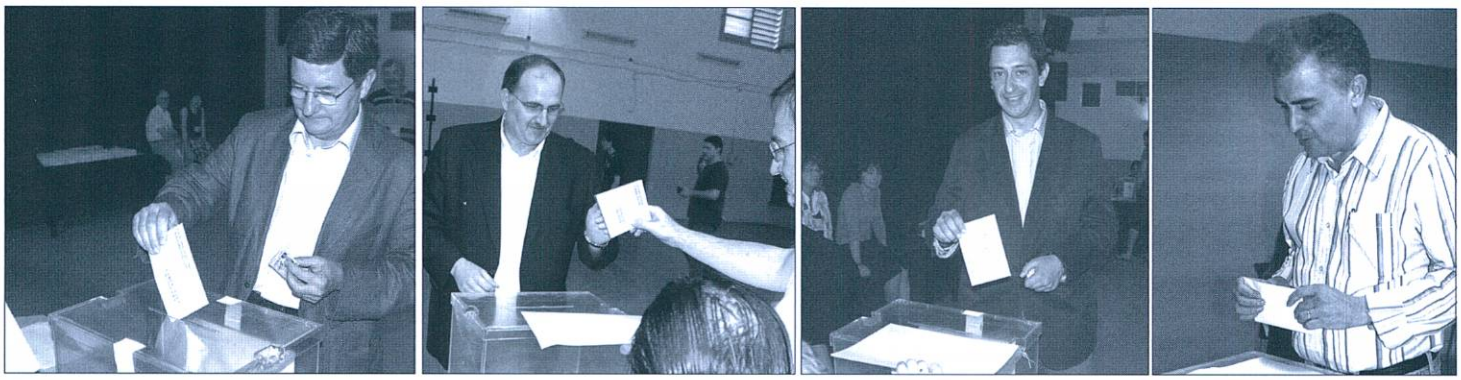

LLuís Tejedor (ICV-EUiA), José García (PSC), Antonio Gallego (PP) i Felip Neri-Gordi (CiU), als seus respectius col·legis electorals el passat 27 de maig.

NEUS MACÍAS / Unes eleccions amb uns resultats que no han contentat ningú. Primer de tot, perquè qui ha guanyat realment aquests comicis ha estat l'abstenció, que ha arribat al 52'26%. Després, perquè ICV-EUiA i PSC han perdut un regidor. Els del PP, perquè, tot i haver aconseguit el quart, esperaven el cinquè. A l'igual que ERC que, malgrat haver assolit la fita d'entrar a l'ajuntament, tenien com a meta arribar als dos regidors. Només CiU s'ha quedat com estava i ha salvat els mobles. És clar que aquesta és només una possible lectura. Els *alcaldables* en van fer unes altres, just quan s'acabaven de conèixer els resultats.

Els números eren clars, i ja amb la meitat de l'escrutini llançaven una aproximació molt fiable de com quedaria el consistori. ICV-EUiA, amb onze regidors, es mantenia com a força guanyadora, tot i haver perdut 2.000 vots justos respecte fa quatre anys, i haver passat del suport de 10.972 electors a 8.972. En percentatge, baixa del 40'21% al 38'65%. El PSC perdia 1.212 votants, passant així dels 7.106 dels comicis de 2003 als 5.894 actuals, un 25'39% del total, que suposa una pèrdua d'un 0'65%.

També el PP, tot i haver guanyat un regidor més, veia volar paperetes amb les seves sigles. Poques, això sí: del suport rebut fa quatre anys per part de 3.451 ciutadans, van passar als 3.269, que significa que només 182 electors els van deixar de votar el passat 27 de maig. El Partit Popular ha estat dels poquíssims que ha vist augmentar el seu percentatge, del 12'65% aconseguit al 2003, creixen fins a un 14'08%.

El partit que lidera Felip-Neri Gordi, CiU, també té un votant fidel. A aquestes eleccions han perdut 367 electors, passant dels 2.482 del 2003 als 2.115 actuals. Però això ha suposat un guany d'una centèsima percentual respecte als comicis de fa quatre anys. Del 9'10% han pujat al 9'11%.

També ha crescut, evidentment, ERC, que a la fi ha posat un peu a la Casa Gran. Només han necessitat 37 vots més que fa quatre anys per *colar-se* al consistori. Als passats comicis van comptar amb el suport de 1.340 ciutadans, que ara han pujat a 1.377. Percentualment, passen del 4'91% del 2003 –que no suposava el 5% mínim necessari per aconseguir un regidor-, al 5'93% del 27 de maig.

Els candidats criden a la participació

Precisament aquesta barrera, el 5%, impedia a Ciutadans-Partit de la Ciutadania arribar a l'ajuntament. Es van quedar amb 978 vots, i un 4'21%.

La seva candidata, Josefina López, va ser la més matinera, i va anar a votar a l'escola Ramon Llull tot just quan s' hi acabaven d'obrir les portes, a les nou del matí. Davant els mitjans de comunicació, es va manifestar "satisfeta" per la campanya realitzada i agraïda per l'atenció mediàtica, però molesta pel que ella considerava "joc brut" a l'hora de distribuir els cartells als espais electorals. Ja a aquella hora l'afluència de votants era considerable, tenint en compte que feia un dia esplèndid, i que moltes famílies aprofitaven per passar el dia a la platja havent deixat els deures fets.

Dues hores més tard arribava al seu local electoral l'*alcaldable* d'ICV-EUiA, Lluís Tejedor, que votava al CC. Jardins de la Pau acompanyat de la seva dona. El candidat feia una crida a la participació i confiava en que els ciutadans sabessin valorar la feina de govern. A les dotze del migdia, i al mateix local electoral, arribava Antonio Gallego, del PP, acompanyat pels seus companys de consistori. Després de saludar tots els interventors, va exercir el seu dret al vot, content de la campanya electoral realitzada, i satisfet perquè totes les *porres* que corrien per El Prat li donaven un regidor més.

A dos quarts d'una, quan la premsa esperava José García al gimnàs de l'institut Baldiri Guilera, apareixia Felip-Neri Gordi, que venia a fer la ronda acompanyat pel seu número dos, Jordi Gili. El candidat de CiU i el del PSC, que van coincidir, es van saludar amistosament. García arribava amb la seva família, les dues filles i la seva dona. Gordi va haver de córrer per estar mitja hora més tard –l'hora convenida amb els mitjans de comunicació al seu local electoral. Com que l'escola Joan Maragall –on ell votava habitualment- està en obres, van traslladar les meses electorals a l'Hotel d'Entitats del Nucli Antic. Joan Camps, d'ERC, era l'últim a votar, i ho feia a l'escola d'El Parc.

A les dues del migdia, El Prat Ràdio avançava els primers índexs de participació, més baixos que els de quatre anys abans. Els pitjors pronòstics abstencionistes semblaven acomplir-se.

La tarda va passar molt més lenta, i l'últim quart d'hora va ser trepidant. Cues de gent s'esperaven davant les urnes. Els més mandrosos aprofitaven els últims minuts per exercir el seu dret a vot, després d'un llarg dia de platja.

Regidors d'ICV-EUiA

1. Lluís Tejedor // 2. Rafael Duarte // 3. Margarita García // 4. Sergi Alegre // 5. Alba Bou // 6. Joaquim Bartolomé // 7. Neus Fernández // 8. David Vicioso // 9. Ma. José González // 10. Francisco Lorenzo // 11. Antoni Rodés

Regidors del PSC

1. José García // 2. Juan Pedro Pérez // 3. Ana Isabel Fernández // 4. José Luís Olivera // 5. Ma. Carmen Sánchez // 6. Marta Mayordomo // 7. Alejandro Bellido.

Regidors del PP

1. Antonio Gallego // 2. Rafael Grande // 3. Miguel Ángel Ochoa // 4. Ma. Esperanza Martínez

Regidors de CiU

1. Felip-Neri Gordi // 2. Jordi Gili

Regidors d'ERC

1. Joan Camps

La pantalla gegant instal.lada al vestíbul de l'edifici consistorial oferia els resultats de l'escrutini. Un recompte que vivien de forma més lenta alguns partits, que havien d'esperar les actes que arribaven amb comptagotes dels seus interventors. Els més espavilats van connectar-se a El Prat Ràdio, que oferia un programa en directe amb connexions amb els diferents locals dels partits. Amb poc més del 50% escrutat, ja es podia fer una distribució acurada de com quedarien les diferents bancades. Aviat es va veure que el resultat seria 11-7-4-2-1. El recompte va anar confirmant aquestes dades.

Tejedor parla d'un "magnífic resultat" per a ICV

Quan tot estava dat i beneït, Lluís Tejedor va deixar el seu despatx a l'ajuntament per desplaçar-se a la seu d'ICV. Allà va trobar-se cares llargues, que ell va intentar animar amb la seva lectura dels comicis. "Hem de celebrar aquest magnífic resultat –va dir als militants i simpatitzants que l'esperaven al local -. Hem guanyat molt bé, i jo estic molt content". Fent una valoració dels números, Tejedor va remarcar que mantenien la diferència d'un regidor amb els socialistes i que, tot i que mancava fer una anàlisi districte per districte, era evident que "la bona feina" al barri de Sant Cosme els havia fet recuperar vots. "Ens hem quedat a 100 vots del PSC". Va destacar la tasca a l'oposició duta a terme pel PP, "ho han fet bé", va dir, i també va parlar de l'elevada abstenció. Poc després, els militants del partit sortien a la Plaça de Catalunya per fer esclatar onze coets, i es brindava amb cava.

Des de la seu de l'agrupació socialista es podia sentir com esclatava la pólvora. Davant els micròfons d'El Prat Ràdio, un José García més contingut analitzava els resultats. El líder del PSC recordava que el vuitè regidor aconseguit fa quatre anys li van esgarrapar a ERC, que ara l'ha recuperat. Respecte a la campanya electoral, va mostrar-se "satisfet" per haver aconseguit "mobilitzar gent jove". García va valorar la pèrdua d'un regidor com el preu a pagar per "haver estat al govern: això ha tingut pes". "Es vota per castigar", va reflexionar. Pel que fa a possibles pactes amb ICV-EUiA, el socialista volia esperar a la proposta "del partit més votat", i es posava com a repte pels propers quatre anys "reforçar serveis bàsics, la cultura, l'educació. També la construcció d'aparcament soterrat i donar un impuls a l'empresa que els gestiona". García va entonar el mea culpa a l'hora de parlar de la causa de l'abstenció, i va dir que l'ajuntament hauria de "donar una volta a l'hora de pensar com hem de funcionar a nivell intern".

Al local del PP, acabar d'inaugurar, ho celebraven. Els d'ERC, van treure les taules i l'aperitiu al carrer i, com que tenen a tocar la Plaça de la Vila, van fer-hi una visita per anar apamant l'ajuntament.. ■

ERC renuncia a formar part d'un pacte de govern disconforme amb el model de ciutat

N. MACÍAS / El tripartit no serà possible a El Prat. ERC ha manifestat que no formarà part del govern municipal i que es mantindrà a l'oposició durant aquesta legislatura, tot i que han confirmat haver rebut "la invitació formal" per entrar a un "hipotètic tripartit" per part del "candidat a l'alcaldia de la força política més votada", Lluís Tejedor. El líder d'ICV va reunir-se fins a dues ocasions amb Joan Camps, *alcaldable* per ERC i regidor electe, i en aquestes converses van constatar l'existència de "diferències programàtiques insalvables", que han fet impossible un "acord global de govern". Així ho van fer públic des d'ERC en una nota de premsa enviada el passat 7 de juny. Un dels punts que ha impedit el pacte ha estat l'Eixample Nord, "un tema que afecta al model de ciutat", i que contempla aspectes com "la preservació de la trama urbana històrica, el soterrament de l'autovia de Castelldefels o la limitació del creixement demogràfic". Aquests elements programàtics "oposats", segons Joan Camps, feien inviable un acord. "Nosaltres volíem portar a terme, en el major grau possible, el nostre programa electoral, i aquest no encaixava amb el model que proposen ICV i PSC", assegura Camps. "No tenia sentit pactar", insisteix el líder d'ERC. "La proporció estava 18 a 1: amb aquesta diferència, quina capacitat tens de singularitzar-te o discrepar?". El primer regidor d'ERC a la democràcia continua explicant que, d'haver entrat en un tripartit, "ens hauríem passat els 4 anys aprovant plans urbanístics i pressupostos que tindrien a veure amb El Prat Nord, i no podríem haver-nos manifestat en contra". Tot i això, ERC no descarta recolzar el govern "en acords concrets". "Acceptarem col·laborar en aspectes puntuals, si amb això podem contribuir a que El Prat hi surti reforçat. A més, hi ha propostes en què les altres administracions, com la Generalitat, hi tenen a veure. Recolzarem aquests projectes". ■

Joan Camps, al col·legi electoral el passat 27 de maig

L'adéu d'uns històrics a l'Ajuntament d'El Prat

NEUS MACÍAS / Un ple que havia de ser de tràmit, però es va convertir en un comiat. Això va ser la sessió plenària del 13 de maig, en una convocatòria realitzada a una hora inusual, la una del migdia, però on només va faltar el regidor d'Urbanisme i Medi Ambient, Sergi Alegre. Es tractava d'aprovar l'acta del ple del 8 de maig, l'últim abans de les eleccions. Un procediment que va durar tres minuts. Després, i tot que a l'ordre del dia no hi havia cap punt de precs i preguntes, l'alcalde en funcions, Lluís Tejedor, va obrir un torn de paraula per tal que els regidors sortints poguessin expressar-se. Només els veterans Antoni Pedrero i Josep Pérez Moya, d'ICV, van fer valoracions sobre el moment del seu comiat.

El fins ara regidor de Seguretat Ciutadana va assegurar que havia estat un orgull "haver tingut la possibilitat de representar la ciutadania i comptar amb el suport que la gent ens ha donat cada quatre anys". Pedrero va reflexionar sobre el moment polític que viu El Prat. "Històricament, al consistori pratenc sempre hi ha hagut una proporció esquerra-dreta de 20 a 5. Ara s'ha produït una certa inflexió, i els partits d'esquerres ens hem quedat amb 19 representants. Potser ho hem fet tan bé que la gent s'ha tornat més conservadora". També va aprofitar per agrair als seus col·laboradors, i als companys regidors, "amb els que he mantingut una bona relació personal", l'ajuda prestada.

Un emocionat Josep Pérez Moya va manifestar la seva satisfacció d'haver format part durant 24 anys "d'un govern que ha fet possible la modernització i la transformació d'aquesta ciutat". L'ara director del Servei Català de Trànsit, va assegurar que era "un orgull" haver demostrat que "des de l'esquerra" es pot governar i fer propostes per millorar la qualitat de vida de la gent. La gestió municipal "m'ha donat molt, i puc dir que m'he fet gran a aquest ajuntament, que he crescut com a persona". Finalment, va tenir unes emocionades paraules d'agraïment per a Lluís Tejedor, "que ha liderat sempre amb rigor aquest projecte".

Tot i que no van parlar, també deixen l'ajuntament, per part d'ICV, Ana Navarro, Ma. José Albaladejo, Francisco Cerdà i Manel Gómez; els socialistes Agüi de los Santos i Javier Marco; el popular Juan Manuel de las Heras; i el número dos de CiU, Ramon Ribas. ■

Iniciativa i PSC reediten el pacte de govern municipal

Tejedor és reelegit alcalde amb els vots d'ICV i els socialistes en el ple constitutiu

Els nous 25 regidors de la nova legistura davant l'edifici consistorial

SERGI OLIVERA / Un teatre Modern amb una gran afluència de púbic va acollir novament el ple constitutiu del vuitè Ajuntament del Prat de l'actual sistema democràtic, que es va celebrar el dissabte 16 de juny. Donats els resultats electorals del 27 de maig, tot feia pensar que es tornaria a repetir la fórmula de govern compartida per Iniciativa – Verds i el PSC amb Lluís Tejedor al capdavant per vuitena vegada en la història. I així va ser. La incògnita sobre si Joan Camps, l'únic regidor d'ERC, podria participar en un nou equip de govern sota un acord tripartit ja s'havia esvaït feia dies amb la negativa a formar-ne part que van fer pública els republicans per motius programàtics.

18 vots a favor (els 11 d'ICV més els 7 del PSC) legitimen Tejedor per dirigir l'Ajuntament una nova legislatura. Antonio Gallego (PP) i Joan Camps també es van presentar simbòlicament per ser elegits com alcaldes al ple. El popular va rebre els quatre vots dels seus regidors i Camps va sumar el seu propi vot. Els dos regidors de CIU, en canvi, van votar en blanc.

La cerimònia va seguir el protocol indicat per aquests actes. Els encarregats de presidir el ple constitutiu van ser els dos regidors de major i de menor edat de tots els vint-i-cinc. Els hi va tocar a dos nouvinguts al consistori. Jordi Gili (CIU) com el més gran i Alba Bou (ICV) com la regidora més jove, que van seure a la mesa d'edat presidencial fins que es va escollir l'alcalde. Gili, que ha substituït com a número dos convergent a l'històric Ramon Ribas, va elaborar un primer discurs on, fent referència a la preocupant abstenció, va destacar la necessitat "de cercar la il·lusió, el sentit de pertinença i la mateixa implicació en la política per part de la ciutadania que hi havia fa 30 anys". Des de la taula central, Alba Bou anava cridant un per un a tots els polítics locals que compondran el nou consistori per ordre de llista i començant pel partit més votat i així successivament. Els regidors prenien possessió del càrrec amb lleialtat al rei, la constitució i l'estatut d'autonomia. L'anècdota del dia la va protagonitzar Camps (ERC), que va jurar explicitant que ho feia "per imperatiu legal", fet que va arrencar aplaudiments d'una part del públic.

Tejedor: "El Prat viu el seu millor moment de la història moderna"

En el discurs d'investidura, l'alcalde Tejedor va felicitar als nous regidors i també als que han deixat el consistori. També es va mostrar molt agraït amb els regidors socialistes que li han donat el seu suport i va fer conèixer que "respecta i entén els vots dels partits de l'oposició". Tejedor afirmava sentir-se "emocionat i il·lusionat" per ser alcalde "de la meva ciutat". "No m'hi acostumo", assegurava. Va prometre que "dialogarà amb els grups de l'oposició cercant el consens".

Pel reelegit alcalde "El Prat viu el seu millor moment de la història moderna, mai hem disposat de tants serveis i recursos per atendre les necessitats de les persones" Entre els reptes de futur, Tejedor va destacar la finalització de les grans infrastructures de transports i els projectes urbanístics, la concertació pública d'habitatges, i també la promoció privada, per fer-los més accessibles als joves, la creació de més llocs de treball dintre del municipi (amb el port i l'aeroport com a referents), la cohesió social, la convivència i el desenvolupament sostenible, amb especial atenció al canvi climàtic.

Rafael Duarte, com a portaveu del grup d'ICV, es va comprometre a complir l'eslogan del partit: "més eficàcia que mai, la mateixa honradesa de sempre i la il·lusió que ens dóna el treballar pel nostre poble".

García: "Els ciutadans volen un govern estable, plural i de progrés"

El portaveu del PSC va començar destacant la baixa participació a les eleccions del 27 de maig fent referència a "la preocupant distància que han marcat els ciutadans en respecte a les decisions que li són més properes". Posteriorment, va definir el seu grup com "un equip" i per aquesta raó "encara que canviïn les persones, els projectes es mantenen". Pel líder socialista, el seu equip "s'estima El Prat" i portarà a terme la gestió que li pertoqui "sense avantposar interessos partidistes". Per acabar, García va prometre "polítiques pensades des de la proximitat i defensant l'interès general".

Gallego: "Tots els regidors hem de ser militants de ciutat"

El cap de llista del PP pratenc va voler deixar clar des d'un principi que "Lluís Tejedor és també el nostre alcalde i el tractarem amb tot respecte com esperem que ell ho farà amb nosaltres". Un cop passades les eleccions, el líder popular creu que el més adient "és que tots els regidors passem a ser militants de ciutat que dialoguen amb respecte a totes les sensibilitats polítiques del consistori". Gallego va expressar que l'increment d'un regidor consolida el PP com a tercera força política i com a principal partit de l'oposició per "fiscalitzar i controlar l'equip de govern". Gallego, que va fer mig discurs en català i mig en castellà, va dir que El Prat s'hi juga molt en els pròxims anys i va demanar a l'equip de govern "consensos i diàleg amb la resta de forces polítiques i la ciutadania".

Gordi: "El nostre vot en blanc és una porta oberta a la candidatura de Tejedor"

"Hem fet una abstenció a la seva candidatura [la de Tejedor] perquè creiem que no hi havia una altra possibilitat real", va expressar Gordi. El convergent es va postular com a líder d'un partit que "creu en la política a nivell de Prat, en el que podem fer per El Prat des del nostre partit i no a

l'inrevés". Pels convergents, els pròxims anys hi ha dues vies principals per canalitzar la política del nostre municipi: "progrés i identitat", i es va referir als "eixamples nord i sud" com unes qüestions on s'ha d'anar amb molta cautela i "no ser soberbis ni córrer a l'hora de prendre decisions". Gordi va deixar clar que donaran suport a Tejedor i els seus socis sempre que vegin que fan polítiques que ells poden compartir.

Camps: "És un dia històric per Esquerra Republicana, s'obre una nova etapa"

L'únic regidor d'ERC es va mostrar content i satisfet que el seu partit hagi tornat al consistori pratenc després de seixanta-vuit anys i va considerar el 16 de juny de 2007 com "un dia històric per Esquerra Republicana". Joan Camps es va mostrar convençut que la seva entrada a l'ajuntament "obre una nova etapa a la política municipal, que serà més rica i plural". El cap dels republicans considera que l'entrada d'ERC a l'ajuntament era "un fet volgut pels que ens han votat i n'estic segur que també per molta gent que no ho ha fet". Camps s'havia presentat com a candidat per l'alcaldia al ple constitutiu tot fent un "gest simbòlic que posa de manifest l'inici d'aquesta nova etapa". Camps va assegurar que donaria suport a l'alcalde en aquelles propostes que millorin la qualitat de la ciutat. Per acabar, el republicà va voler fer "un reconeixement públic a totes aquelles persones que, des de 1939, quan Joan Bruixola va haver de lliurar El Prat a les tropes franquistes, van lluitar per a la recuperació de la democràcia i per fer tornar ERC a la primera institució municipal".

Tots els portaveus dels grups polítics locals van fer menció als regidors que han deixat el seu lloc. Al final de la cerimònia, l'alcalde Tejedor va lliurar a cada un d'ells una placa d'agraïment juntament amb les figures de dos gegants. Fins a mitjans de juliol, Iniciativa i PSC tindran temps per a perfilar els acords programàtics de govern i, com no, el repartiment de les carteres i regidories. ■

La Contracrònica

Molta merda

Això és el que solen dir els actors i la gent de teatre quan volen desitjar sort als seus companys abans d'entrar en escena. Sovint es compara la política amb el teatre per com els polítics han de saber donar una imatge corresponent a les seves necessitats segons el moment, o mentir o dir mitges veritats, perquè no dirho, quan això fa falta per mantenir una certa integritat davant els qui els sustenten. És a dir, la ciutadania.

A El Prat sembla que ho tenim força assumit això de relacionar política i teatre. Per això, quan els nostres representants es reuneixen per escollir qui portarà la vara de manar, se'n van al Modern. I el més collonut de tot plegat és que l'omplen com si una de les millors obres teatrals ens hagués visitat. És curiós veure com, amb unes eleccions municipals tan poc participatives, els dos últims plens de l'ajuntament han causat força expectació en els pratencs. És la constatació que al nostre municipi hi ha gent per tot, i encara que certes actituds no agradin, aquesta diversitat que ens caracteritza és per estar-ne orgullós.

A l'escenari del Modern estava tot preparat per l'obra. L'*atrezzo* era de primera qualitat, ja que es va aconseguir simular a la perfecció la sala de plens de l'ajuntament. La mateixa disposició de taules i cadires, i si fa o no fa, els grups municipals ocupaven els mateixos llocs que ocupen al consistori. De fet, la posada en escena era ideal per haver muntat una sàtira política a l'estil de Bertol Brecht.

L'obra va començar i estava clar que tindria un fil conductor ben definit: la litúrgia protocol·lària. La mesa d'edat formada pel regidor/a més vell i la més jove, la crida un per un de tots els regidors electes per prendre possessió amb lleialtat al rei i a les institucions i el vot a les diferents candidatures per part de cada regidor. Això últim feia anar de bòlit a un dels extres del muntatge teatral: un operari municipal que passava la safata vint-i-cinc vegades amb la finalitat que, un regidor rere l'altre, anés dipositant el seu sobre. Si en comptes d'un funcionari haguessin estat uns sis, l'espectacle coreogràfic podria haver sigut d'allò més atractiu visualment. Per contra, hauria convertit una seriosa obra de teatre polític en una vulgar opereta.

Un cop acabat el tercer acte, el de la votació, el protagonista principal va entrar en escena. No podia ser un altre que Tejedor, l'etern. Als dos primers actes, la parella formada per Jordi Gili i Alba Bou semblava monopolitzar l'escenari. Gili, amb dots d'actor de raça que es fica molt en el seu paper, se'n va arribar a oblidar que també era regidor i va donar per finalitzada la votació abans d'introduir el seu sobre i el de la seva companya, que per sort és una actriu molt més de mètode i estava al cas. Un cop va irrompre Tejedor, la mesa d'edat es va difuminar. Ell, l'alcalde, era l'únic que ocupava la taula presidencial i en un discurs conciliador i ben preparat (el més llarg amb uns setze minuts) va pintar un futur il·lusionant i de gran optimisme per a la nostra vila. El protagonista anava acompanyat dels seus fidels escuders: Duarte i García. El primer va parlar molt poc (menys de tres minuts) per donar més veu al seu cap, i el segon amb un discurs molt entenedor i estructurat de cinc minuts, va justificar les raons per les quals vol seguir sent el secundari de luxe.

Antonio Gallego té reservat el paper de dolent de la història. Aquell que sempre l'hi ha de posar les coses difícils als protagonistes. De moment però, ho farà des d'un to conciliador que es va estendre durant uns set minuts. Sembla ser, però, un actor d'aquells donat a la improvisació i això pot portar a confusions. Quan es referia als regidors nouvinguts al consistori els va voler encoratjar dient: "Ja veureu com aquesta és una tasca que, ben aprofitada, serveix moltíssim en clau personal i professional". Professional? Es referia a una política professionalitzada? O que ser regidor t'ajuda a pujar esglaons a la feina? Una incògnita per resoldre.

Felip-Neri Gordi segueix encara amb més efusió el mateix mètode interpretatiu que Gallego. El problema d'improvisar és que si t'agafa en un dia espès, el missatge costa molt d'entendre. Gordi va intentar plantejar una equidistància entre oposició dura i equip de govern tot citant situacions històriques de la nostra ciutat, però no se'n va sortir i va quedar com un d'aquells actors carregosos que costen de pair, sobretot si parlen durant tretze minuts. I per últim, el debutant, Joan Camps que entra amb la força de l'actor novell i amb el paper ben après: posar pebre i color a l'obra pratenca. Ja el primer dia va deixar dues perles: la seva presa de possessió jurant lleialtat al rei "per imperatiu legal", fet que va trobar complicitats amb part del públic i provocava que José García es trenqués de riure. L'altre va ser quan es va postular per ser triat com alcalde, amb un "Sí" rotund que va ressonar amb potència per tot l'edifici.

El teatre està servit i els ingredients no pinten malament. Veurem com els diferents actors conjuguen els seus papers en les pròximes funcions. Només ens queda desitjar "molta merda" per a tots.

SERGI OLIVERA

Nous premis de ciència i filosofia per alumnes de l'IES Baldiri Guilera

IMANOL CRESPO / Dos nous premis per a la promoció de segon de batxillerat de l'IES Baldiri Guilera. El primer, el treball de recerca "Tècniques de bioenginyeria: primer pas cap a un virus" de Romén Rodríguez va rebre el primer premi de la segona edició del programa Recerca a Secundària, del Parc Científic de la Universitat de Barcelona. El segon, "Stultifera Navis: la nau dels bojos" de les alumnes Elisabeth Almagro, Ana Blanco i Mireia Paz, també de l'IES Baldiri Guilera, van aconseguir el primer premi del XXVI Premi de Filosofia Arnau de Vilanova, un programa promogut pel Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i en Ciències de Catalunya. Un premi inèdit fins aleshores que prova el treball, no només en l'àmbit científic, sinó també, en l'àrea d'humanitats i filosofia.

Continua, doncs, la bona ratxa de l'institut que no para de ser guardonat tant a nivell d'alumnat com institucional. A l'anterior edició dels premi Injuve del Ministeri d'educació i ciència, van ser premiats dos treballs d'investigació d'alumnes del centre i el professor Emilio Llorente per la seva tasca en matèria d'investigació i difusió de la recerca. A més, es donava un premi a un únic centre a tota Espanya i va ser l'institut pratenc Baldiri Guilera el premiat, en reconeixement de la seva bona tasca en investigació i ciència als últims vint anys.

Marta Mañes, directora de l'IES Baldiri Guilera, rep amb satisfacció tots i cadascun dels premis, sobretot, en aquest moment on el sistema educatiu espanyol no passa pel millor moment. "És un orgull representar el nom de l'IES Baldiri Guilera, el qual s'està convertint en un referent, no només a nivell local, sinó a tota Catalunya i a nivell nacional", va afirma contenta Marta. Ni tan sols les limitacions d'infraestructura i materials d'un institut de secundària són un impediment per duu a terme tot tipus de treballs científics. "Gràcies al treball dels alumnes i el suport dels professors i, també, de les famílies, s'han aconseguit molts premis en molts anys. Comença a pensar que no és casualitat". ■

Creació d'un precursor d'un virus

"Tècniques de bioenginyeria: primer pas cap a un virus" de Romén Rodríguez, amb la tutoria de Montserrat Tomás, consisteix en la creació d'un precursor d'un virus amb l'objectiu de bloquejar el procés de proliferació de les cèl·lules cancerígenes.

La proteïna JNK afavoreix la supervivència de cèl·lules tumorals. Doncs bé, amb la inhibició del virus transportador d'ARNi es podria neutralitzar el procés de reproducció d'aquest tipus de cèl·lules.

Coneguem l'esquizofrènia

"Stultifera Navis: la nau dels bojos" de les alumnes Elisabeth Almagro, Ana Blanco i Mireia Paz, amb la tutoria de la professora de filosofia Sílvia Gil, s'endinsa en les malalties mentals i, concretament, en l'esquizofrènia. Amb l'anàlisi dels millors pensadors de la història i gràcies a una àmplia documentació tant cinematogràfica com en premsa escrita, les alumnes de l'IES Baldiri Guilera intenten acabar amb els falsos tòpics i arriben a conclusions molt interessants, com per exemple, la importància de la mare i la família en l'origen de la malaltia o, també, la integritat dels malalts d'esquizofrènia en una societat, del tot, incomprensible.

Reflexions d'un observador

El mateix alcalde i l'esquerdes a 200 metres de l'AVE i El Prat Nord

Les reflexions del Observador seran aquesta vegada sintètiques. Els tertulians hem tornat a parlar dels efectes de l'abstenció i, en comprovar que la varem encertar plenament en anunciar que aquesta actitud beneficiava bàsicament a qui te el poder en una comunitat de les característiques del Prat. Després de comprovar com l'esquerdes de l'AVE són clarament visibles a la façana de l'Ajuntament, tot fent tertúlia asseguts a l'entorn d'una taula del Café de la Vila, hem arribat a les següents conclusions:

1. Tindrem el mateix alcalde malgrat, una contundent pèrdua de 3042 vots. Un retrocés electoral com aquest faria perdre l'alcaldia a qualsevol altre ciutat catalana semblant al Prat. S'ha demostrat que Tejedor és el gran beneficiari de l'abstenció.

2. Els socialistes –que guanyen àmpliament la resta d'eleccions al Prat- s'ho han de fer mirar. La seva candidatura no només és incapaç de treure profit del desgast de l'alcalde, sinó que, a més a més, s'enfonsen amb ell perdent 1212 vots. Només han guanyat en el districte de Sant Cosme, no obstant baixar-hi 379 vots.

3. El PP ha estat l'altre beneficiari de l'abstenció; malgrat retrocedir en número absolut de vots, ha tret un nou regidor.

4. CiU hagués tret un tercer regidor només aguantant els vots absoluts del 2003, fins i tot amb alguns menys, com en el cas del PP.

5. Pujant només 37 vots absoluts ERC ha tret el seu primer regidor.

6. La barrera del 5 per cent ha impedit a Ciutadans treure un regidor, que haguessin perdut ICV (-2000 vots que el 2003) i EUiA, que aportava a la coalició els seus 1042 vots.

7. La ciutat ha passat d'un cens de 50.842 electors el 2003 a 48.807 aquestes eleccions. La pèrdua de població no es correspon amb aquesta dada. Tot fa pensar que els dos mil veïns que anualment marxen del Prat i les defuncions, es compensen amb naixements i l'arribada de gent que no te dret de ser al cens per votar.

8. Espanta la possibilitat de que 2035 electors s'hagin anat del Prat fugint del model de ciutat que s'està creant.

9. Només ERC ha superat (en els districtes 1 i 3) els vots absoluts del 2003, mentre la resta de candidatures han perdut vots a tots els districtes, fent de l'abstenció la gran triomfadora d'aquestes eleccions.

10. Anem molt malament i serà pitjor si a les properes eleccions sorgeix alguna proposta des de la disconformitat, sobretot perquè les noves esquerdes de l'AVE anuncien desastre i El Prat Nord pot acabar de cremar un alcalde ja socarrimat.

L'OBSERVADOR

Las grietas por las obras del AVE se extienden a la calle de Ignasi Iglesias

Edificio desalojado de la calle Major, al lado de la zona de obras del AVE.

JAVIER MARTÍNEZ / Al igual que sucede en las zonas donde ha habido terremotos, las grietas provocadas por las obras del túnel del AVE se van extendiendo con respecto a su epicentro. Las más recientes aparecieron a finales de mayo en el sector de la calle de Ignasi Iglesias más cercano al Llobregat. Recorren tramos de hasta dos metros y medio de suelos, paredes y techos. La aparición de los nuevos desperfectos hizo subir la temperatura de la reunión que mantuvieron el pasado 14 de junio los vecinos del Nucli Antic con los técnicos de Adif, la gestora estatal de las infraestructuras ferroviarias.

La calle de Ignasi Iglesias está situada a unos 200 metros de las obras del AVE. Cuando se iniciaron los trabajos, Adif sólo pretendía considerar zona de estudio de vibraciones las calles inmediatamente limítrofes a la zona de obras. El tramo de Ignasi Iglesias que comienza en el 179 aún conserva casas de pagés centenarias. Según explica uno de los vecinos, el tipo de cimentación sin huecos con el que se construyeron algunas favorece que el impacto de las vibraciones no tenga "escape" y tenga eco en suelos, techos y paredes. En algunos casos, el suelo ha llegado a desnivelarse, tal y como atestigua un charco provocado por el propietario de una de las casas. "¿Ves? El agua se mantiene ahí, donde se han hundido las baldosas".

Joana Gelabert vive cuatro casas más arriba. Las grietas se abren paso sobre los marcos de algunas puertas, en el techo de escayola y sobre la ventana de uno de los dormitorios de la planta superior. "Esta casa es muy antigua, y sobre las grietas que ya había no tengo nada que decir, pero éstas acaban de salir", señala Gelabert.

Tensión con Adif

"Estamos hartos de pedir [a Adif] y que no nos hagan caso; si no se firma un compromiso real, convocaremos una asamblea de vecinos y, si hace falta, pararemos las máquinas". Así de claro lo tiene Rosario Amador, presidenta de la Associació de Veïns del Nucli Antic. "Hemos pedido que no comience la excavación del túnel hasta que no se repare el pilar de la tienda Expomobi de La Rambla, que sostiene cinco plantas. En la calle Enric Borràs hay otra nave con daños importantes y aún sin reparar", se queja Amador.

La representante vecinal explica que Adif sólo ha colocado 14 testigos de yeso para evidenciar la aparición de posibles grietas, "pero lo ha hecho en los sitios menos dañados; en casas con daños importantes no han colocado testigos, a pesar de la insistencia del técnico que nos asesora", protesta Amador. "Ni siquiera se han colocado testigos de yeso para controlar la aparición de nuevas grietas, tal y como solicitó el técnico de la asociación", comenta.

Amador explica que Adif, en la reunión del 14 de junio, reconoció que las grietas podían deberse a las obras, "pero aún no lo han firmado sobre papel". "Si no lo hacen, empezaremos con las movilizaciones", asegura.

La representante del Nucli Antic insiste que Adif no está respetando la prohibición de realizar trabajos nocturnos. "Tenemos a la Policía Local harta de nuestras denuncias", dice. También explica que el pilotaje del puente se ha realizado mediante el sistema de hincas. Este sistema, que clava literalmente los pilares sobre el terreno, multiplica las vibraciones y está prohibido en zona urbana.

Con la presente edición del periódico ya casi cerrada, han llegado, han llegado informaciones de vecinos del Nucli Antic que aseguran que han aparecido grietas en la base de la fachada del edificio del ayuntamiento. ■

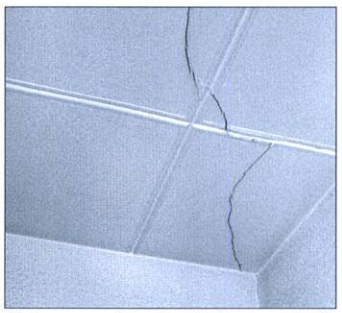

Grietas en el techo de la casa de Joana Gelabert

La intromisión del concejal

El viernes 15 de junio, un día después de la reunión con Adif, dos redactores de un periódico de tirada nacional entrevistaban a Rosario Amador en la terraza del Café de la Vila. Mientras la representante vecinal respondía a las preguntas, apareció por detrás Sergi Alegre, concejal de Urbanismo en funciones. Como quien no quiere la cosa, el concejal interrumpió la entrevista y preguntó a Amador: "¿Por qué no explicas también que allí en Ignasi Iglesias hay un solar en obras?". Alegre se refería al solar del número 187, donde hace unos años se derribó un almacén. Amador aclaró después que las grietas ya habían aparecido y eran indepedientes de la mencionada obra. La inusitada intromisión del concejal molestó tanto a Amador como a la periodista, quien le recriminó por haber tenido la "mala educación" de interrumpir una entrevista. Hasta ahora, Alegre ha sido teniente de alcalde de Urbanismo y Medio Ambiente. A mediados de julio, Tejedor deberá volver a distribuir las carteras entre los concejales elegidos en los últimos comicios municipales.

Cuatro personas desalojadas

J. M. / El pasado 5 de junio, los cuatro habitantes del número 32 de la calle Major fueron desalojados. Entre ellos se encuentra el dibujante Àngel García, colaborador de este periódico. García explica que ya estaban avisados desde hacía un mes y que Adif ha corrido con todos los gastos derivados de su traslado a un piso de alquiler en la calle Centre. La gestora de las obras ha creído conveniente el desalojo de las viviendas hasta que terminen las obras, dentro de siete meses según las previsiones. García ha explicado que, pasado este tiempo, Adif se ha comprometido a dejar su casa sin desperfectos.

Socorristas y monitores del Sagnier paralizan las instalaciones para reclamar mejoras

JAVIER MARTÍNEZ / Salarios de entre 750 y 800 euros brutos al mes y obligación de alternar tareas de socorrista, monitor o vigilante independientemente del puesto habitual. Éstos son los dos pilares de la guerra que los trabajadores de SEAE -la empresa que posee la concesión municipal para gestionar los complejos deportivos Sagnier, Estruch i Julio Méndez- mantienen desde hace casi un año con la dirección.

Con la del pasado 18 de junio, ya son dos las jornadas de huelga que, en el espacio de un mes, han llevado a cabo los monitores y socorristas de SEAE. Mariana Barnabá, del sindicato CCOO y presidenta del comité de empresa de SEAE, denuncia que la empresa continúa pagando los sueldos mínimos establecidos por convenio, mientras que en otras empresas del grupo ya se han conseguido acuerdos para mejorarlos sustancialmente y sus empleados llegan a cobrar entre 1.100 y 1.200 euros brutos al mes. Sobre las jornadas de huelga, Barnabá asegura que la empresa ha llevado a cabo una práctica ilegal: colocar a otros trabajadores en los puestos de los que se han declarado en huelga. "Aquel compañero (dice la delegada señalando a un monitor) está ejerciendo ahora de monitor de cursos, cuando su tarea es estar en los vestuarios ayudando a los niños a cambiarse y secarse; aquel otro debería estar en la sala de musculación, pero como uno de los vigilantes de piscina está en huelga, pues lo han puesto a sustituirlo".

Pancarta informativa de la huelga, colocada frente a la entrada del CEM Sagnier

Silvia Romero, coordinadora de las instalaciones de SEAE en El Prat, explica que su función "es asegurar el servicio al usuario" y que es "perfectamente legal pasar trabajadores de una sección a otra para cubrir ausencias" y que en el caso del monitor de la sala de musculación, "puede estar en la piscina porque tiene la titulación de socorrista". Romero ha asegurado que todos los empleados poseen la titulaciones adecuadas para ejercer sus funciones.

La representante sindical explica que SEAE contrata normalmente personas muy jóvenes, "de 17 ó 18 años", que ejercen por igual de socorristas o de monitores sin tener la titulación adecuada. "Primero los contratan y luego los apuntan a cursos oficiales para que obtengan el título en el primer mes de trabajo, pero durante ese tiempo ya han ejercido sin titulación ni preparación", argumenta.

"Ahora sospechamos que la empresa intenta negociar individualmente con los trabajadores para persuadirlos de no secundar las protestas. Tememos que, si comienzan a darle a uno las vacaciones cuando las pide y a otro dos días por aquí y por allá, la gente acabe cediendo. Aun así, muchos seguimos firmes", asegura Barnabá.

De pie por imagen

Las normas absurdas, habituales en la mayoría de empresas, tampoco son un elemento extraño en SEAE. Barnabá también es delegada de prevención del comité y una de sus protestas se dirige contra la norma que prohíbe a los monitores y vigilantes de piscina estar sentados. "Tenemos que estar las siete horas de nuestro turno dando vueltas a la piscina. Cuando les preguntamos cuál era el fundamento de la norma, nos dijeron que era para dar buena imagen. En Argentina, mi país de origen, sacar la titulación de socorrista lleva más de un año, y si hay algo que tengo muy claro es que una buena vigilancia no depende de si estás sentado o si das vueltas a la piscina".

La representante también explica que es habitual que a los monitores y socorristas se les encarguen tareas como "recoger marañas de pelo o desatascar monedas en las taquillas, cuando son tareas propias del personal de limpieza y mantenimiento".

Barnabá asegura que ha solicitado varias veces a SEAE una copia del reglamento interno donde se especifique esa prohibición y la empresa se ha negado a facilitarlo.

Viendo que las cosas se pueden complicar, la representante de los trabajadores explica que SEAE ha contratado a un importante bufete de abogados de Barcelona. "Aquí podemos tener problemas, pero también los podemos tener por el hecho de que ahora se empezará a hablar de la concesión de las piscinas del Fondo d'en Peixo. Tememos que, si el ayuntamiento ve a SEAE como una empresa conflictiva, no le otorgue esa concesión". ■

CGT protesta por el despido de dos trabajadores en Clariant

J. MARTÍNEZ / La empresa química Clariant, ubicada en el polígono Pratenc, vivió durante el mes de mayo cinco jornadas de huelga (los días 22, 23, 24, 29 y 31) convocadas por el sindicato CGT. Las protestas se debieron al despido de dos trabajadores y a la suspensión de empleo y sueldo durante un mes de un tercero. Según la empresa, los sancionados ejercieron persecución y acciones de *mobbing* (acoso laboral) sobre algunos de sus compañeros.

CGT considera que los despidos y la sanción, acontecidos el pasado 17 de abril, son una represalia de la empresa por el hecho de que los trabajadores afectados participaron activamente en las movilizaciones que en 2005 denunciaron la falta de seguridad y asistencia médica en la empresa. Uno de los recién despedidos era secretario de salud laboral de la sección sindical y el otro militante activo de CGT, según el sindicato.

La empresa asegura, mediante un comunicado, que al tener constancia de las quejas de los compañeros por acoso, requirió a los tres trabajadores "la presentación por escrito de su propia versión de los hechos". Por otro lado, explica que se creó "una comisión de investigación para aclarar el alcance de las acusaciones" y que dicha comisión "ha entrevistado a 25 personas de este centro de trabajo". ■

Prat Motor, S.L.
C. Cerdanya, 46 (entrada Av. Remolar, 9) El Prat de L. · Telf. 93 370 33 50 · Fax. 93 478 39 37 · e-mail: pratmotor@eresmas.com
OPEL

Jaume Codina ja descansa a la seva terra plana

NEUS MACÍAS / Al compàs de les notes de la sardana "Terra plana", que el mestre Ventura Tort va escriure en homenatge a un dels poemes de Jaume Codina, el fèretre de l'historiador pratenc va arribar a l'altar de l'església de Sant Pere i Sant Pau. Al temple esperaven la família de Codina, així com representants del món polític i social de Catalunya. Entre els assistents, l'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor, i una bona part del consistori; l'alcaldessa de Sant Boi, Montserrat Gibert, i el que en aquells moments era *alcaldable* pel PSC, Jaume Bosch. Un altre Jaume Bosch, però en aquest cas el portaveu d'ICV-EUiA al parlament de Catalunya, així com el president del Centre d'Estudis Comarcals, Carles Riba, o l'historiador Carles Santacana van voler acomiadar aquest home il·lustre que va morir el 22 de maig, a les nou del vespre, afectat des de feia anys per una osteoporosis.

A casa de la família Codina havien arribat altres mostres de condol. Entre elles, una trucada telefònica personal de Jordi Pujol, expresident de la Generalitat, que també va enviar una carta; un burofax de l'actual president, José Montilla; una missiva d'Artur Mas, de CiU, o unes paraules d'un altre insigne personalitat del Baix Llobregat, Ignasi Riera.

L'ajuntament d'El Prat va decretar dos dies de dol oficial, i les banderes de l'edifici consistorial van onejar a mitja asta. Moltes persones van visitar la capella ardent, que es va situar al Saló de Plens de la Casa de la Vila, durant tota la tarda del 23 de maig i el matí del 24, i van poder escriure emocionades paraules al llibre de condol.

L'ofici fúnebre va estar concelebrat pel rector de la parròquia Sant Pere i Sant Pau, Josep Ma. Domingo, així com pel rector de Sant Boi, Lluís Alonso, i Martí Bonet, capellà i director de l'Arxiu Diocesà de Catalunya. Josep Ma. Domingo va lloar la figura de l'historiador, però també la del pare, el mestre, l'avi, l'amic, el savi i, en definitiva, un home que va sentir "passió" pel seu petit racó del món, el Delta del Llobregat.

Un dels seus quatre néts, Dani Codina, va llegir unes paraules de la Bíblia, i el seu fill gran, el periodista Jaume Codina, va adreçar-se als assistents amb unes emocionades paraules, on va recordar "el suport incondicional" que tots els seus fills havien rebut d'aquest home "bo, honrat i apassionat". Al temple es van sentir també les notes de "El cant dels ocells", i Jaume Codina va explicar que el seu pare no seria enterrat, sinó que el seu cos s'incineraria i les seves cendres descansarien als paratges del Delta. Un Delta que ha perdut el seu més gran cronista i defensor. ■

Fill predilecte del Prat

D'en Jaume Codina en podria dir moltes coses, des de la seva vessant de mestre al Liceo Pratense, fins a la d'amic de converses gairebé sempre al voltant del Prat, el centre del seu interès. La reflexió que se'm demana ara, però, és una altra, la que em correspon com a representant de la institució que presideixo. En Jaume Codina, al llarg de la seva vida, es va convertir en un referent pel que fa a la ciutat del Prat i a la comarca del Baix Llobregat. A totes dues, des de les seves conviccions, les va servir amb apassionament i amb dedicació. Les nombroses distincions que ha rebut, inclosa la Creu de Sant Jordi, són un reconeixement institucional d'aquesta tasca. En Jaume Codina va ser un home que va viure intensament les seves conviccions; això el portà a assumir l'alcaldia en plena dictadura franquista, quan els alcaldes eren designats per les autoritats. En aquest context va treballar per al Prat. No se'n va amagar mai. Sempre, però, li agradava dir que va ser l'únic alcalde d'aquell temps que va gosar dimitir. Després tornaria a l'Ajuntament com a regidor de la transició, des del febrer del 1974, amb el dictador encara viu, i fins a les primeres eleccions democràtiques. Una anècdota serveix per definir Jaume Codina: en l'acte de lliurament de la distinció de Fill Predilecte del Prat, on ell havia de fer un discurs d'acceptació, abans d'arribar al Modern, em va advertir que parlaria del riu. És clar que sí, Jaume, li vaig respondre. No esperava una altra cosa, no series tu si no ho fessis!

En Jaume Codina se n'ha anat, però ens deixa el llegat de la seva obra i el record de la seva empenta personal.

LLUIS TEJEDOR
Alcalde

Converses i tracte amb Jaume Codina

Poques setmanes després d´arribar a Sant Boi per fer-me càrrec de la parròquia de Sant Baldiri, a l´octubre del 1978, em varen venir a saludar el Sr. Carles Martí i Vila, historiador oficial de Sant Boi, i el seu amic Jaume Codina i Vilà, a qui el Sr. Martí em va presentar com a un gran coneixedor de la història del Baix Llobregat i, per suposat, el millor coneixedor del nostre ric Arxiu Parroquial. A partir d´aleshores, les meves trobades amb ell van ser sempre molt cordials i a més a més, freqüents, donat que les seves consultes al nostre arxiu eren moltes perquè El Prat formava part de la parròquia de Sant Boi fins a l´any 1556.

Més tard, recordo com em van animar a participar a la XX-*Vena. Assemblea Intercomarcal d´Estudiosos*, celebrada al Prat de Llobregat. La meva aportació fou una breu síntesi de la població de Sant Boi de Llobregat en els temps del Cens de Floridablanca. D´aquesta manera, vaig donar a conèixer un Rector de Sant Boi del 1783 al 1800, que va destacar com a catequista: Mossén Francesc Mateu i Esmandia.

El Sr. Codina em va regalar un llibre sobre el Prat que m´ajudà a conèixer la vostra història: «*El Prat: Ensayo histórico*», escrit pel caputxí Pare Andreu de Palma de Mallorca. I ell va ser també qui em va animar a cedir el retaule de Sant Baldiri a l´exposició del Tinell sota el títol de «*Barcelona restaura*» (sep.-nov. 1980); i aquest mateix retaule es va exposar posteriorment a Sant Boi i al Museo del Prado, com a part d´una mostra del gòtic català.

El seu tracte era molt cordial i s´emmotllava sempre a la meva manera de ser, com si fos un historiador senzill. Amb molta freqüència venia a cercar documentació de l´Arxiu Parroquial, i era tan gran la confiança que li tenia que era l´única persona a qui lliurava carpetes senceres de documents com Testaments, Manuals, Capítols Matrimonials, Actes, Inventaris,etc. Sempre m´ho retornava íntegrament i puntualment. Això (que, està clar, no és aconsellable de fer amb ningú) a ell li permetia dedicar hores i hores a emmagatzemar dades molt útils per a futures publicacions.

Recordo que va intervenir en la presentació del llibre «*Fidelitat*», o *Història d´una família santboiana*, juntament amb el Bisbe Auxiliar de Barcelona Dr. Daumal (1993).

Hem coincidit en molts actes a Sant Boi i sempre m´ha trasmès toto allò que feia referència a la vida parroquial. He perdut un gran amic, però per sempre restarà en la meva memòria.

LLUIS ALONSO
Rector de Sant Boi

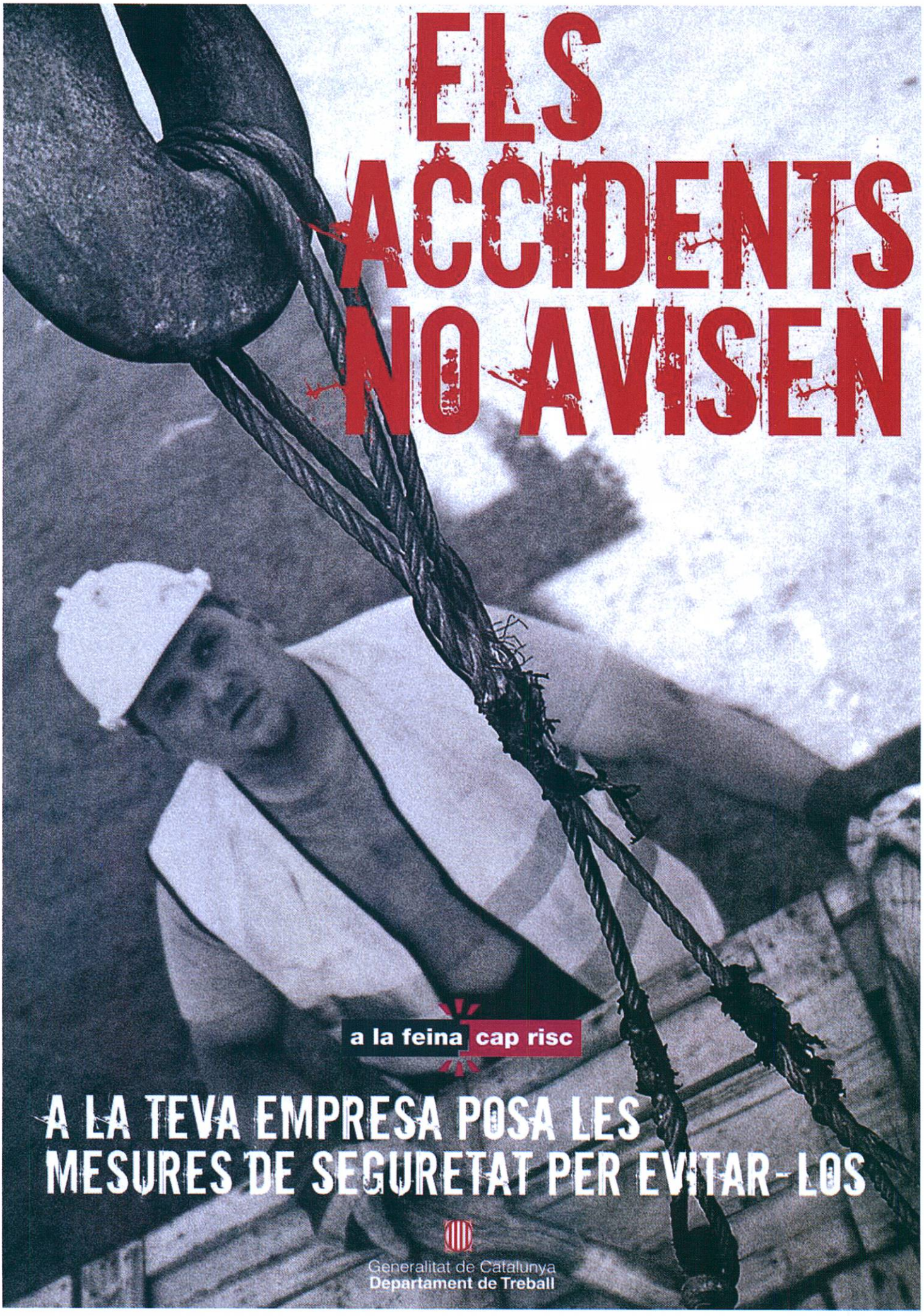
ELS ACCIDENTS NO AVISEN
a la feina cap risc
A LA TEVA EMPRESA POSA LES MESURES DE SEGURETAT PER EVITAR-LOS
Generalitat de Catalunya
Departament de Treball

La història d'El Prat està farcida de Jaume Codina... n'hi ha hagut molts al llarg dels segles d'existència d'aquesta nostra comunitat. Però l'espòs, pare i avi que avui acomiadem ha estat, és, un Jaume Codina especial, diferent... és el Jaume Codina

La mama ens dèia ahir que ella tenia 13 anys quan, per primera vegada, li va donar caramels a aquell xicot que la rondava. Van començar a festejar i, ben aviat, la mama va veure que era un festeig "a temps parcial", que diriem ara... Havia de compartir el Jaume amb la xarxa d'altaveus, o amb el Club 4, o amb el teatre o amb qualsevol altra activitat en què estés involucrat... No era un tracte del tot just, però ella el va acceptar, i, 63 anys després, ara aquí som tres fills, la Marta, en Jordi i en Jaume, i quatre néts, l'Oriol, en Dani, la Júlia i en Martí.

Ens parlava, també, la mama, dels diumenges a la tarda en què ens havia dut al futbol, als dos nois, a veure com jugaven els nostres tiets...i perquè, així, el papa disposava de tota la taula del menjador per a ell i els seus amics i podien fer-hi el llençat i la maquetació de Prat, Portavoz de la Vida Local, sense que la mainada emprenyèssim gaire....

Van passar els anys, va canviar el país i tots vam ser més lliures. Nosaltres vam crèixer i vam volar pel nostres compte.... Però la vida de l'Angels i el Jaume va continuar si fa-no fa... Llibres, estudis, pergamins, investigacions, delta, centres d'estudi, amics d'el prat... Una vida intensa de participació que ell duia a terme i ella compartia... tot, absolutament tot, centrat en aquest petit racó de món, El Prat, el Delta del Llobregat, el Baix Llobregat.

I aquest és el punt: la passió, el lliurament, l'amor generós i total d'aquest home per la seva petita terra, la terra que l'havia vist néixer i que ara l'ha vist morir. Per a nosaltres, el papa ha estat mestre, orientació, referència, refugi... Ens ha transmès el desig d'intervenir, l'ànsia d'implicarnos, la satisfacció del joc net.... Però, sobretot, ens ha ensenyat que darrera les seves notes, la seva lletra menuda i ordenada, els seus inacabables inventaris... que darrera el seu microcosmos d'historiador, el què hi havia era un apassionament absolut pel seu estimat Delta...

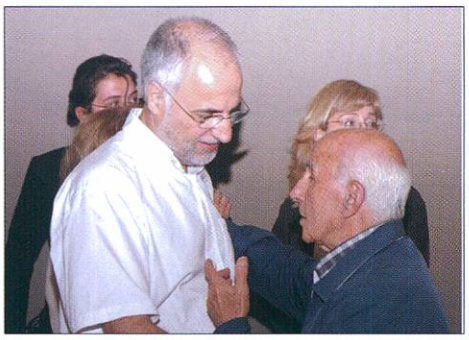

A l'esquerra, es fill periodista de l'historiador, Jaume Codina, rebent el condol a la capella ardent que es va instal·lar a l'ajuntament.

I és per això que quan la mama ens diu que voldria que tothom recordés en Jaume Codina com un home apassionat per la seva feina i per la seva terra, trobem que li fa el seu darrer acte de suport incondicional.

En Jaume Codina ha estat un home bo, un home honrat, un home apassionat... i és així com volem que quedi en la nostra memòria.

MARTA, JORDI I JAUME CODINA ROIG

Dir-te pel teu nom

Més enllà dels focus, més enllà de la literatura i dels homenatges públics, de les llàgrimes i les abraçades, dels silencis clamorosos i el petó inesperat, més enllà de tot això, crec que et dec un adéu públic, de tan públic, potser íntim. Un adéu entre tu i jo.

Nomenar-te pel teu nom, res de doctors, res de senyors. Papa.

Nomenar al nen que matava gallines des del terrat de «Cal Matetes», i teixia bufandes per als seus gatets. Al jove que escrivia poemes mirant un mar d'acàcies i que quan començava l'estiu, classificava els mesos de l'any «...el setembre és el mes més fi, l'octubre, el més dolç...», a l'home jove que es declarava al carrer del Llobet a una noia –gairebé nena– tan moreneta..., al *futbolero* culer, al jugador de ping pong, al pare pallasso que feia la granota i al que ens explicava contes per capítols cada nit...

Dir el teu nom, i de sobte, tot el que t'agradava: la gavina versió Marina Rosell, el color verd, el número 22, els gats, els núvols blancs tan fotogènics, les fulles d'olivera, el Màrius Torres, la gent amb ironia, en Maragall poeta, el romànic...

Nomenar-te i demanar perdó per no haver estat sovint la filla que tu hauries volgut; per dur aquell desastre de notes, per la meva difícil adolescència, per no haver-te escoltat cada vegada que volies llegir-me alguna cosa, i per coses molt més serioses que tu i jo ja sabem.

Dir el teu nom i donar-te les gràcies per -sobretot- haver estat fidel a la teva pròpia filosofia de vida i no haver-me tallat les ales, respectant-me com a persona lluny dels lligams i les necessitats...amb el que això et deu haver costat de vegades.

Gràcies per haver-me donat exactament la mateixa educació i oportunitats que als meus germans, ignorant les classes de brodar on enviaven les nenes en aquella època...

Gràcies per ensenyar-me a ser lliure i a lluitar per a seguir-ho essent...a dir el que penso sense por, amb els disgustos que això mateix t'ha dut a tu.

Infinites gràcies també per haver-me donat temps a què ens retrobéssim com adults, lluny de guions preestablerts, lluny ja del paper que la vida ens havia assignat prèviament: el de pare i filla.

Gràcies per haver deixat que et prengués el pèl, per prendre seriosament les meves opinions sovint poc ponderades com diries tu, i per tenir-me sempre en compte. En fi, papa, així fins a l'infinit.

Papa, no sé on estàs, però amagat darrere del teu nom segur que somriuràs quan tingui un agraïment de part teva pel Jose Antonio, qui ha estat les teves cames i els teus braços en aquest darrer temps en el què el teu cos t'ha traït; i també per l'Antonieta, que diu que allà a dalt, ja deus estar ensenyant català a algú altre.

I ara, quan s'apaguin els focus, nomenar-te molt fluixet -xiuxiueig a cau d'orella- i esperar que això que et dic no t'hagi desplagut del tot, com en el seu dia em vares dir tu.

Cridar-te pel teu nom...va, vine...que la teva terra t'espera, ara ja sí, per a abraçar-te tot d'una i agrair-te, ella també, tot el que l'has estimat; i acollir-te i amanyagar-te...

Ara papa, descansa tranquil i en pau, que el teu estimat delta i tu ja en sou un de sol.

MARTA CODINA

Reculls

El traspàs d'En Jaume Codina Vilà em porta cap la lectura en actitud de malenconia i enyorança, però també com homenatge al mestre, a la persona que, juntament amb el meu pare, em va descobrir el plaer de la lectura. Jaume Codina, el Sr. Codina, va ésser el meu mestre i tant a mi com a moltes generacions de pratencs (de naixement o d'adopció), ens va possibilitar l'accés al coneixement i a la cultura. Per tant, en aquesta hora de dolor, un sentiment per sobra de tots: el de l'agraïment.

Les cendres d'en Jaume Codina han estat escampades pel Delta. S'han fos en la maduresa de la primavera; i en el meu passeig deltaic respiro mes fort l'aire que m'envolta per impregnar-me d'una atmosfera que per sempre portarà la seva presència.

Repasso els versos de Pau Vallhonrat:

"El delta es farà gran/i eternament/portarà el vent/el cant de la teva arribada;/però l'home morirà,/i eternament/dormirà el fang a l'estany/cementiri de la plana".

Tinc que agrair a Jaume Codina la coneixença de Pau Vallhonrat, personatge polifacètic, savi, d'una didàctica excel.lent; i també la d'altres mestres que vaig tenir la sort de conèixer al Liceo Pratense. Recordo amb afecte al Sr. Raventós (quin rigor el seu), en Daniel Jorge Prat i la seva agudesa i d'altres que, per sort, encara son entre nosaltres: Xavier Roig, Josep Aleu... i no m'oblido d'Alicia Suarez, la meva (nostra)

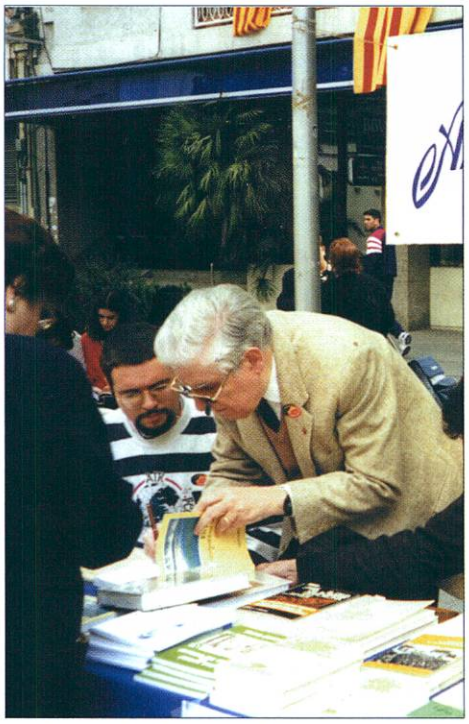

professora de literatura. Certament en Jaume Codina va ajuntar al Liceo un elenc de professors que feien que l'escola, mes enllà del que entenem per centre d'ensenyament mitjà, s'acostés a l'accepció de societat cultural.

Podrien ser (ho són) aquestes unes hores de tristor. Però més que rememorar al Dante: *"Tristes fuimos/al aire dulce que del sol se alegra/con el humo indolente que tuvimos/tristes estamos en la charca negra"*, prefereixo tornar a Pau Vallhonrat:

"Per més que lluitis mort/mai no dallaràs la bellesade la platja/per més que vulguis, mort,/mai no podràs canviar/el verd dels pins,/ ni el blau del cel;/ni podràs abraçar/el vent fidel,/ que fa cançó/de la remor de la mar./I l'amor tornarà/A reviure cendres;/ I la tardor tornarà a omplir el delta".

Arribo al riu, el dia declina però ara, ja a finals de maig, la llum de ponent encara fa brillar el paisatge del Delta. És una llum que em recorda el vers que prologa "La Gent del Fang": *"I ha una veu que em crida en la tenebra clara/de mes enllà del gual."*

És la veu de l'esperança, de la fe en la perdurabilitat d'allò i d'aquells que ens han deixat un llegat de coneixement i de cultura o, si més no, ens han donat les eines per accedir-hi. I busco en l'espai poètic de l'Espriu per trobar:

"Sí, se'n va el temps, però deixa,/dintre dels ulls, amplíssims/camins de llum/ Retornen/ d'enllà tot l'or intacte/d'un vell agost el fràgil/ cristall de les paraules/ lentes naus. I son nostres,/ ben guanyats, en mirar-nos,/ el foc, la llar, la flama,/ la clara pau del somni,/les hores recordades/d'amor feliç, per sempre.

PERE AZUARA
President d'Amics de la UNESCO del Prat

El Dr. Codina

Feia molt de temps que coneixia al Dr.Codina, però la nostra relació es va fer habitual, ja fa un bon grapat d'anys, quan amb l'Irma Fabró varem iniciar la nostra feina a l'Arxiu Municipal del Prat, llavors un desgavell de documents dispersos per magatzems i oficines. Ell, com a tècnic de l'Arxiu nacional de Catalunya, era el nostre assessor. Aquells van ser, també, els anys en que nosaltres dues, juntament amb d'altres companys, com la Cristina Besora i l'Antoni Rodés, començàvem els nostres primers treballs de recerca sobre el Prat. De les coses que vaig aprendre a la Facultat d'història em quedava, i per sort em queda, un esperit crític i una base metodològica per entendre la Història. L'herència de l'escola del annals, el materialisme històric, Josep Termes, Josep Fontana, eren els nostres referents, llavors. Jaume Codina semblava antic, a la manera dels cronistes de poble que recullen dates i enumeren fets. Que injustos que són els judicis apriorístics!

El meu interès pel Prat em va portar, però, a llegir els seus llibres. Llavors vaig descobrir el que ja seria, per sempre, el Dr.Codina, com ell li agradava de ser anomenat i com a mi m'agradava adreçar-m'hi en senyal de reconeixement. Els seus llibres poc tenien a veure amb una història rància. La seva metodologia de treball es basava en una recerca acurada de fonts documentals que l'havia portat a ser el millor coneixedor dels arxius que disposaven d'informació sobre el Prat i el Baix Llobregat. En uns anys en què la tecnologia és limitava al paper i al llapis, el Dr. Codina va reunir centenars de dades que li permetrien, amb escreix, omplir el buit historiogràfic pratenc. Parlant amb ell, arribaves als seus referents teòrics, des del mateix Joan Reglà i Joan Vilà Valentí, els seus codirectors de tesi, fins al mestre Pierre Vilar, passant per Vicens Vives i Ortega i Gasset en els primers anys. Va conèixer Duran i Sanpere, Pau Vila i també destacats historiadors de la comarca com Carles Martí, Josep Eixarch o Josep Soler i Vidal.

Els seus temes d'interès passaven per les formes de vida, els modes de producció, la vertebració del territori, la relació de les persones amb el medi,... Ben lluny de la crònica, els treballs del Dr. Codina, partint del microcosmos pratenc, serveixen per ajudar a entendre millor la història del país. *El Delta de Barcelona*, la seva tesi doctoral, és un referent obligat per conèixer aquest territori tan singular, i difícil, com és el nostre Delta i ocupa un merescut lloc a la brillant producció historiogràfica catalana.

Coneixedor de l'esforç que comporta la recerca, fins al final de la seva vida seguia llegint teoria històrica, en especial les darreres aportacions metodològiques en el camp de la demografia. Poques coses l'estimulaven més que una bona discussió científica –potser el Barça, si se'm permet la frivolitat-.

Si hagués de resumir de manera telegràfica quines són els grans aportacions de l'obra del Dr. Codina diria que l'ús sistemàtic de fons documentals poc treballats, l'anàlisi detallada del que podríem denominar microhistòria i la contribució a la dignificació de la història local. No voldria acabar sense reconèixer el mestratge que exercí en nombrosos historiadors. Jaume Codina Vilà sempre va tenir les seves portes obertes, ja fossin estudiants o experts els que hi trucaven. Molts dels que ho férem ens varem retrobar en el seu comiat. Tornant a la metàfora que ja vaig fer servir en la presentació del seu darrer llibre sobre el Prat, *L'estany d'en Moragues*, Ulisses ja descansa a Itàca. El trobarem a faltar.

MARGA GÓMEZ
Arxivera Municipal

Aigües del Prat
CAPTACIÓ, TRACTAMENT I DISTRIBUCIÓ
SERVEIS ANALÍTICS I MEDIAMBIENTALS

PATROCINADORS DELS EQUIPS FEMENINS DEL C.B. PRAT

AIGÜES DEL PRAT I L'ESPORT FEMENÍ

Un any mes **Aigües del Prat** i el **Club Bàsquet Prat** han impulsat i han donat suport a l'esport femení, mitjançant el desenvolupament d'un projecte esportiu sòlid i coherent.

L'any passat 28 noies del Prat de Llobregat van gaudir de la possibilitat de practicar el seu esport favorit, el bàsquet, als diferents equips del CB Prat, aquesta temporada 2006-2007, han estat ja 45 les jugadores participants en competició.

De la mà de la coordinadora d'equips femenins del CB Prat, la prestigiosa i reconeguda entrenadora Susana Portabella Molist, i d'un competent grup d'entrenadors/ores, el bàsquet femení del club gaudeix d'una salut esportiva excel·lent, d'una projecció encomiable i d'un futur il·lusionant.

Una vegada més Aigües del Prat, amb el seu suport a aquest projecte, mostra el seu compromís amb la comunitat, estableix de nou un marc de referència al nostre entorn i estimula iniciatives que milloren el present i el futur a la vida dels pratencs i de les pratenques. Enhorabona noies!

Equips: Infantil (I), Mini (M), Benjamí (B)

DEMPEUS
Filera superior: 12-Claudia Capdet Buitrago (M), 7-Esther Alcega Gallego (I), 5-Claudia Cutillas Bernier (I), 17-Ester de la Dueña Delgado (I), Ignacio Román Domínguez (entrenador de l'equip Mini), 11-Alba Robles Almenta (I), Susana Portabella Molist (entrenadora de l'equip Benjamí i coordinadora dels Equips femenins CB Prat), Amparo Reyes Sánchez (entrenadora de l'equip infantil), 4-Carmen Guerrero Puebla (I), 9-Fernanda Cortez Castro (I), 16-Andrea Carmona García (I), 4-Charo Rodríguez Villar (I), 18-Laia Lluch Molins (I)

Filera inferior: 17-Nadia Luna Barberá (B), 11-Mónica Gibert Serrania (B), 12-Estefany Manjarrez Aguirre (B), 16-Carlota Alonso Iglesias (B), 6-Judith Casado López (B), 15-Raquel Fernández de Arriba (B), 17-Rebeca Fernández de Arriba (B), 18-Claudia Casanovas Pato (B).

ASSEGUDES
Filera superior: 8-Lorena Carreras Negri (M), 5-Irene Sánchez Mir (M), 6-Marta Gutiérrez Ivern (M), 17-Laia Oller Fernández (M), 15-Marta Piguillem Jiménez (M), 18-Caterina González Simón (M), 7-Laia Aycart Piquer (M), 9-Julia Manzano Vidal (M), 10-Irene García García (M), 8-Elena Conrado Merino (M), 11-Natalia Vázquez Santos (M), 5-Helena Villuendas García (M).

Filera inferior: 4-Noelia Hidalgo García (B), 12-Beatriz Colmenero Peris (B), 9-Georgina Berenguer Molins (M), 8-Elena Pérez López (I), 13-Marta Escriu Rojas (I), 15-Lorena Martínez Moreno (I), 17-Cristina Muñoz Morales (I), 11-Anabel Martínez Romero (I), 6-Marina Navarro Sanz (I), 9-Romina Pampin Emanuelle (B), 5-Eva Trujillo López (B), 10-Cristina García Beiro (B).

No surten a la foto:
Maria Mareñá Calderón (I), Javiera Robledo Alten (M), Judit Guijarro Figueroa (B)

Jaume Codina: mestre, amic i company de tantes lluites pel Prat

Necessitaria un Delta sencer per explicar la relació d'amistat i col·laboració que he mantingut amb en Jaume Codina. Vam ser veïns, quan un dia de gener de 1946 la meva família s'establí a la cruïlla dels carrers de Casanovas i Rusiñol, davant mateix del graner de la família Codina, amb la qual cosa aquell jove universitari que tot just acabava aleshores la seva carrera, va ser el model que sovint em posaven com exemple perquè mirés cap el futur amb ambició.

Quan Jaume Codina va obrir el Liceu Pratenc, va ser l'opció pel meu batxillerat. El model educatiu del Liceu tenia ambició. Hi havia aules separades pels diferents cursos on s'aplicava l'ensenyament mixt, amb professors especialitzats per cada assignatura... El Prat encara trigaria en tenir institut i el Liceu era com una avançada.

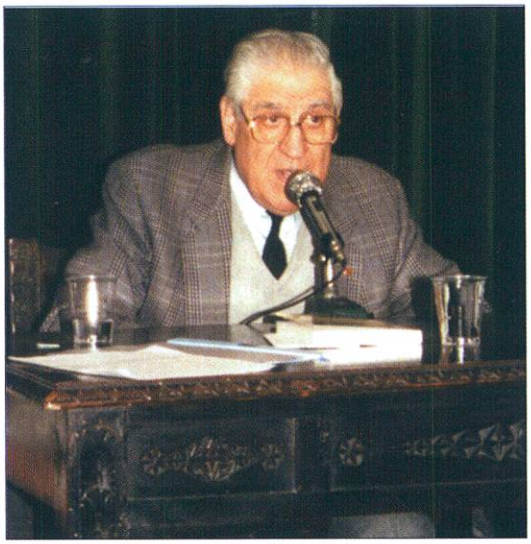

La veritat és que vaig passar ràpid per aquelles aules, però es creà una magnífica relació professor-alumne que em portà a tornar al Liceu com a professor, en un moment tan crític com el del meu processament per la publicació del relat "Sota una gorra grisa" al setmanari "Prat" que Jaume Codina dirigia el 1966, cosa que li costà la retirada del passaport, i a l'amic Jaume Monés, que el succeí, anar a declarar a comissaria. Puc ben dir que la nostra amistat ha durat tota la vida i em vaig sentir molt honorat quan, en retre l'homenatge al mestre, els meus companys i companyes del Liceu, em van fer parlar en nom de tots.

Vaig d'una cosa a l'altra i em ve a la memòria que el meu pas com a director per "Prat" (1961), sent ell alcalde, no va ser una etapa de relació gens fàcil. Jo ja no acceptava que, per exercir de periodista, fos obligatori fer-se d'aquell partit únic que manava a Espanya i vaig presentar la dimissió davant de tal exigència. Es creà una situació complicada, però no trencà aquella bona relació. Ara, lluny d'aquell dia, reconec que no només respectà el meu pensament, sinó que també em protegí, iniciant-se un camí que hem compartit.

Aquests articles sempre són laudatoris de la personalitat que ens ha deixat. Jo ja vaig escriure sobre Jaume Codina en un moment difícil de l'any 1964, que havia de ser la seva mort política, quan, traït per alguns regidors del seu equip, fou el primer alcalde que, dins d'aquell règim nefast, presentà la dimissió. Vaig omplir quatre pàgines del portaveu "Prat" posant "els punts sobres les is", enfrontant-me als que celebraven la dimissió com una victòria. Havia comès l'error polític de posar-se l'enemic a casa, però la seva obra l'acreditava com un bon alcalde.

Varem compartir la defensa dels principis democràtics des de les plataformes d'expressió locals com "Prat" –del que fou cofundador– i d'aquest "Delta" que vam fundar en arribar la democràcia. Tenim infinitats de punts de trobada. Vam compartir la lluita per democratitzar l'ajuntament i vam guanyar la "guerra" del desviament del riu i la segona pista de l'aeroport, fent sortir El Prat al carrer. Insòlitament, un ex-alcalde de l'autarquia formava part d'aquell grup de regidors democràtics que aconseguí el control de l'ajuntament del Prat quan encara vivia el dictador. A què es devia aquella evolució? Era un falangista que com Ridruejo queia en el desencís i optava per la democràcia? El cas de Jaume Codina tampoc era aquest. No sé si mai el seu pensament acceptà conformat les idees del règim. La seva actitud era més coincident amb tota aquella gent de la Lliga Regionalista que entraren a les estructures del Règim per salvar des de dins el que poguessin. És el que va fer, però era més progressista que la gent de Cambó, sobretot quan descobrí en Pierre Vilar, l'historiador que analitzà la Catalunya dins de l'Espanya moderna i ens ha deixat pel futur una clarividents "Historia de España". Quan vaig deixar la direcció del Servei de Promoció Cultural de la Generalitat, vaig fer un darrer gest en homenatge al mestre i amic: una subvenció adjudicada als Amics d'El Prat –l'última que vaig signar–, amb un doble objectiu: l'edició d"Història d'una Plaça" en català i l'organització d'unes jornades d'historiografia local amb motiu del vint-i-cinquè aniversari de la primera edició del llibre. "Si se li demana, en Pierre Vilar vindrà", li vaig dir a en Jordi Gili que ja presidia l'entitat. No em vaig equivocar. Jo sabia que la seva presència era el millor homenatge a Jaume Codina. Vam ser companys de feina en el Departament de Cultura de la Generalitat conquerida; ell aportà la seva magnífica professionalitat a l'Arxiu Nacional de Catalunya. Quan vaig deixar el Departament de Cultura per organitzar l'empresa pública que assumí el traspàs dels polígons d'habitatges de l'estat, em coordinà amb la seva eficiència l'equip que posà en ordre els arxius de l'antiga Obra Sindical del Hogar. Fins i tot allà ens vam anar a trobar! Confesso que vaig demanar aquella col·laboració al director de l'Arxiu Nacional de Catalunya, l'amic Josep Maria Sans i Travé.

Una altra afinitat ens apropava: la predisposició a la dinamització cultural que compartíem. Sovint ens donàvem suport fóssim on fóssim: els periòdics locals són una prova, però també ho és la col·laboració en diverses etapes i projectes com Amics d'El Prat, la JUP, el Centre d'Estudis Comarcals... Quan m'he preguntat perquè sempre m'he sentit atret per la cultura, he trobat una etapa de la joventut del meu pare poc coneguda al Prat, però també el far d'en Jaume Codina que il·luminava el meu camí. Altres també han seguit aquell resplendor i tots plegats li estarem agraïts per sempre.

L'espai em fa estalviar detalls, reunions compromeses, algunes a casa seva, lluitant contra el caciquisme; aquella campanya que vam promoure junts el 1968 per tornar el nom de Pompeu Fabra a l'escola que se'n havia dit... El dia que amb l'admirada Ramona Via, vam presentar junts tres llibres nostres, l'ABC dedicà una plana sencera a l'esdeveniment titulant com un fet insòlit que a un suburbi de Barcelona es presentessin de cop tres llibres d'autors locals. Em venen al cap viatges a Madrid per fer la crítica dels grans projectes de l'Estat que ens ofegaven, l'anada a Saint Martin Le Beau per visitar el president Tarradellas a l'exili; després vam exigir i aconseguir el dret de l'Ajuntament del Prat a rebre a Tarradellas en primera línea. Em queden tantes coses al tinter!

No puc deixar d'agrair-li aquell curs de català que va voler que compartís amb dos dels seus fills, quan el català encara era prohibit a les aules. Ho recordaré sempre unit a alguna estirada d'orelles que m'havia ben merescut. També em distingí demanant-me que fos present al reservat acte acadèmic de presentació de la seva magnífica tesi doctoral "El Delta del Llobregat i Barcelona". Sabia que m'havia enamorat del Prat llegint la seva "Història d'una plaça".

Darrerament, quan acudia a casa seva a visitar-lo, teníem llargues converses sobre aquest Prat sense terra. El vaig escoltar molt crític en els seus darrers moments, disconforme amb el model de ciutat que s'està desenvolupant. "Aquest no és el meu Prat!", em repetia potser incitant-me a seguir lluitant. M'ho deia davant de l'Àngels, la seva esposa que, com la meva, ha viscut al costat d'un home compromès amb el seu temps i amb el seu poble. Segurament no ha estat fàcil, però, veient com el cuidava, sentia una certa emoció en pensar que han estat una parella exemplar.

PERE BALTÀ

Batecs

En Jaume i jo coincidíem a l'estació del Prat cada matí a un quart de nou en punt. A aquella hora, agafàvem –juntament amb d'altres tres o quatre nois– el tren per anar a Barcelona, on estudiàvem el batxillerat. Teníem 14 anys mal complerts. Sempre ens reuníem al mateix vagó. Allà va començar l'amistat que hem mantingut tota la vida. Aviat ens n'adonarem que entre nosaltres existia una recíproca correspondència d'afanys, il·lusions, inquietuds, i, per què no dir-ho, un sentiment de respecte i admiració pel Jaume, que ja apuntava les seves habilitats literàries. Pels voltants de l'any 1941, va escriure una novel·la, recull de profunds sentiments i nobles ideals, amb el pseudònim de Nocadi (les mateixes lletres del seu cognom amb l'ordre canviat), i aquest fet ens va originar un motiu més de fascinació entre els companys de viatge.

Era ell una font inesgotable d'idees i d'accions. Molt vital. Així què uns anys després, entre el 1943 i el 1944, va començar a parlar-nos de la possibilitat de publicar una revista literària periòdica. La proposta ens va entusiasmar a tots, i després de poc temps i algunes vacil·lacions per escollir-ne el nom, sortia la primera edició amb el títol en català que ell havia proposat: «*BATEC*». D'aquell butlletí se'n publicaren 39 números entre dos o tres anys. Va deixar d'editar-se perquè els sis joves que cuidàvem del muntatge d'aquella «petita obra literària», esperonats per en Jaume, havíem començat a pensar en un altre projecte, que es faria realitat temps després. El dia primer de gener de l'any 1950 veia la llum el setmanari «Prat». El seu editorial el signava en Jaume Codina.

El «Prat. Portavoz de la vida local» es va fer ressò el febrer del 1954, de «la constitución de una sociedad que uniera a todos los pratenses de buena fe al servicio del esplendor, el arte y el bienestar de nuestro pueblo». Aquell «proyecto de sociedad» era «*Amics d'El Prat*», que fa un parell d'anys va commemorar el seu cinquantè aniversari. Jaume Codina, com no podia ser pas d'altra manera, en fou també cofundador.

Però com què els joves necessiten espais i temps de lleure, uns anys després –estem al 1956– ens sorprenia amb la creació d'un club esportiu, batejat per ell mateix com a «Club 4», doncs s'hi practicaven quatre esports: futbol, ping-pong, escacs i excursionisme, que eren d'altra banda, els seus preferits. De fet jugava a futbol de porter i solia fer sovint partides de ping-pong. Els escacs no eren la seva passió, però sí l'excursionisme i les sardanes: no es perdia cap ballada ni al Prat ni als pobles veïns.

En Jaume tenia una especial predilecció per la muntanya de Montserrat. Li agradava pujar-hi, i conèixer-la i redescobrir-la sempre que hi tornava. Tal era el seu afecte, que a cada romeria feia una ofrena personal, íntima, senzilla i entranyable. Quan queia la tarda del dissabte, deixava els seus companys i se n'anava tot sol a l'ermita de Sant Miquel, on hi deixava un parell d'escuradents en una esberla de la paret (prèviament havia retirat els dos que hi havia deixat l'any anterior). «Sols ho sé jo i la Moreneta», em va dir un dia en to de confidència, tot mirant l'ermita de lluny.

Potser encara en alguna esberla d'aquelles parets hi ha dos escuradents que esperen unes mans que els acaronin i els substitueixin.

Fins a sempre, estimat amic!

JOSEP MARIA VILÀ
Cofundador d'Amics d'El Prat

Compartir lucha

Enfrentarse a la prepotencia del poder económico y al obscurantismo de una dictadura como la franquista, no es cosa fácil y comporta, a veces, renuncias elementales incluso de convivencia.

Defender unos ideales políticos y sindicales no deja de ser la culminación del ejercicio de las libertades colectivas de la clase trabajadora. No obstante, el ejercicio de la libertad como persona nos puede llevar también a defender con ardiente apasionamiento y entusiasmo, otras parcelas que enaltecen la dignidad humana.

Y a eso voy: con Jaume Codina Vilà he tenido el honor de compartir la lucha por la consecución de unas identidades, de compartir la lucha frente a los abusos del poder, de compartir la lucha por la ordenación de un territorio, de compartir la lucha, en fin, por nuestro Prat, por nuestra ciudad y nuestros conciudadanos, ya desde el año 1958, cuando lo conocí. Nunca se me borrará de la mente la imagen aquella del día 17 de septiembre de 1976, cuando con Jaume Codina Vilá y otros pratenses de raíz como Monés, Ferret o Baltà compartíamos la sujeción de la gran pancarta contra el desvío del río Llobregat, encabezando una marcha de 25 mil pratenses, marcha cuya foto fue la portada a toda página del diario La Vanguardia del día siguiente.

A pesar de que fue alcalde en época franquista, no lo fue contra el pueblo ni lo fue para que prevalecieran o se enaltecieran los catecismos franquistas. Jaume Codina Vilà fue después, un luchador por su tierra y por su pueblo.

Tampoco querría olvidarme de que ha sido un hombre de gran cultura, de reconocido valor como historiador, galardonado y homenajeado.

Pero para mí, ante todo, Jaume Codina Vilà fue un gran luchador. Y las luchas pueden unirte o pueden enfrentarte. Con Jaume Codina, he compartido lealmente y francamente, la lucha por El Prat. Y hace poco tiempo, en una visita que le hice en su domicilio, estuvimos comentando y recordando todas esas luchas.

FERNANDO CERDÁ GAITÁN
Sindicalista

El professor

En gemmologia, es parla de les diverses facetes que sol tenir una gemma ben tallada. El símil em ve a la ment en el moment de la mort del Sr. Codina, doncs jo entenc que la seva era una personalitat amb moltes facetes.

D'entre totes, i molt diverses, a mi sempre em cridà l'atenció la de professor, és a dir, la de mestre.

El seu «Liceo Pratense» en fou una mostra evident: per un costat, va agrupar un conjunt de joves universitaris per tal que hi donessin classe, i per l'altre, va solucionar l'important problema que aleshores tenien els joves estudiants pratencs amb inquietuds docents, i que no era un altre que el de gaudir d'un lloc on s'impartís un bon batxillerat.

Tot això, l'admirat Sr. Codina ho va fer amb professionalitat, coneixements, dedicació i amor. Què més es pot demanar d'un mestre? Els seus alumnes que sempre van detectar les seves qualitats, li reteren un sentit homenatge el dia 23 de novembre de l'any 2001, en apuntar-se el seu declivi físic -que no intel·lectual-, prova evident del respecte i amor que tots li teníem.

Per finalitzar la meva remembrança, jo com un dels seus joves col·laboradors, no vull deixar passar l'oportunitat de recordar-lo com un gran i sincer amic, director i admirat mestre.

Tot just traspassat, mestre, i ja som molts els que t'enyorem...!!

J.A.F.
Ex-professora

El mestre

Als deu anys vaig començar una nova etapa de la meva vida d'estudiant. Tenia que canviar d'escola donat que ja havia finalitzat la primària i volia fer la secundària. Els meus pares varen escollir (amb molt bon criteri) l'acadèmia «Liceo Pratense», ubicada al carrer Jaume Casanovas i dirigida pel Sr. Jaume Codina i Vilà.

Juntament amb la meva germana Dolors, en Xavier Farrés i en Joan Giralt començàrem el primer curs del batxillerat. Fórem la primera promoció de l'acadèmia.

El pis es va anar fent petit perquè cada vegada hi havia més alumnes, i un bon dia ens vàrem traslladar a l'anomenada plaça dels autobusos, en un local que feia xamfrà amb el carrer del Centre. Allà estàvem comodíssims, amb unes bones aules i un bon pati. Les noies fins i tot aprenguérem a ballar, tot cantant també unes boniques cançons.

Tots els professors eren pratencs, tret del Sr. Vicari, que de tant en tant el canviaven de parròquia.

Només vaig fer els primers quatre anys i la revàlida, doncs no es podia cursar el batxillerat superior allà perquè el centre no gaudia d'autorització; llavors, el canvi d'escola em va resultar una mica traumàtic.

De tot el que he dit fins ara en dóno gràcies al Sr. Codina per la seva perseverança i la seva serietat. A partir d'aquest moment, demano a Déu que el rebi amb els braços oberts i li concedeixi la llum i la vida eterna.

ISABEL MADRID
Ex-alumna

L'Arc de Sant Martí

Orfes

Quan has de bastir un article en memòria d'en Jaume Codina, totes les sensacions t'enfosqueixen l'horitzó per uns moments, perquè en definitiva, no saps ben bé si fas un exercici de reflexió, d'estimació o de record.

Ha mort el Dr. Jaume Coldina i Vilà, eximi historiador. Bé, més senzill: un savi. Però per damunt de tot, ens ha deixat el Sr. Codina, o en Jaume, un mestre i un amic, que d'alguna manera vol dir també un pare (dons els pares t'ajuden per protegir-te i t'esperonen per projectar-te); per això, molts pratencs i pratenques, d'arrel o d'acollida, ens quedem orfes. El seu traspàs marca una fita en el què es refereix a la historiografia del Delta del Llobregat. Ja els seus cognoms figuren en documents molt antics, dels segles XI i XII; ha investigat (amb molta intensitat els testaments, que gairebé tothom feia, donat que la "intestia", un mal ús social de l'època, era penalitzat) en tots els documents dels arxius que li poguessin aportar llums envers la vida dels nostres avantpassats.

No era solament un historiador –de la "microhistòria", com ell deia- sinó sobretot un etnògraf: li interessaven la vida de la gent, els seus costums, les seves formes, els seus entorns vitals, les seves creences, les seves il.lusions. Tot això és el que contenen els més de trenta llibres que va publicar al llarg de 40 anys. Històries de carrers, places o ciutats, així com històries de personatges, de classes socials i de generacions. Des de l'emblemàtic *La gent del fang* fins a la novel.la històrica *Aiguabarreig del microcosmos* i un llibre gairebé científic, *El gir de 1750*, sobre el creixement modern de la població, on el gir del títol fa referència a la caiguda de la mortalitat per l'us de la cullera individualitzada a l'hora de menjar. Els seus darrers llibres publicats varen ser *Ai, adéu, clara marina!*, de tall intimista, però exquisit i fresc, i *L'estany d'en Moragues . Naixement d'El Prat de Llobregat.*

Codina es va doctorar el 1970 amb la tesi "El Delta del Llobregat. Gènere i formes de vida dels segles XVI al XX". Va ser la primera tesi que es va presentar en llengua catalana al departament de geografia de la Universitat de Barcelona.

Va ser alcalde del Prat del 1957 al 1964. Quan va dimitir l'any 1964 li van retirar el pasaport, probablement per catalanista. Va ser cofundador dels periòdics *Prat*(1950) i *Delta*(1977). I va impulsar diverses associacions per enfortir la societat civil del Prat i de la comarca. Va ser president i cofundador de l'entitat "Amics d'El Prat" i va ser també president del "Centre d'estudis comarcals del Baix Llobregat". L'abril del 1994 l'Ajuntament del Prat el va nomenar fill predilecte. El 1995 li van concedir la Creu de Sant Jordi, guardó de la Generalitat de Catalunya.

En Jaume Codina ha estat una persona tenaç i rigorosa en la seva tasca de la recerca històrica i les seves conclusions; ha estat prolífic però igualment un escriptor capaç de relatar una nova teoria històrica amb un lleguatge pedagògic irrefutable i un estil de composició i un "timing" estrictes i estructurats, sense fisures i sense frivolitats literàries.

La memòria i el capteniment són bastions per al futur; però les percepcions de la investigació i de l'evocació són les que fan consistents la història. L'arxiu, la parròquia, la plaça, el riu, les llacunes, el fang, el delta...són els límits del nostre Prat. Jaume Codina i Vilà i El Prat són dos cossos amb la mateixa ànima, o potser un cor que batega amb dues ànimes?

El que sí sabem és que tota la vida fins fa poques setmanes, l'ha dedicada en molta part a conèixer El Prat i el Delta, a fer-nos-els conèixer i a fer que els estimem.

Delta la terra del qual és el paradigma de la porositat, aquella virtut humana cohesionadora i enriquidora, enfront de la impermeabilitat (les obres d'infraestructures que han esquarterat el Delta, que refusen i no deixen que la terra doni fruits).

La nostra admiració i record més profunds i sincers són el més punyent honmenatge que li podem retre.

"La meva ànima exultarà, en frescor, entre l'olor de la terra molla"...resava el seu recordatori repartit al temple parroquial de San Pere i Sant Pau...

VICENÇ TIERRA

Bar Restaurante la
STELLANA desde 1968
• TAPAS • SELECTAS •

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO DE TAPAS
ESPECIALIDAD EN
PATATAS BRAVAS
CHIPIRONES CON HABITAS
BACALAO A LA LLAUNA
CHOCO FRITO
JAMÓN IBÉRICO

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59 • 08820 El Prat de Llobregat

El Dr. Jaume Codina i Vilà, el combat per la història local

La pèrdua del nostre amic Dr. Jaume Codina, referent i símbol del mon cultural local i comarcal, em fa rememorar molts de les accions, activitats i neguits, alguns dels quals varem compartir.

La personalitat del Dr. Jaume Codina abraça tantes facetes de la vida local i comarcal ,que és difícil per no dir impossible resumir-les en quatre ratlles, però certament alhora d'escollir hi ha un aspecte que sobresurt sobre els altres, i que el defineix, la seva passió per la història local.

El bon amic Eugeni Molero Pujòs, ja fa anys desaparegut, va publicar l'any 1969, un reportatge a doble plana titulat *"Jaume Codina, en tres dimensions"*. La part central d'aquest reportatge, i amb el subtítol "El diàleg ", inclou una entrevista al Sr. Codina. A la pregunta formulada per en Molero: *¿Quina definició ens donaria vostè del que entén per Història"* ?. El Sr. Codina, entre altres coses li respongué: *"La Història és el tot per l'home"*. Aquesta resposta confirma i defineix quina va ser l'opció preferent escollida.

La meva relació intensa amb el Sr. Codina, s'inicia amb les eleccions municipals de 1973. El fet d'haver guanyat aquestes eleccions, se'ns van obrir les portes del consistori pratenc, participant en aquells primers combats de l'inici d'aquella etapa heroica de la que després seria coneguda com la transició política. La lluita contra el desviament del riu Llobregat, i la preservació del patrimoni local, en les seves diverses formes, serien els aspectes més remarcables d'aquell moviment dels regidors democràtics, que compartíem.

Legalitzat el *"Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat"*, i nomenat el Sr. Codina president, aquest em va animar a participar en la recerca històrica, primer associada a les temàtiques relacionades amb les aigües subterrànies, que després ampliaria a altres diversos aspectes de la història de la població.

Però un fet que recordaré sempre són les periòdiques xerrades que des de feia uns dotze anys manteníem en el seu domicili, que tots dos apreciàvem. El tema central de les converses sempre girava a l'entorn de la història. El febrer d'enguany va ser la darrera ocasió de conversar amb el Dr. Codina. En aquesta reunió el senyor Codina em va manifestar, entre altres coses, que estava il·lusionat amb una nova campanya de recerca de les restes de l'ermita de sant Pau, que pensava reiniciar l'Ajuntament pratenc.

Altrament en aquests dos darrers anys s'han celebrat dos efemèrides associades en el seu origen amb el senyor Codina. Ens referim a les commemoracions del 50è Aniversari de la fundació de l'entitat "Amics d'El Prat", i del 450è Aniversari de la fundació de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau d'El Prat. De la primera de les entitats citades en fou un dels fundadors, conjuntament amb Valentí Vilà, recentment traspassat, i en Josep Mª Vilà Parellada, i tres vegades president.

Pel que fa a la celebració del 450è Aniversari de la fundació de la parròquia de sant Pere i sant Pau, i del poble que ara commemorem hauríem de recordar que el senyor Codina fou l'ànima impulsora de la creació del Patronat, que ara fa cinquanta anys va organitzar els 400è Aniversari de la fundació de la Parròquia, del qual en fou el secretari. Era la primera vegada que es celebrava aquesta efemèride per la comunitat parroquial i pel municipi. Dos fets històrics fruit de la seva estima pel poble d'El Prat.

Finalment, en aquests moments dolorosos per a tots, voldria expressar, personalment i en representació de la meva família, el més sentit condol a la seva estimada esposa Àngels i als seus fills i familiars.

JOSEP FERRET I PUJOL
Historiador

CRÒNICA DE LA CIUTAT

El pratenc Pere Gómez-Inglada, Premi Sant Jordi 2007 de l'IEC

J. F. P. / El pratenc Pere Gómez-Inglada, que des de fa un temps treballa com a professor a un institut d'Olot, ha guanyat un dels premis Sant Jordi que atorga l'Institut d'Estudis Catalans (IEC). En concret, el premi Lluís Nicolau d'Olwer de Filologia, pel treball «Quinze anys de periodisme: les col·laboracions de J.V. Foix a la Publicitat (1922-1936)». El professor premiat es germà de l'Arxivera Municipal del Prat. Marga Gómez Inglada.

Concert de la Coral Lo Llobregat de les Flors

DELTA / El proper 14 de juliol, a les 19 hores, es celebrà el concert de fi de curs que la coral Lo Llobregat de les Flors oferirà a la Cripta de l'Església Sant Pere i Sant Pau. El curs començarà de nou per a l'agrupació coral el proper setembre.

Nueva ampliación de capital de La Seda

DELTA / La Seda de Barcelona ha efectuado una nueva ampliación de capital por un importe de 439,5 millones de euros, mediante la emisión de 209.297.033 nuevas acciones de 1 euro de valor nominal cada una, con una prima de emisión de 1,10 euros por título. Los accionistas y obligacionistas de La Seda tienen derecho de suscripción preferente y proporcional. La ampliación se articula mediante el canje de 1 acción nueva por cada 2 acciones antiguas u obligaciones.

La Seda de Barcelona llegó a un acuerdo con el Deutsche Bank para que éste dirigiera la ampliación de capital. Con este acuerdo, el banco alemán respalda, una vez más, el Plan Industrial de la compañía que se halla inmersa en un proceso de expansión internacional. Santander Investment será la entidad co-directora de la operación.

Este acuerdo significa un paso más en las relaciones establecidas entre Deutsche Bank y La Seda iniciadas, el pasado ejercicio, con la concesión, por parte del banco, de un crédito sindicado por valor de 470 millones de euros.

Prat Motor, S.L.
C. Cerdanya, 46 (entrada Av. Remolar, 9) El Prat de L. · Telf. 93 370 33 50 · Fax. 93 478 39 37 · e-mail: pratmotor@eresmas.com
OPEL

Josep De Abuin, nuevo presidente del Rotary pratense

DELTA / Con el lema "una gota de agua es un futuro", en referencia a las acciones e implicación que Rotary Internacional tiene en resolver este grave problema en los países más afectados del planeta, el pasado día 16 junio el " Rotary Club El Prat" celebró su "Sopar d'Estiu". En este encuentro anual se produce el cambio de Junta de la entidad.

Ante una nutrida asistencia, el presidente saliente, Antonio Ibáñez, hizo un breve repaso de las actividades llevadas a cabo por el Club, destacando las conferencias de carácter mensual realizadas sobre temas de interés general, la concesión de becas a estudiantes locales, y la colaboración económica con la Asociación de Familiares de enfermos de Alzehimer y la Junta Local de la Lucha contra el Cáncer. Destacó, asimismo, la faceta social más próxima del

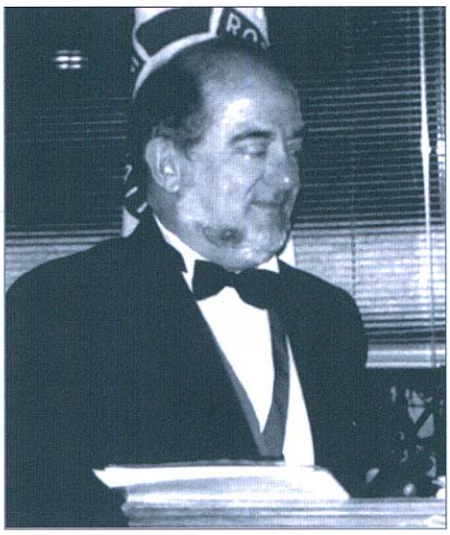

Club que ya se ha convertido en un clásico en El Prat. En este sentido hizo mención a la entrega de 500 pares de zapatos a la parroquia de Sant Cosme; a los 25 lotes de comida para familias necesitadas librados la pasada Navidad a la parroquia de la Mercè; la merienda ofrecida a los ancianos de la Residencia d'Avis de la calle Penedès durante las fechas navideñas y la colaboración con SAO, organización que acoge a jóvenes con riesgo social.

En el capítulo de agradecimientos citó a todos los componentes del Club, aunque nominalmente citó a Vicente Baltasar, Xavier Domingo, Miquel Alvira y Josep Piera, sin cuya colaboración –indicó- no habrían sido posibles las actividades mencionadas.

La velada dedicó unos entrañables momentos para agradecer a Josep Esteve su desinteresada colaboración en la financiación de las becas a los estudiantes locales que se han distinguido por su perseverancia y buenos resultados académicos.

El nuevo presidente del Club, Josep De Abuin –a quien acompañarán en la junta Moisés Llopart, Pere Martínez y Andrés Fernández- manifestó no ser de El Prat aunque conocía muy bien el municipio y estaba profundizando en el estudio de su historia. Hizo un repaso de las actividades y compromisos suscritos por el Club Rotary Internacional y confirmó la implicación del Rotary local con el tejido social pratense y explicitó el deseo de incrementar el número de socios para ayudarse como organización y poder ayudar con más recursos al Prat.

La velada finalizó con el sorteo de varios objetos y productos de consumo cedidos de forma altruista por empresas y comercios locales. La cantidad recaudada se entregó a la Asociación local de la lucha contra el cáncer. ■

XXVIè Aplec de la Sardana

El passat diumenge 17 de juny es va celebrar el tradicional Aplec de la Sardana, que arriba a la seva 26è edició. Celebrat al pati de l'Artesà, de nou va aplegar un nombrós públic que va ballar amb la música de les diferents cobles que hi van participar.

Marta Balaguer, les mans que fan pedalar mig Prat

Xerrem assegudes al pedrís de la seva botiga, al carrer Pau Casals, durant el matí d'un dia fresc. Marta Balaguer va saludant molta de la gent que passa, i atén els clients que hi arriben: busquen cobertes, càmeres, bicicletes plegables...Un camió descarrega paquets pesants. "I això que avui dilluns és el dia més tranquil!", assegura. La nostra protagonista passa la setmana envoltada d'esquelets de bicicletes, rodes, manillars...Ofereix un servei personalitzat a tots aquells afeccionats al món de les bicis, tant si l'exerceixen com un esport o com un hobbie de cap de setmana.

NEUS MACÍAS / Marta Balaguer va néixer el 10 de març de 1972, quan ja feia anys que la seva família havia posat en marxa una petita botiga-taller de motos i bicis. "Al principi, abans que jo nasqués, estava situada al carrer Agramunt. Després es van traslladar aquí". Es refereix al carrer Jaume Casanovas, cantonada Pau Casals. Ella va estudiar al CEIP Joan Maragall, i més tard va continuar la seva formació a l'institut Prat-2. Es va canviar al Baldiri Guilera, i va fer nocturn. "Llavors vaig començar a ajudar a la botiga del pare". Però mai no havia pensat a ser la continuadora del negoci familiar. De fet, va començar la universitat, amb uns estudis que res no tenien a veure amb el món de la roda. "La vida va venir així", assegura. I és que el seu pare, Josep Balaguer, va caure malalt i, quan va morir, ella i la seva mare es van fer càrrec de la tenda. "Estàvem acostumades a aquest ambient. El fet de tenir botiga ja es respirava a casa. Però no érem dels que estàvem parlant sempre de bicis i motos". Poc després va morir la seva mare, i ella sola va haver de fer front a la responsabilitat del negoci. "Vaig decidir que no ens dedicaríem a les motocicletes. Ja era massa feina".

Marta Balaguer, a la porta del seu establiment, sobre una de les novetats del sector: les bicicletes plegables

"M'agradaria que la gent pedalés pel nucli urbà, però no és segur, pels cotxes i també perquè roben moltes bicis: no hi ha aparcaments de bicicletes en condicions"

Un bon servei post-venda al client

Ara, Marta Balaguer s'ocupa tant de la venda d'articles com de la reparació de bicicletes. "Bé, faig només una part de la reparació". Ha après el negoci a base d'estar "al peu del canó: has d'espatllar moltes per fer una bé". Les marques comercials també fan cursets de formació.

La nostra protagonista és conscient de la competència que exerceixen les grans superfícies. "Cada vegada que obren una àrea comercial d'aquest tipus, es nota molt. Tothom ven bicis: el Pryca, el Decathlon... però la gent, a l'hora de buscar un lloc per reparar la seva, se'n recorda de la botiga petita. El que més ens demanen és el servei post-venda". Els clients més fidels són aquells que es dediquen d'una manera més seriosa al món de la bici. "Es nota qui ho té realment com un esport, qui s'hi dedica d'una forma constant. Aquests són els que compren a la nostra botiga. Intentes fidelitzar la clientela, i que no importi tant el preu com el servei que se li dóna".

Tot i que es tracta d'una botiga especialitzada, Marta reconeix que els subministradors de peces de vegades no ofereixen un bon servei. "És un sector lent, on es treballa amb poc stock. Nosaltres estem lligats de mans i peus, esperant que arribi un manillar, o uns frens de disc, i potser no te'ls envien fins a tres mesos després. I, és clar, el client es posa nerviós, i tu encara més". El món de la bici avança a marxes forçades, i cada vegada adquireix un nivell més alt de sofisticació. "Ens demanen pedals automàtics, o suspensions bloquejables... Costa conèixer què hi ha al mercat, però intentes estar al dia, llegir revistes especialitzades...".

La Marta també practica l'esport de dues rodes, "però no tant com voldria: treballo de dilluns a dissabte, i arribo molt cansada al diumenge. Tot i això, sí que surto a pedalar, faig ciclisme de passeig, que no està tan valorat, potser, però és molt maco. Ara no tinc temps per fer carretera o muntanya".

Millors accessos als carrils-bici

El carril-bici de la platja d'El Prat ha incentivat la pràctica d'aquest esport, però la Marta considera que és insuficient. "S'haurien de millorar els accessos al carril-bici: molta gent va a peu fins a la Barceloneta, i allà pugen a les bicis. És el mateix cas del Camí del Sorral: arribar fins allà pot ser perillós: hi ha molts camions als carrers d'El Prat, entre les obres i la proximitat de Mercabarna". A ella li agradaria poder agafar la bici també pels carrers d'El Prat, donat que es tracta d'un municipi absolutament pla. "M'agradaria que la gent pedalés pel nucli urbà, però no és segur, pels cotxes i també perquè roben moltes bicis: no hi ha aparcaments de bicicletes en condicions".

Ara, ella és una de les afectades per les obres de l'AVE i l'Eixample Nord. Viu al carrer Major, a una de les zones que seran expropiades. "Tot i que amb seguretat no sé res. No he vist cap dibuix encara". Això sí, pateix en carn pròpia els sorolls de les màquines i els camions. "M'afecta també a la vida laboral: de vegades arribo a la botiga sense haver dormit. Treballen durant les nits, i és impossible estar-se al llit. Molts clients em coneixen de fa anys i si em veuen arribar al matí al mala cara, ja saben que hem patit una nit dura". ■

Benedicció de les cases de La Seda (26 de juny de 1958)

(Arxiu: Gerard G. Mor)

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

· **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia, ...fins a 20 especialitats.

· **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

Gente Singular

El gato

Conchi tenía dos grandes pasiones, su gato y su perro. Años atrás había tenido otros amores, pero la vida le había enseñado que el amor, para ser auténtico, debe tener un considerable componente de irracionalidad, y eso únicamente lo encontraba ahora en los animales, ya que el tiempo y el raciocinio humano, acaban por convertir siempre todo tipo de cariño, en enojosa y tediosa rutina.

Por eso el día en que Micky –nombre con el que ella había bautizado a su minino – empezó primero a rascarse una oreja, y más tarde a ladear su cabeza y maullar lastimero, el corazón de Conchi y con el todo su ser, se estremeció como si de su propia oreja se tratara.

Como es natural, su primer pensamiento fue llevar al felino al veterinario, pero tras corta reflexión optó por no hacerlo, y ello no por falta de afecto hacia el micifuz , sino porque Conchi –ya jubilada hacía tiempo– vivía de una pensión de la Seguridad Social, de las llamadas no contributivas, que si bien son suficientes para poder comer, no llegan para desayunar, merendar ni cenar, y no digamos para honorarios de veterinarios.

Pero nuestra heroína no era persona de rendirse fácilmente, y al poco halló –o eso creyó ella– solución a su problema.

"–Mira –dijo a su marido– *te vas a ir al médico del seguro, y le dices que te duele el oído, y cuando te dé la medicina para curarte, se la ponemos al gato y la consulta nos saldrá gratis".*

Antonio –que con el inexorable paso de los años había visto reducirse sensiblemente sus entendederas– por aquello de que si tu mujer dice que te tires por la ventana, pide a la Providencia vivir en una planta baja, sin hacerse repetir la orden, se dirigió a la consulta del galeno, simulando sufrir ante este, de un insoportable dolor en un oído.

El médico –pese a ser del seguro– se tomó el asunto con inusitado interés y profesionalidad, y luego de una palpación exterior, auscultó con toda suerte de aparatos el interior del pabellón auditivo de nuestro hombre, para concluir que –a su entender– nada tenía, pero al solo objeto de asegurarse, le extendió un volante con idea de hacerle un lavado auricular con detenimiento, en previsión de que existiese un tapón profundo.

Como ya he dicho antes, amigo lector, Antonio –debido entre otros muchos motivos, al envejecimiento neuronal– no era un lince, y por ello cuando le contó a su mujer el resultado de la visita, esta dio por fracasado el intento de solucionar el problema de su micho, pero su sorpresa fue mayúscula cuando su cónyuge le dijo a modo de conclusión de lo sucedido: *" .... Así que mañana me llegaré a la consulta, para que me hagan la cura del oído..."*.

¿Cómo dices? preguntó Conchi sin dar crédito a lo que escuchaba – *te recuerdo* - continuó diciéndole - *que tú en el oído no tienes nada, y que esto lo hemos ideado para conseguir una medicina gratis para el gato... ¿ o no te das cuenta de que ha sido así...?.*

–Bueno, eso lo dices tu, pero la verdad es que el médico me ha dicho que debo hacerme un lavado de oídos, argumentó Antonio tozudo, y plenamente convencido de la necesidad de tal tratamiento.

–Pero vamos a ver –razonó la mujer– *¿a ti te duele el oído...?, ¿tienes molestias...?, ¿te mareas...?, ¿oyes mal ...?.*

- No, nada de eso –expuso el consorte– *pero ¿no vas a querer saber tu más que el médico, verdad?* –y concluyó categórico–. *Cuando él lo dice, seguro que me hace falta .....*

A la mañana siguiente y a la hora prevista, nuestro hombre se presentó en la consulta del galeno, en donde una maciza enfermera le endilgó en el oído, sin ningún tipo de delicadeza ni miramiento, una hermosa lavativa de un cuarto de litro de contenido, con la intención de dejárselo como los chorros del oro, molesta operación que repitió varias veces, al no advertir en la primera aplicación, salida alguna de impurezas. Tras más de media hora de surtidores de liquido en su oreja, salió Antonio de la consulta tambaleándose por el mareo de tanto fluido entrando y saliendo, y nada más llegar a casa, contó a su mujer que –al parecer– no habían encontrado nada durante la cura.

Conchi, oyó la historia resignada y renunciando a añadir nada a lo dicho por su medio limón –que a estas alturas barruntaba ya tener algo en el oído de lo que no habían sabido curarle – mientras ella pensaba para sus adentros que, en la vida hay cosas que no tiene arreglo, y su marido era una de ellas.

Poco tiempo después de lo que acabo de narrar, nuestra heroína volvió a tener un problema con el otro de sus seres más queridos. Resultó que, ya en tres ocasiones, su perro se le había escapado en busca de amoríos, volviendo a casa una semana más tarde, sucio, hambriento y magullado por las peleas con otros congéneres, en sus disputas por las hembras.

La reiteración del hecho, hizo pensar a nuestro personaje –al objeto de acabar de una vez por todas con él problema– en la necesidad de castrar a su donjuanesco chucho y obtener con ello una solución definitiva.

Naturalmente se guardó muy mucho de comentar este asunto con su marido, y –por elemental prudencia– no buscar tampoco su ayuda para solucionarlo.

J.M.HIDALGO

Sol i calor

Moltes antigues civilitzacions tenien el sol com una divinitat perquè sabien o intuïen que sense ell la vida a la terra no era possible; plantes i animals necessiten del sol.

En l'ésser humà la llum solar estimula la síntesi de vitamina D, essencial en l'absorció del calci, el creixement dels ossos i en la prevenció de l'osteoporosi.

Té beneficis sobre malalties de pell com la psoriasi i l'acne, afavoreix la circulació sanguínia i clarament influeix sobre els neurotransmissors cerebrals responsables del estat anímic.

Tots sabem que una exposició poc raonable als raigs solars comporta més riscos que beneficis. Tanmateix i malgrat llegir cada any els reiterats consells a l'hora de prendre el sol, seguim sense ser prou conscients d'un perill que no es veu d'immediat. Per això, només incidiré aquí en recordar que s'ha de ser especialment curós amb la fotoprotecció de nens i joves, ja que es posa en joc la seva salut dèrmica futura.

Amb les elevades temperatures, hem de mantenir l'organisme ben hidratat, bevent fonamentalment molta aigua i adaptant la dieta a la calor. És el moment de sopes fresques, amanides lleugeres i molta fruita; la de carn grogosa (albercoc, pinya, pruna, pastanaga) és molt rica en betacaroté que és protector de la pell i activador del bronzejat.

Les carns cuinades a la brasa i els peixos al vapor o papillotte els acompanyarem de verdures com carbassons, tomàquets madurs, enciams i espàrrecs que ens ajudaran en l'obligatoria aportació d'aigua al organisme.

Ara, un suggeriment per un primer plat fàcil de preparar, nutritiu i refrescant: sopa d'alvocats i poma. Es tritura la polpa de 3 alvocats amb una mica de suc de llimona, 2 iogurs naturals, 1/2 de litre d'aigua o brou vegetal, una poma i una fulla de menta, salpebrem i es refreda en nevera. Bon estiu!

MERCÈ MONTANÉ I GIL • Naturòpata

Manuela Blanco Garcia, natural de Sabiote, Jaen, esposa de Luís Blanco i de 78 anys, morí el 15 de maig.
Rosa Rubio Faus, natural de la Seu d'Urgell, Lleida, viuda de Xavier Bastida i de 93 anys, morí el 13 de maig.
Francisco Reig Mahiques, natural de Murla, Alacant, casat i de 77 anys, morí el 20 de maig.
Jaume Mas Puigventos, natural d'El Prat, espòs de Rosa Gomez i de 80 anys, morí el 9 de maig.
Jaume Codina Vilà, natural d'El Prat, espòs d'Angels Roig i de 83 anys, morí al seu domicili el 22 de maig.
Teresa Tapetado Punzon, natural de Consuegra, soltera i de 81 anys, morí el 31 de maig.
Madrona Ribas Rosell, natural d'El Prat, viuda de Joan Farnos i de 90 anys, morí el 10 de maig.
Manuel Hernandez Moreno, natural d'Enix, Almeria, espòs de Gabriela Olivares i de 97 anys, morí l'1 de juny.
Antonio Alcala Hernandez, natural de Lenteira, Granada, casat i de 65 anys, morí el 6 de juny.
Àngel Argemí Sala, natural d'El Prat, espòs de Natividad Maldonado i de 55 anys, morí el 7 de juny.

GERARDO BLASCO I GONI
2on Aniversari

Va morir cristianament el dia 4 de juny de 2005
a l'edat de 78 anys.

La teva esposa, fills, néts, nebots i demes família
et recordarem sempre.

ANGEL ARGEMÍ SALA

Ens deixà sobtadament el dia 07 de Juny de 2.007 a València a l'edat de 55 anys.
La seva mare Merçè, la seva dona Natividad Maldonado, filles Alba i Vera, la seva néta Martina i resta de familiars agraeixen de tot cor totes les mostres de condol i suport rebudes per part de tothom, agraint sincerament l'ajut del seu soci Antonio López i companys d'Acertub.

SEMPRE ESTARÀS PRESENT ENTRE NOSALTRES

"La teva llum serà una guia en el nostre camí i el teu exemple, ens donarà la força per arribar-hi i poder retrobar-nos de nou tots plegats"

TOTHOM QUI T'ESTIMA

MA. PAU PÉREZ CANO

8è Aniversari (27/4/1999)

Res no canvia: ets en nosaltres.

Joan, Ester, familiars i amics et recordem

JAUME CODINA I VILÀ
El Prat (1923-2007)

La seva família: esposa Àngels, fills Jaume, Jordi i Marta, agraeixen totes les mostres de condol rebudes

JAUME CODINA I VILÀ
Cofundador del Periòdic Delta

El president de l'Associació Cultural Delta del Llobregat, el director del Periòdic Delta i tots els demés membres de la redacció testimonien el seu pesar per tant irreparable pèrdua

SERVEIS FUNERARIS INTEGRALS
300 ANYS AL SERVEI DE LES FAMÍLIES DE CATALUNYA

Tanatori
El Prat de Llobregat

Si es produeix la defunció d'un familiar, truqui'ns. Vindrem immediatament a casa seva o a l'hospital.
902 230 238
ATENCIÓ 24 HORES

DEMANI EL NOSTRE FULLET GRATUÏT. SI HO PREFEREIX, TAMBÉ POT DEMANAR UN PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS. EL REBRÀ CONFIDENCIALMENT A CASA SEVA.

Pere Izquierdo, director del Museu d'Arqueologia de Catalunya amb il·lusió i nous reptes

"Hem de potenciar la cultura arqueològica catalana perduda"

LUIS GARRIDO / L'arqueologia és una part de la història en la que la nostra terra ha tingut molt a dir. Per aquí han passat infinitat de cultures antigues que han deixat la seva empremta, una marca que ha fet possible l'aparició d'apassionats i, alhora, professionals com en Pere Izquierdo. Es va llicenciar en Història Antiga a la Universitat de Barcelona al 1986, encara que ell afirma que la seva passió va començar de molt jove: *"Vaig començar a excavar als 15 anys, gràcies a l'aparició d'unes peces romanes a Gavà"*. Aquell moment va ser el inici de la seva carrera, però no el final, ja que la seva passió el va portar a escriure una bona col·lecció de llibres especialitzats i a col·laborar activament amb articles de divulgació.

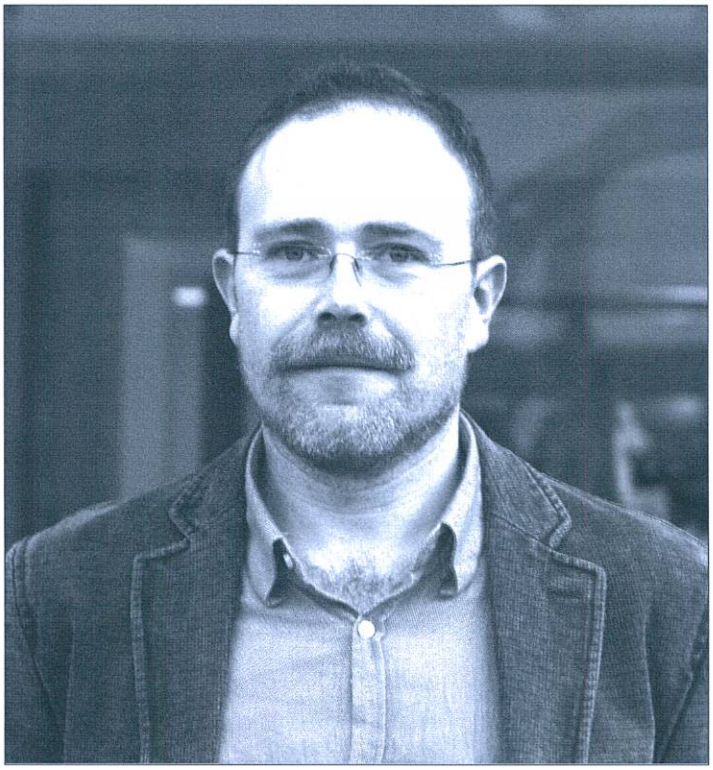

En Pere Izquierdo ha participat en multitud de projectes arqueològics, la gran majoria que van des de la prehistòria fins l'edat moderna, encara que ell mateix explica que *"l'arqueologia no et delimita en un únic moment històric, qualsevol punt cronològic és apte per la teva recerca, des dels inicis de l'home fins a l'edat moderna, on ja existien formes d'enregistrar i mantenir intacta la història"*. Però si hi ha un punt arqueològic en què ha dedicat gran part dels seus esforços és en l'arqueologia subaquàtica a Catalunya. Entre els anys 1983 i 1987 va treballar en el descobriment d'uns vaixells romans, datats del segle I, on es van poder rescatar peces petites de la època que ens ajuden a comprendre millor la seva manera de viure.

Tots aquests esforços han acabat fent que acabés designat com l'actual director del Museu d'Arqueologia de Catalunya, una feina que encara amb iniciativa i ganes de millorar la situació al nostre país. *"Catalunya ha sigut històricament un centre productor d'història arqueològica i amb una capacitat d'investigació pionera a Espanya. A principis del segle passat érem els primers en la descoberta i excavació de mines i peces antigues, però al llarg del segle aquest panorama va canviar i ara estem en un moment en que hem de fer un esforç per tornar a aquesta posició"*, explica en Pere. Segons ell, a Andalusia o a Madrid podem trobar una investigació major i uns fons més nombrosos que a la nostra comunitat, un fet que ha repercutit al llarg del temps en una disminució de l'interès pels fets arqueològics, i per això el primer que vol fer es lluitar per tornar a estar al punt més alt. En territori català tenim un nombrós contingut de poblats antics ibers i rutes que són exclusives a tota Espanya, però encara hi ha molta feina per fer. És per això que el que vol es lluitar per una inversió major i, sobretot, per aconseguir un major interès en l'arqueologia per part dels catalans, amb un museu fort i unes exposicions nombroses que facin de la història més antiga un referent cultural.

Tornant a la nostra ciutat, Pere Izquierdo ens comenta que al Prat no trobem una forta passió per aquesta història antiga per que som un poble amb pocs anys, però li agradaria donar opció a la descoberta dels vaixells enfonsats al Delta del Llobregat, un tema pendent en l'agenda del Museu i, fins i tot, de la gent del Prat i la resta de pobles propers al Delta. ■

Tornen els poetes a la *Terrassa de Torre Muntadas*

DELTA / Un any més, i aquest any serà la tercera edició, tornen els Poetes a la Terrassa de Torre Muntadas, una trobada literària que durant tots els dimarts del mes de juliol envairà els jardins del centre culturals d'alguns dels millors poetes de l'escena catalana.

Enguany, el festival s'obrirà el pròxim dia 3 de juliol amb la participació d'en Xavier d'Edimburg, Moixic (Víctor Pérez) i Josep Tuset, tres poetes molt energètics amb que tenen un alt component irònic i que poden donar molt joc a l'escenari. El dia 10 agafaran la paraula Eduard Escoffet i J.R. Roig, dos poetes amb una important trajectòria i que es mouen en el camp de la «polipoesia», les accions poètiques, la poesia fonètica. Aquest mateix dia intervindrà el primer poeta pratenc de l'edició d'enguany, Octavi Franch, que ha publicat els poemaris "Almanac de penombres" i "Ulls de Platja".

Els tres darrers autors d'edicions la Breu, de la col·lecció Alabatre, seran els protagonistes de la tercera jornada d'aquest festival de poesia el 17 de juliol: Joan Todó, amb el seu llibre "Los fòssils (al ras)", Lluís Urpinell "Naips Nous", i Silvie Rothkovic, amb "helicòpter". Finalment, la veu femenina protagonitzarà el darrer dia de l'edició 2007: el dimarts 24 de juliol, la jove veu d'Ivette Nadal; l'experiència de Laura López; i Mariana Colomer, poeta local que ha publicat "Crónicas de altaneria" i "La gracia y el deseo". ■

Nova edició del Certamen de Poesia Rafael Alberti

D. / Un any més, i aquesta serà la desena edició, la Casa d'Andalusia del Prat convoca el Certamen de Poesia Rafael Alberti, de periodicitat bianual i una cita ja clàssica a l'escena cultural pratenca. Aquest premi literari, dirigit a autors de llengua catalana i castellana, està dotat amb un primer premi de 1000 euros, 600 pel segon guardonat i 300 euros pel tercer premiat, a més d'un premi especial per a l'autor local, també de 300 euros. Fins al pròxim 15 de juliol restarà obert termini d'admissió de treballs, amb una extensió entre 40 i 100 versos, i es poden enviar a la Casa d'Andalusia del Prat. El proper mes d'octubre es decidiran els guanyadors dels premis d'aquesta desena edició. ■

El Prat des de la mirada artística

Torre Muntadas exposa els guanyadors de la primera convocatòria artística "41º 18´ 47´´ N, 2º 6´ 11´´ E"

M. MARTÍNEZ / El territori del Prat de Llobregat el punt de partida de la primera Convocatòria Artística 2007, organitzada per l'Oficina de Recursos Artístics de La Capsa i la Sala d'Art Josep Bages. El resultat d'aquesta primera edició es va poder veure l'1 de juny amb la inauguració de l'exposició on es mostren els dos projectes seleccionats: "El Prat, l'universal particular", de l'artista i poeta pratenc Óscar Solsona, i "El Prat. Grafismes del cos", de la nordamericana Liz Kueneke i la colombiana Margarita Pineda.

Liz Kueneke, Margarita Pineda i Óscar Solsona, guanyadors de la primera Convocatòria Artística de La Capsa.

Durant els darrers mesos, els tres artistes han experimentat i intercedit en l'espai urbà de la ciutat, fent partícips de manera directa a molts pratencs que han determinat el resultat final dels projectes. D'aquesta manera, Óscar Solsona combina el treball videogràfic amb l'obra pictòrica on la figura de 'poble' i 'ciutat' es posem a cada costat de la balança. A "El Prat. Grafismes del cos", les artistes creen una situació que explora sensacions i experiències individual i col·lectives sobre l'entorn, mitjançant la intervenció participativa com a instrument crític.

Reflexionar sobre art i societat

A més de la mostra, també s'han organitzat tot un seguit d'encontres i xerrades per incidir en aquest aspecte d'anàlisi i reflexió de la pràctica artística en relació al medi social. A la primera de les trobades va participar Pilar Bonet, historiadora, crítica d'art i professora d'art contemporani que va xerrar amb els tres artistes guanyadors de la Convocatòria Artística. El 14 de juny va ser protagonista un projecte concret, "Hospital, 106, 4t 1a. El lloc i el temps", dels artistes visuals i professors de La Massana Isabel Banal i Jordi Canudes. Finalment, aquest cicle es va tancar el 21 de juny amb la xerrada d'en Ramon Parramón, director del projecte Idensitat i Domènec, artista visual, entorn als projectes interdisciplinars i les funcions socio-polítiques de l'art. ■

El Prat, el meu lloc al món?

Quina gran ciutat la nostra! Potser el seu costat irònic és el que excita la meva libido intel·lectual. Recordo a la campanya electoral, com els membres del partit ¿eco?socialista repartien testos i a mi em venia al cap la imatge dels arbres talats a l'antiga pineda. Ah! Els Monty Pyton tenen els dies comptats amb aquests polítics!

Continuant amb les ironies de la vida pratenca, resulta curiós com la menyspreada cultura arriba a ser una eina de cirurgia social. Un exemple el tenim a la mostra que aplega els projectes guanyadors de la Convocatòria Artística de La Capsa, una de les aportacions més interessants a la vida cultural de la ciutat, juntament amb l'Oficina de Recursos Artístics que porta l'Octavi Ruiz. Ambdós projectes tenen la virtut d'empènyer a la participació activa de la comunitat en la pràctica artística, un fet essencial per aconseguir una societat més saludable i una estratègia que apropa l'art a tothom. Els plantejaments senzills però subtilment precisos dels treballs de Liz Kueneke, Margarita Pineda i Óscar Solsona, ens ajudem a conèixer millor la nostra ciutat i els seus habitants. És acció cultural en estat pur, en una necessitat d'integrar més intensament la cultura en la planificació pública. El resultat, però, d'aquestes propostes artístiques ens enfronten a algunes paradoxes socials del Prat: a "Grafismes del cos", una part tant important com el riu i el seu Delta s'ignora per desenes pratencs que han participat en aquest projecte; a l'universal particular de l'Óscar Solsona, de les 90 persones que participen a la videocreació només 5 parlen del Prat com a ciutat o poble. Ironies? Potser si, o potser és que no ens creiem massa allò de "El Prat, el meu lloc al món". Així doncs, vigileu, que la cultura diu massa veritats.

MARIANO MARTÍNEZ

Nuevos creadores, intercambio y música se dan la mano en La Kápsula

DELTA / Bajo el epígrafe de "Producción independiente y consumo inteligente" se abrió, el día 2 de junio, la primera edición de La Kápsula, bajo la organización de La Capsa y la colaboración del restaurante-galeria Ona Nuit, que han empujado este espacio con la finalidad de dar apoyo a la producción independiente de los jóvenes creadores y potenciar el intercambio de objetos con una nueva visión del consumo a partir de la reutilización.

La convocatoria comenzó a media tarde del sábado 2, cuando se abrieron las puertas de la carpa donde se agruparon al colectivo de creadores. Camisetas estampadas, skates, libros, fotografías impresas en gran formato, revistas, cojines poéticos se mezclaban entre conversaciones y un público receptivo y curioso por las propuestas que La Kápsula mostró en su primera edición. Un paseo por las paradas de los participantes puede ayudarnos a hacernos una pequeña idea de la pluralidad de visiones y realidades que no aparecen en las estadísticas de consumo de productos culturales, reivindicando El Prat también como un punto de encuentro donde convivan artistas y público de diferentes procedencias.

A destacar también la oferta gastronómica ofrecida por El Regust, Ona Nuit y Banzai Sushi, y varias sesiones de Dj's y un grupo de fusión flamenca, que completaron una jornada en la que también tuvieron su protagonismo varios artistas y graffiteros, que se encargaron de darle un nuevo aire a unos bancos de cemento que conviven en el espacio urbano que ocupa La Capsa.

Buenas sensaciones en la primera edición

La primera edición de La Kápsula se saldó con una respuesta interesante tanto del público como de participantes y organizadores, teniendo en cuenta las dificultades logísticas y el *hándicap* de unas fechas poco propicias. A raíz de estos resultados positivos se está proyectando ya la posibilidad real de dar continuidad a esta Kápsula con una clara vocación de acto cultural, reivindicando que hay otro mundo posible detrás de los grandes escaparates. ■

El Festival de Ritmes, a punt

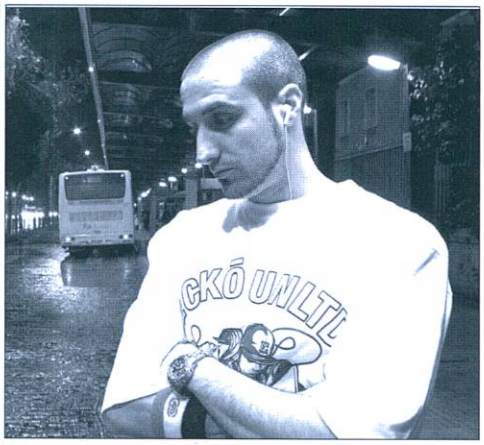

Nacho Vegas, a l'esquerra, i el raper Tote King, a la dreta, dos referents de l'escena espanyola al Prat.

DELTA / Una temporada més, torna una de les ofertes culturals més interessants de la nostra ciutat quan arriben els mesos estiuencs. El Festival de Ritmes arriba a l'edició del 2007 amb un bon grapat de bones notes que enguany tindran dos escenaris, La Capsa i la platja del Prat. De nou, la barreja i fusió de ritmes i estils és converteix en el llibre d'estil d'aquest festival que és una referència consolidada dins el circuit musical de la comarca i Barcelona.

Nacho Vegas i Tote King, al Prat

El tret de sortida del Festival serà el proper dissabte 30 de juny, amb el concert conjunt que oferiran a la platja del Prat els grups La Sucursal S.A., Iyexà i La Familia Rústica. Tots tres grups es mouen dins d'una clara vocació de fusió de diferents ritmes i estils: des del jazz, la salsa i el pop amb una posada en escena espectacular i amb ganes de molta festa.

El divendres 6 de juliol, el pop d'autor serà el protagonista del Festival a l'escenari de La Capsa amb l'actuació de Nick Garrie, Nixon i Nacho Vegas, aquest últim un dels referents musicals del pop indie, acompanyat al seu últim projecte musical per Enrique Bunbury. El mateix cap de setmana, però el dissabte, els grups protagonistes seran Green Valley, Another Surprise + Rashid i Txipi Aite, tots ells amb un toc més reggae, sense deixar enrera el punt festiu.

El divendres 13 el hip hop agafarà la paraula. Zero Positivo i Dj's Maik i Kwest, se sumaran a la veu i els flow's de Tote King, potser el raper més en forma de l'escena estatal. Les seves lletres compromeses i fresques troben un punt de contrast amb unes bases musicals molt heterogènies. Finalment, el flamenc de Calima i el reggae-afro-latin de Zulu 9.30 tancaran a l'escenari de la platja l'edició 2007 del Festival de Ritmes,

Més que música a l'Off Ritmes

Al marge del propi festival, està programada tota una sèrie d'activitats alternatives a La Capsa, com són el Cinema a la Fresca i les Xerrades a la Viatgeteca. Però sens dubte, una de les activitats més interessants seran les Nits de Circ i Cabaret, que ens aproparan propostes consolidades com les d'Accidents Polipoètics –5 de juliol–, Tandarika Orkestar –12 de juliol–, Circoxidado –19 de juliol–, L'home bala –21 de juliol–, Corporación Antiestètica –26 de juliol–, i la màgia de Joaquim Matas –28 de juliol–. ■

Nova edició del Festival Internacional de Cinema de Medi Ambient

D. / Entre els dies 1 al 8 de juny, es va celebrar la 14ena edició del Festival Internacional de Cinema de Medi Ambient de Catalunya, que es celebra per tercer any consecutiu al Prat, compartint seus amb Tortosa i a Sant Feliu de Guíxols.

L'1 de juny el teatre Modern del Prat va acollir l'acte d'inauguració, que va comptar amb la presència de l'actriu Daryl Hannah i dels directors Leila Conners i Charris Ford. Aquest certamen, de gran prestigi internacional, té com a objectiu la sensibilització i l'educació de la ciutadania en temes de medi ambient i sostenibilitat a partir de l'audiovisual.

Qui va matar el cotxe elèctric?», Premi Ciutat del Prat del FICMAC

La pel·lícula «Qui va matar el cotxe elèctric?», del director Chris Paine, va guanyar el Premi Ciutat del Prat del Festival. El lliurament del premi, que es va realitzar el 8 de juny, el va recollir el mateix Chris Paine, que tot seguit farà una presentació de la pel·lícula al Teatre Modern. La pel·lícula explica la història de l'EV1, un dels cotxes més ràpids i eficients mai fabricats, que funcionava amb energia elèctrica. Malgrat els seus múltiples avantatges, General Motors va destruir tota la flota d'EV1 al desert d'Arizona. Per què?

L'Associació del Festival s'instal·la al Prat

L'Associació del FICMAC s'ha instal·lat al Prat, al passeig de Ramon Codina, al barri de Sant Cosme. L'Associació posarà properament en servei una Mediateca amb el fons de més de 3.000 produccions (llargmetratges, curts i documentals) que s'han passat en les diverses edicions del Festival, i que estaran disposició d'entitats i centres docents. Aquesta serà la única videoteca de medi ambient d'Europa i una de les més grans del món. ■

flors company

Madoz, 4 tel.933790270
El Prat de Llobregat

FLORES POR TODO EL MUNDO
FLEUROP
INTERFLORA

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES
Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

Telf./Fax. 93 479 38 45 • pollastreprat@terra. es

Pratigrama nº 43, *per Puigmalet*

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

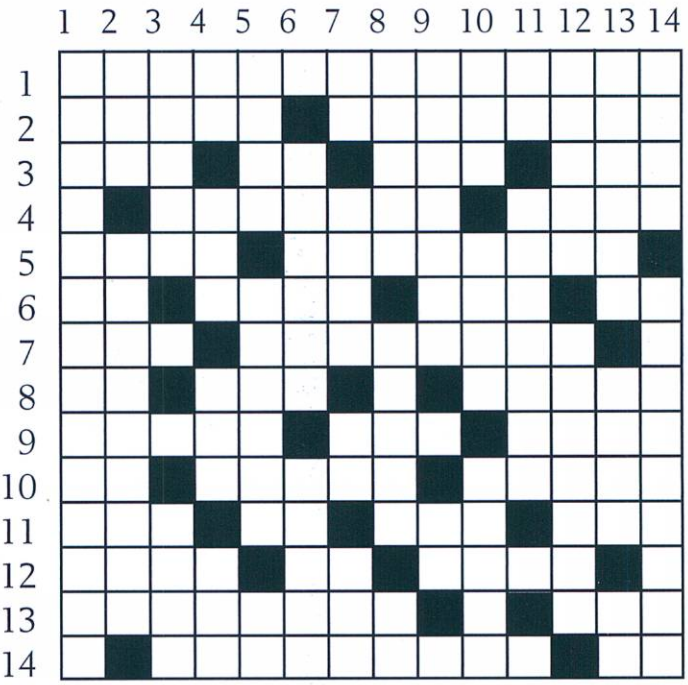

Horitzontals: 1. Afeccionat a comunicar-se amb una ràdio. – 2. Equivocar-se. Acràcia. – 3. Fa niu. Esquerra Alternativa. La meitat de dues. L'irisat triomf de sant Martí. – 4. Anarquia. *L'insecte més empipador del delta i de l'estiu en particular.* Rosa confosa. – 5. Capital Teheran. Subornaries de manera greixosa. – 6. Sobirà persa. Capgirat, president d'una universitat. El riu de Perpinyà. Abans de Crist. – 7. *Escola Oficial d'Idiomes, al Prat també. Associació que aplega els pratencs originaris de l'illa de Bioko (Guinea Equatorial).* Conductor novell. – 8. Anna consonàntica. Tan relaxat que no s'adona que porta el xal del revés. Oxigen. Ball brasiler. – 9. Capgirat, molt aïrat de tan anar pels aires. En un llum va molt i molt bé. Trets d'arma. – 10. Iridi. *Nom de pila del president de Pratenc Associació d'Atletisme.* Les lletres més perilloses si es va en cotxe. 11. Societat Indígena Iroquesa. Telenotícies. Riu que va d'Ulldeter a l'Estartit. Al final situï. – 12. Ni meus ni seus. Mitja iaia. *Primer cognom del president i entrenador atlètic pratenc premiat per la seva tasca tècnica.* Alliberem un dòlar de la presó. – 13. *Partit Republicà que feia anys i panys que no entrava a l'Ajuntament.* Trenquem una c. Crit de sorpresa quan li ensenyem la cara a un nen. – 14. Marca de plural. Eina emprada per a adreçar. I estalvi.

Verticals: 1. Relatius al Renaixement, i a la Renaixença també. – 2. Pur de raça, segons uns po(r)cs. Argumentaries. – 3. No arriba a tragèdia per poc. Iode. Acaba fatal. Del revés, ací. – 4. L'altra mitja iaia. Onada curta. Llauradors Organitzats de Jorba (Anoia). Punt cardinalment inferior. – 5. Reses seixanta minuts. *Cal ..., finca verolosa de la família Casanovas al Prat.* Al final del carrer. – 6. Alfa. Entre aquest i aquell. Ajuntaré. – 7. Nota musical activa. Principi underground. Arbre místic. Arbust espinós que fa baies. – 8. Esquimal. Només té una cama i sempre va amb barret. Anna vocàlica. – 9. *Composició musical cantada per les veus més joves de la Ciutat del Prat.* Iode. Comença a evitar. El matí del dia. – 10. Còlera divina. Acceptes la serp que t'envia el pres. *Mamífer deltaic, insectívor i punxegut.* – 11. Organització Quixotesca. Col·locats. Litre. Al fons del mar. – 12. Lligaré amb nusos. *Plaça de l'..., amical indret on tindrem els jutjats.* – 13. Aquesta té molt d'aire. Poc extens. Un punt al dau. – 14. Màcula. Que promou les diferències entre classes socials.

Solucions al Pratigrama núm. 43

Horitzontals: 1. RADIOAFICIONAT. - 2. ERRAR. ANARQUIA. - 3. NIA. EA. UNA. ARC. - 4. A. *MOSQUIT.* SROA. - 5. IRAN. UNTARIES. - 6. XA. AGED. TET. AC. - 7. *EOI. RIEBAPUA.* L. - 8. NN. LAX. O. SAMBA. . - 9. TALOV. OLL. TIRS. - 10. IR. *IAUME.* ESSES. - 11. SII. TN. TER. TUI. - 12. TEUS. IA. *VILA.* S. - 13. *ESQUERRA.* Ç. TAT. - 14. S. ADREÇADOR. SA.

Verticals: 1. RENAIXENTISTES. - 2. ÀRI. RAONARIES. - 3. DRAMA. I. L. IUQA. - 4. IA. ONA. LOI. SUD. - 5. ORES. *GRAVAT.* ER. - 6. A. AQUEIX. UNIRE. - 7. FA. UNDE. OM. ARÇ. - 8. INUIT. BOLET. AA. - 9. *CANTATA.* I. EV. D. - 10. IRA. REPS. *ERIÇO.* - 11. OQ. SITUATS. L. R. - 12. NUARE. *AMISTAT.* - 13. AIROSA. BREU. AS. -14. TACA. CLASSISTA.

«Los Simpsons, la película»

Dan Castellaneta, Julie Kavner, Nancy Cartwright, Yeardley Smith, Hank Azaria, Harry Shearer, Pamela Hayden, Tress MacNeille y los invitados Erin Brockovich, Albert Brooks y el grupo Green Day. Además, Kelsey Grammer y Joe Mantegna han confirmado que sus personajes, el Actor Secundario Bob y Fat Tony respectivamente, tendrán una breve participación en la película.

El doblaje español correrá a cargo del mismo equipo que dobla la serie en España, es decir, tendremos a Carlos Ysbert, Margarita de Francia, Sara Vivas, Isacha Mengíbar, José Padilla, Juan Perucho, Abraham Aguilar, David García, Luis Marín, etc.

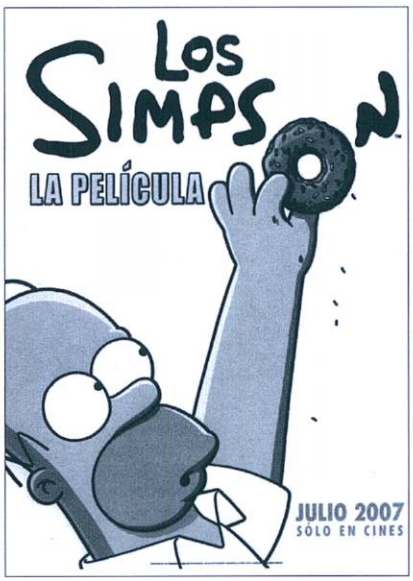

Programació d'estiu (juliol i agost 2007)

JULIOL: Divendres 29, dissabte 30 i diumenge 1: «Café solo o con ellas» (estrena) • De dimecres 4 a dimarts 10: «Transformers» (estrena) • De dimecres 11 a diumenge 15: «Harry Potter y la Orden del Fénix» (estrena) • Del dijous 26 al diumenge 29: «Los Simpons: la película» (estrena). AGOST: Divendres 10, dissabte 11 i diumenge 12: «Los Cuatro Fantásticos» (estrena) • Divendres 24, dissabte 25 i diumenge 26: «La Última Legión» (estrena)

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Josep Alonso Abad, Magda Aragó Meizoso, Jaume Arasa, Miquel Aguirre Laserna, Antonio Angera Bordes, Soledad Armero Tomás, Elena Jordà Domenech, Jaume Lajara Castelltort, Consuelo Carrillo Martínez, i José Antonio Calvet i Casas. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'Oficina: Dimarts i dijous de 8 a 14 del matí.

▸ Fútbol · Tercera Divisió

El Prat desciende a Primera Catalana en medio de un escándalo

MANOLO GOL / Hubo que sufrir hasta el último segundo de la liga y lo peor del caso es que el Prat ha descendido a Primera Catalana por una posible compra del partido Peralada-Masnou. Al final del partido ante el Palafrugell, ningún aficionado pratense dudaba que el Masnou y el Peralada hubieran actuado de manera ilegal y las lágrimas de impotencia fueron el sentimiento predominante tanto en el césped como en la grada. El Prat había cumplido con su trabajo y había ganado a su rival. La alegría se desbordó en el césped hasta que se conoció el resultado de Peralada, donde el Masnou había marcado tres goles en el tiempo de descuento y había ganado. El presidente Luis Quiñonero fue el primero en sospechar en los micrófonos de Radio Marca: »todo iba bien, pero al final no fue un día feliz. Tal y como iban los partidos nos bastaba con la victoria, pero el final de Peralada no es normal. En el mundo del fútbol, es algo extraño, pero no se puede demostrar. No me lo podía creer, las personas que envié a Peralada me dijeron que en el minuto 70 de partido y con 3-0 el Peralada quitó al goleador Bermúdez y metió a un juvenil, Alberto y ya con el 3-1 y faltando cinco minutos quitó al portero Rubén y dio entrada al juvenil debutante Víctor, que en apenas siete minutos encajó los tres goles de la polémica". Quiñonero a este cambio decía: «es difícil de demostrar, pero nadie me va a quitar de la cabeza que no es normal que cambien al portero y metan a un juvenil a falta de cinco minutos sabiendo lo que nos jugábamos tanto el Prat como el Masnou". Así pues el Prat estará en Primera Catalana la próxima temporada y se verá las caras con el Palafrugell, el Peralada y posiblemente también con el Masnou, que todavía no está salvado, pues necesita que uno de los cuatro equipos que luchan por ascender a Segunda B logre su objetivo.

Manolo Márquez se sentará nuevamente en el banquillo pratense.

Márquez sustituye a Viana

El entrenador del Prat, Cándido Viana, dirigió ante el Sant Andreu su último partido como entrenador del equipo blanquillo, pues pese a que su renovación por un año más estaba hecha, el descenso del equipo a Primera Catalana ha determinado que se replanteara el tema y finalmente no seguirá la temporada que viene. Su sustituto será Manolo Márquez que regresará una temporada después de su marcha tras su periplo dirigiendo al Europa. Márquez llegó al Prat procedente de la PB Anguera en marzo de 2004, dirigiendo el equipo aquella recta final de liga y las dos temporadas siguientes en la que el Prat consiguió un campeonato de Primera Catalana (2004-05) y el ascenso a Tercera. La temporada siguiente, el equipo fue la revelación de la primera vuelta a Tercera y consiguió la permanencia a seis jornadas del final.

Se cumplió el pronóstico. Girona 4, Prat 0

El Prat salió goleado en su desplazamiento a Girona para enfrentarse a uno de los equipos que jugarán la promoción de ascenso a Segunda B y donde milita el jugador de nuestra ciudad Javi Martos. El partido fue un monólogo de los rojiblancos. El equipo pratense lo formaron: Toni; Vacas, Iván, Rafa Bellés, Moreno; Mayoral, Palet, Parralejo (Jonny 65'), Ochoa (Esteban 70'), Lara y Rubio (Lucas 78').

Se ganó al colista. Prat 1, Palafrugell 0

Partido dramático el vivido en el Sagnier la última jornada de liga. El Prat necesitaba ganar al Palafrugell y que el Masnou pinchara en Peralada.

El Prat hizo su trabajo y venció por 1-0 con tanto de Palet. Cándido Viana hizo jugar a: Toni, Vacas, Xavi Valls, Iván, Comas, Lara, Palet, Parralejo (Mayoral 86'), Ochoa, Cervantes (Jaime 71') y Rubio (Charly 84').

Copa Catalunya. El Prat vence al Santboià y al Sant Andreu

Acabada la liga El Prat se deshizo de Santboia y Sant Andreu en las primeras eliminatorias de la Copa Catalunya del 2007-08. El Prat derrotó a los rojillos por 3-1 con tantos de Lara Cervantes y Rubio. Por su parte los *potablava* se deshicieron del Sant Andreu en la tanda de penaltis después de finalizar el encuentro 2-2 (goles pratenses a cargo de Parralejo y Rubio). El cancerbero Toni fue el artífice de la victoria tras atajar dos de los cinco tiros de los andreuenses. ■

Taekwondo • Dos medallas de oro en los Campeonatos de Catalunya sub-21

Tamara Good y Diana Vázquez consiguieron la medalla de oro en los Campeonatos de Catalunya en categoría sub-21 el pasado 10 de junio en Barcelona. En el mismo campeonato Eric Nieto conseguiría la medalla de plata y el equipo femenino del Fran Martín la segunda posición por equipos. En lo que respecta al Trofeo Promoción júnior celebrado en Barcelona el pasado mes de mayo destacar las medallas de plata obtenidas por Víctor Delgado y Cristian Pavón mientras que Antonio Iglesia obtuvo el bronce.

Ciclisme • Sigue la mejora de Sunyol

Ya han pasado varios meses desde que el mecánico y ex ciclista pratense Joan Sunyol tuvo el grave accidente de bicicleta. En las últimas semanas Joan ha evolucionado considerablemente y tras permanecer los primeros meses en el Hospital de Bellvitge, actualmente está recuperándose en el Instituto Gutmann de Badalona, un centro para la recuperación de pacientes como Joan, donde permanece durante toda la semana y los viernes le dejan que vaya para casa con su familia. Aunque todavía hay cosas que no recuerda, mentalmente también sigue mejorando, por lo que la familia se muestra muy satisfecha y esperanzadora de que se pueda recuperar al máximo.

▸ Fútbol Base

El Infantil de la Escola se sale de la tabla

DELTA / La Escola esta de enhorabuena ya que los dos infantiles estarán el próximo año en 1ª división. El conjunto de Alex Pelegrí ha realizado una gran temporada en la que ha sumado 82 puntos dejando a tres a su más próximo perseguidor, Cornella. Los 131 goles a favor y 31 en contra muestran el buen hacer de una plantilla que en un futuro próximo dará que hablar por sus buen hacer. . ■

▸ Fútbol

Los Veteranos Prat se quedan "sin campo"

E. ILLO / Con la próxima destrucción del campo de fútbol del *Fondo d'en Peixo* el conjunto de los Veteranos Prat se ha quedado sin terreno de juego para jugar la próxima temporada. Hasta la fecha el conjunto dirigido por Quimet Escuin "Pati" no ha tenido aún una resolución desde el Ayuntamiento a este *affaire*. "Tengo una semana de tiempo para comunicarle a la Federación el campo y horario que utilizaremos" nos comenta "Pati". Continúa el responsable de los Veteranos que "sería lamentable que por una negligencia de quien proceda una entidad tan prestigiosa y con tanta historia acabe desapareciendo". Desde el Ayuntamiento la *Cap de Esports*, Olga Asensio tranquilizaba la situación, "es un problema técnico y se está trabajando en ello. Los Veteranos han de estar tranquilos que dispondrán de campo la temporada que viene y pronto se lo comunicaremos a sus responsables". ■

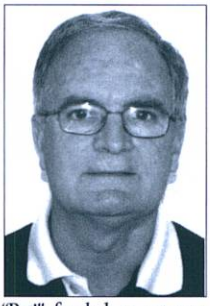

"Pati", fundador y entrenador de los Veteranos Prat desde hace 33 años

▸ Instal·lacions

El "Fondo d'en Peixo" se acaba

QUIMET ESCUÍN / Lo mismo que las personas nacemos, vivimos y morimos, el que ha sido campo Municipal del *Fondo d'en Peixo*, también está condenado a cumplir el ciclo de los humanos. El Fondo que se inauguró el 27 de de septiembre de 1935, tuvo que sufrir un cambio de nombre después de la Guerra Civil, por imperativos de la dictadura, y pasó a llamarse Estadio Municipal Calvo Sotelo. Después, con la llegada de la democracia, recuperó su nombre volviendo a conocerse como *"Fondo d'en Peixo"* y con el que irremediablemente morirá cuando acabe la temporada 2006-07. El progreso no entiende de sentimientos, ni hacia personas ni hacia instalaciones emblemáticas de un pueblo, y de su destrucción, para cambiar la fisonomía de una zona por necesidades urbanísticas que posiblemente se podría haber evitado con voluntad política. El *Fondo* es, la mejor obra que realizo la república en nuestro pueblo.

En este terreno de juego, nos hemos formado futbolísticamente la mayoría de los pratenses que practicamos o hemos practicado el llamado deporte rey. Nuestros recuerdos, buenos o malos son muchísimos y cuando le doy una mirada nostálgica, acuden a mi mente imágenes imborrables y que forman parte de nuestras vidas.

En el *Fondo d'en Peixo* los pratenses hemos podido –además de fútbol y el baloncesto. presenciar otros deportes como el atletismo, carreras de ciclismo a la americana y hockey sobre patines. Espectáculos culturales, como sardana o de tipo variado como pirotécnicos, gymkamas, recitales, elecciones de pubilla o bailes.

Hemos vibrado con cualquier de los equipos pratenses, hemos podido ver en acción a valores importantes a nivel regional o estatal, de fútbol o el baloncesto y alternado alegrías indescriptibles como una victoria o un ascenso, con fracasos y derrotas importantes, algunas de las cuales la ha tenido que sufrir lamentablemente el árbitro de turno y en casos extremos con la amenaza de un sector airado del publico que iría a parar al canal. Por fortuna eran otros tiempos cuando el Canal del la Derecha del Llobregat estaba al descubierto y normalmente pasaba lleno de agua.

Como cualquier persona gravemente enferma tiene los días contados y no depende de si mismo, ha cumplido un largo periodo que nunca se olvidará. Todos los seguidores del fútbol, y baloncesto local principalmente, dejarán de ver muy pronto aquellas instalaciones deportivas, que durante la semana en los entrenamientos y los fines de semana en las diferentes competiciones, han servido para competir como jugadores, o disfrutar como espectadores de su deporte favorito. Guardaremos en un rincón muy grato de nuestros recuerdos, el terreno de juego más querido por los pratenses. ■

Fútbol • El Juventud Prat planifica la próxima temporada

Tras acabar en quinta posición de 2ª Regional a dieciséis puntos de los puestos que otorgaban el ascenso directo, el Juventud Prat ya planifica la próxima temporada. Con Rafa García como mister por tercera temporada consecutiva, algo insólito desde hace más de diez años en la entidad, el conjunto pratense ya esta contactando con jugadores que reduzcan las carencias mostradas en parte de la temporada.

Palet, el más regular

Una vez finalizada la liga de Tercera el jugador Enric Palet ha sido el jugador del Prat que más partidos ha jugado con 35, en los que ha marcado 5 goles, por lo que solo se ha perdido tres encuentros de liga. Así mismo Albert Cervantes ha sido el máximo goleador del equipo con 8 goles por delante de Jaime con 6.

Brian de nuevo con Valverde

Finalizada la liga de Segunda B el pratense Brian Arqueros tuvo la agradable sorpresa de ir a entrenar con el primer equipo del Espanyol la semana del parón en Primera División. Recordamos que el defensa pratense ha jugado dos amistosos con el equipo de Ernesto Valverde a lo largo de la temporada. Brian ha jugado 17 partidos de liga y 4 de Copa Federación. Ahora falta saber su destino para la temporada que viene, pues el club blanquiazul quiere cederlo a un equipo de Segunda A o B antes de dar el salto al primer equipo.

Fútbol Sala • El Consuldata Sporting Prat desciende de categoría

El equipo de Joan Fontanals dejará la categoría actual y la derrota en el último partido de liga ante el Mataró (2-6) acabó de decidir lo que se venía viendo durante todo el año, el descenso. Ahora la entidad se centrará en la organización de su torneo que se celebrará en las instalaciones del Julio Méndez del 2 al 20 de julio. Por su parte el Casa Alcalá no alcanzó el ascenso pues quedó en cuarto lugar de la clasificación. Una derrota ante el Vila seca en casa por 4-5 y las victorias ante el Natació Sabadell por 1-3 y el Martorell "B" a domicilio por 3-4 han sido los últimos resultados de la temporada.

▸ Bàsquet • Lliga LEB 2

Josep M. Raventós, nou entrenador pel C.B. Prat

JUAN CARLOS CEBRIAN / Com ja es preveia al final de la darrera temporada, Carles Duran no seguirà a la banqueta del CB Prat a la segona temporada a la Lliga LEB 2. El nou tècnic serà Josep M. Raventós, un entrenador de 46 anys que ha dirigit enguany el cadet "B" del Joventut de Badalona, amb el que ha assolit el campionat de Catalunya de la categoria en cadets de primer any, imposant-se a la final el CB Sant Josep.

Igualment, Raventós ha estat vinculat durant molts anys amb la Federació Catalana de Basquetbol, com a entrenador i inclòs com a sots-director de l'Àrea de Seleccions, havent estat seleccionador català júnior al gener de 2001, ajudant de la Selecció Catalana Absoluta en el partit contra Croàcia al juny de 2002, i entrenador de la Selecció Catalana de Veterans aquest darrer any.

Igualment, també es va confirmar que l'ajudant de Raventós a la banqueta pota blava serà la propera temporada Roberto Sánchez, que amb només 31 anys ja s'ha convertit en un dels veterans del CB Prat, doncs

Josep M. Raventós, nou entrenador del CB Prat / Font: www.penya.com

porta al club des de 1989, primer com a jugador (durant vuit temporades), i després com a entrenador des de 1997. A la preparació física també s'ha renovat ja a Toni Baena, que complirà així la seva tercera temporada a l'entitat.

Primeres renovacions de jugadors

Quant als jugadors, els primers renovats han estat el base David Martínez i l'alapivot Txus Benito, a l'espera de saber què decidirà el Joventut quant als vinculats. Un cop el Joventut hagi acabat la seva participació a la Lliga ACB d'enguany (en el moment d'escriure aquest article havia de jugar el cinquè partit de les semifinals) es prendran les decisions oportunes.

D'altra banda, la FEB va aprovar el 9 de juny la creació de la LEB bronze, amb el que la LEB 2 passarà a denominar-se LEB argent, i ara sí que és evident que va ser una gran sort ascendir la temporada passada des de Lliga EBA, doncs cada vegada serà més difícil arribar a les categories d'elit.

El Prat femeni acaba cinquè

Pel que fa al final de temporada d'altres equips de bàsquet de la ciutat, el CB Prat "B" va acabar finalment en una positiva setena posició al grup 2 de 2a Catalana masculina (amb 15 victòries i 15 derrotes), i més si tenim en compte que al primer terç de la temporada era un clar candidat al descens. Igualment, el Total Petrochemicals Bàsquet Prat Femení va finalitzar en una molt bona també cinquena plaça, amb 17 triomfs i 11 derrotes, al grup 1 de 3a Catalana femenina "A".

El bàsquet al Prat continua doncs creixent i esperem que, després d'un any de consolidació dels diferents conjunts, l'any vinent puguem parlar de resultats esperançadors i, per què no, també d'algun ascens. ■

Envian's bústies, suggerències o textos
periodicdelta@yahoo.es

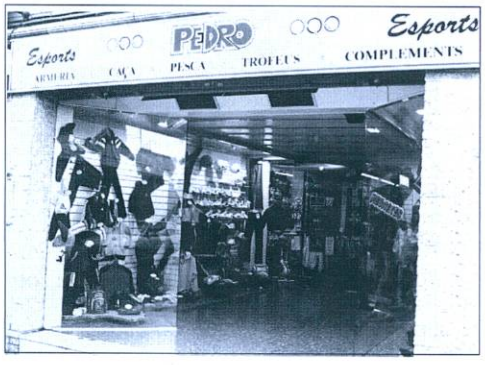

Moda esportiva
• Futbol • Neu
• F. Sala • Bàsquet
• Caça • Pesca
• Muntanyisme
• i tot tipus d'esports

TEAM MATCH
Pedro ESPORTS

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

▸ Nit de l'Esport

XVII Premi Delta a la millor trajectòria esportiva: Fran Martín (Taekwondo)

A sus de 44 años Fran Martín vive sus mejores años como técnico al frente de la Selección Nacional de taekwondo. Está casado y es padre de dos hijos (Francesc y David) de 13 y 4 años, respectivamente. Vive en El Prat desde hace 34 años y como deportista fue 5 veces Campeón de España, 1 de Europa y 4° en el Mundial del 85. Una desafortunada lesión de rodilla, en este último Mundial, le obligó a retirarse de la práctica del taekwondo y centrarse en la enseñanza. Por sus manos han pasado lo mejor taekwondo nacional del pasado y del futuro. Campeones del Mundo, de Europa y medallistas Olímpicos. Alberto, José y Mª Jesús Santolaria, Sandra Martín, Yolanda García, Francisco y Mª Luisa Zambrana, Jénifer Asensio, Javier Duarte, Jesús Pérez, Tamara Good, y un largo número de taekwondocas del más alto nivel.

Fue Seleccionador Catalán desde 1988 hasta 2003 y es desde el 2003 Seleccionador Nacional. Desde que está al cargo del combinado nacional España ha llegado ha estar al más alto nivel codeandose con las grandes potencias mundiales del Taekwondo. España

Vicenç Tierra, director adjunt del Delta, fa entrega del guardó a Fran Martín

quedó sub-campeona del Mundo por equipos en el Mundial celebrado en Madrid en el 2005, Campeón de Europa en el 2006 en Bonn (Alemania) Y de nuevo sub-campeones del Mundo el pasado mes de mayo en el Mundial de Pekín. Precisamente en este último mundial, en China, Fran fue nombrado "Mejor entrenador del Campeonato del Mundo". Además, entre otros muchos reconocimientos hay que destacar las dos medallas, de bronce y plata al Mérito Deportivo otorgado por el Consejo Superior de Deportes y haber sido nombrado mejor entrenador nacional en los años 1988, 92 y 2006. ■

Nit de l'Esport · Opinió

No todo vale

El discurso de apertura de la *21 Nit de l'Esport* pronunciado por José Luis Oliveras, teniente de alcalde y Coordinador de Deporte, Servicios Sociales y Salud Pública, tuvo un tono eminentemente político- qué hemos hecho y qué vamos a hacer- justo una semana después de las elecciones municipales. En definitiva un discurso que, según mi entender, tuvo un sabor a despedida.

Entre los logros conseguidos citó, cómo no, el estandarte socialista de los últimos cuatro años al frente de la regiduría de deportes: "la nueva *Nit de l'Esport*. Una *Nit*, sin duda, renovada desde la llegada de los socialistas y con cambios significativos.

Uno de los cambios indudablemente acertados fue el escenario: Sagnier por Estruch. Al igual que también lo fue el de la "cena". El hecho de entregar los premios en el transcurso de ágape también le da un determinado nivel y categoría, a pesar de que también este tema posee sus detractores, que argumentan que la cena es elitista y reduce la asistencia de mucha gente.

Pero lo importante y remarcable es el hecho de que todos los cambios realizados no han sido compensados a todos los niveles. Intentar meter en el saco a tanta gente con el argumento "del todo vale", no es el mejor reconocimiento al deporte federado y al de élite que es a quien debería ir dirigida esencialmente esta fiesta. Pero no es así.

El cambio en las bases del certamen ha hecho que el deporte escolar haya pasado a ocupar un lugar muy destacado en esta fiesta, tanto a nivel de categorías como de jurado. Y no es que quiera "ningunear" al deporte escolar, muy al contrario; creo que tiene un gran valor en el desarrollo de los más jóvenes como paso previo al deporte de mayor nivel, pero sí es cierto que el deporte escolar debe de tener su reconocimiento en el momento y marco adecuados.

Otro de los cambios significativos fue el darle más protagonismo a las entidades. ¿Con qué sentido? No ha sido suficientemente aclarado, pero si el reconocimiento electoral fuera la estrategia se demostraría que ésta ha sido totalmente equivocada. Las entidades y clubes deben de informar de las trayectorias de sus deportistas pero no ser jueces y parte en la elección. Por otro parte, el Ayuntamiento debería tener también un servicio de información más amplio. Es decir, tener a alguien que fuera recopilando las trayectorias de los deportistas pratenses, también de los que no compiten en El Prat y que se escapan del seguimiento de las entidades locales. Porque si no ¿quién informa al Ayuntamiento de las trayectorias deportivas de los que compiten con otros clubes de fuera del Prat? Hay varios ejemplos en los que esta información ha brillado por su ausencia: entre ellos, Javier Martos, futbolista del FC Barcelona, campeón de liga el año pasado (llegó a jugar las últimas jornadas de liga con el equipo blaugrana) y campeón de la supercopa de Bulgaria con el CSKA de Sofía y que no fue mencionado en la *Nit*. O el caso de la entrenadora de la selección española femenina de waterpolo, Mar Sanromá, que quedara cuarta en el Europeo del 2006 y que tampoco nadie mencionó. O el caso más fragrante del que ya se ha convertido en el más importante nadador de toda la historia de nuestra ciudad, Sergio García. Este chico de 17 años es el actual plusmarquista nacional de los 200 braza y 400 estilos individual. Pues bien, a Sergio se le coloca deprisa y corriendo en una Mención Especial. ¿Por qué?, ¿Puede ser que se olvidarán de colocarlo en su categoría de mayores de 16? En definitiva una *Nit de l'Esport* hecha a medida –aunque no sabemos de quien- y que ha ido perdiendo nivel cualitativo.

Para acabar me gustaría agradecer a los responsables de la página web del Ayuntamiento, la revista El Prat o a quienes les hayan pasado la información, de no haber hecho mención del *17 è Premi Periòdic Delta a la Millor Trajectoria Esportiva* que este año ha cumplido 17° aniversario y que otorgamos a Fran Martín. Entendemos que diecisiete años de presencia en la *Nit* merecen, como mínimo, una pequeña referencia.

T. ESPIGARES · Cap d'Esports

▸ Nit de l'Esport

Sabor a despedida

NEUS MACÍAS / La 21 edición de la Nit de l'Esport, que se celebró en el recinto deportivo de l'Estruch, dejó un sabor a despedida o al "cierre de un ciclo", en palabras del Teniente de Alcalde José Luis Olivera, coordinador de Deporte, Servicios Sociales y Salud Pública. El concejal pratense hizo balance de estos cuatro años en los que ha permanecido al frente del departamento, y en su discurso recordó algunos de los logros durante su gestión, además del cambio de formato de esta Nit de l'Esport. "Se han reformado las instalaciones, se ha instalado césped artificial, las pistas de atletismo Moisés Llopart se renovarán". También habló de nuevos proyectos, como la base de remo en el margen del río Llobregat, o la recién puesta en marcha regulación del uso de las instalaciones deportivas públicas. "La lista de espera se ha reducido en 2000 personas. Nuestro objetivo es dejarla a 0".

Tras las palabras de Olivera, así como las de Eduard Reñé, representante de la Diputació de Barcelona, tuvo lugar la cena, amenizada por la trapecista Lucía Lejía, que constituyó la novedad del acto. Entre plato y plato, los presentadores de la gala, Oscar Sánchez y Ariadna Castillo –director y redactora de informativos de El Prat Ràdio, respectivamente-, fueron llamando al escenario a los nominados.

El alcalde, Lluís Tejedor, cerró la gala, con unas palabras de agradecimiento a toda "la familia deportiva", por su "dedicación" y el hecho de que en ocasiones ejerzan como "embajadores" de El Prat en los diferentes países donde compiten. Tejedor hizo alusión a la función del deporte como elemento de "cohesión social", y aseguró que el consistorio buscará más horarios para deportes "no tan mayoritarios". "Tenemos que hacer un esfuerzo para satisfacer vuestras demandas", dijo al auditorio. El alcalde se comprometió a facilitar la práctica del deporte "social, y no siempre competitivo: las dos dimensiones del deporte deben estar presentes", concluyó. ■

XXI Nit de l'Esport • Quadre d'honor dels millors esportistes del 2006

XVII Premi Periòdic Delta a la Millor Trajectòria Esportiva
Fran Martín (Taekwondo)

Millor Esportista Masculí Major de 16 anys
Diego José Araque (Club Básquet Prat)

Millor Esportista Femení Major de 16 anys
Sandra Gómez (Club Patí Cobra)

Millor Esportista Masculí Federat Menor de 16 anys
Roger Vallverdú (Club Patí Cobra)

Millor Esportista Femenina Federat Menor de 16 anys
Diana Vázquez (CD Fran Martín)

Millor Esportista amb Discapacitació Física/Psíquica
Sandra Ramírez (APMIB Cat)

Millor Esportista Masculí Menor de 16 anys en JJEE
Carlos Martínez (Pratenc AA)

Millor Esportista Femení Menor de 16 anys en JJEE
Marta Arnau (CE Rítmica Prat)

Millor Equip en JJEE
Equip benjamí 2 Escola de Básquet (CB Prat)

Millor Equip Masculí en Trajectòria Esportiva
Equip Sènior A CB Prat (CB Prat)

Millor Equip Femení en Trajectòria Esportiva
Equip Femení del Club Patí Cobra

Millor Entitat en Promoció Esportiva
Diver Prat

Millor AMPA/Centre Ensenya(Pratenc AA)
Mencions Especials
50 é Aniversari UEC El Prat · 25è Aniversari Pratenc AA · José Maria Mateo (Bombers Barcelona) · Sergio García (CN Sabadell)

Perruqueria
LYDIA
C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

BOLSOS
Delcar
Artículos de piel y viaje
Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

▸ Natació

Onze medalles pels pratencs en els Campionats de Catalunya Masters

V.D. / Els dies 26 y 27 de maig, han tingut lloc a la Piscina Sant Jordi de Barcelona, els Campionats de Catalunya Masters de Natació, amb la participació del Club Natació Prat. Set dels nou participants del club pratenc han obtingut medalla en alguna de les proves en les que han participat. Així, Meritxell Gonfaus, ha fet orals 100 metres braça, assolint a més el record d'Espanya amb una marca de 1'24''04, i plata als 50 braça, Cristian Cabeza, or als 50 lliures i Millor Nedador del Campionat per taula Fina al seu grup d'edat, Angeles Carricondo, or i bronze als 50 i 100 esquena, Jordi Burgueño, or als 100 papallona, Víctor Dobaño, plata i bronze als 100 papallona i 50 braça, Jordi Roig, plata als 50 esquena i Juanma Arcos, bronze als 100 papallona. 'La guinda' la ha posat l'equip de relleus del CN Prat en la darrera prova del campionat, els 4x50 estils, amb la medalla d'or.

En total 11 medalles i dos marques de mèrit per un equip, el dels Masters del Prat, que confirma competició rere competició que ja són tot un referent dins la Natació Catalana.

Properament, tindrà lloc els Campionats d'Espanya Masters de Natació a Cadis, on l'expedició pratenca viatjarà amb moltes opcions de medalla. ■

Sergio García, plusmarquista nacional

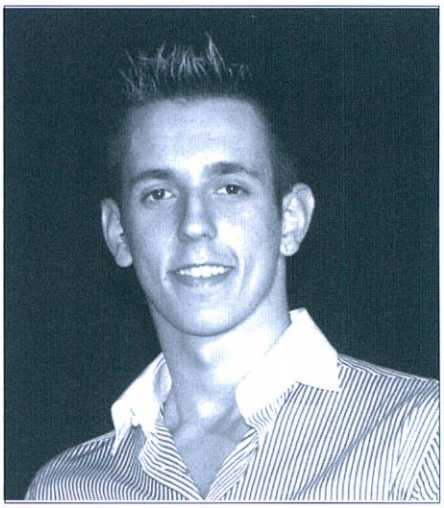

DELTA / La natación pratense está de moda. A los éxitos de los nadadores y triatletas del CN Prat hay que añadirle con letras mayúsculas la sensacional temporada realizada por el nadador local Sergio García que se ha convertido en el referente de la natación pratense. El nadador de 17 años del CN Sabadell es hoy en día el plusmarquista nacional en piscina de 50 metros en las distancias de 200 metros braza y los 400 metros estilos individual. El pratense alcanzó ambos títulos en los Campeonatos de España celebrados en Cádiz y en donde el joven nadador paró el crono de los 200 braza en 2:15:39 y en los 400 estilos ind. en 4:27:71. García, becado por la Real Federación Española de Natación e integrado en el programa olímpico es además plusmarquista nacional de las mismas distancias y de 100 braza en piscina de 25 metros además de ocupar el tercer lugar en el ranking nacional de los 200 metros estilos. Por tanto excepcional la temporada que está realizando el pratense y muy esperanzador futuro para la máxima promesa de la natación pratense. ■

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.
■ INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
■ MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
■ SERVICIO TÉCNICO
■ VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
■ FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS
EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

Ribas Llopis, S.L.
Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta
Taller Ribas
CARRER BARCELONA, 69
08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)
Les atiende en la
CLÍNICA IBÉRICA
C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª
Teléfono 93 370 43 77
EL PRAT DE LLOBREGAT

▸ Triatló

Félix Pérez, bronze a l'Europeu

V.D. / El pratenc Felix Pérez, flamant Campió d'Espanya de Duatló del seu grup d'edat, ha sumat una nova medalla al seu palmarés, aconseguint la de bronze al Campionat d'Europa de Duatló formant part de la selecció espanyola que es desplaçà a la ciutat escocesa de Edimburg el passat 16 de juny. El pratenc sota unes condicions climatològiques molt exhigets de pluja i fred, va aconseguir el tercer millor registre, aturant el cronómetre amb 2 hores i un segon, després d'encadenar els 10000 metres a peu inicials, quaranta quilómetres de ciclisme i els 5000 metres a peu finals.

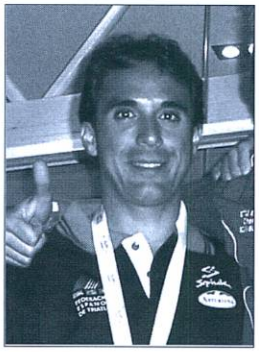

El mateix dia el triatleta de CN Prat, Richard Calle, aconseguia la tercera posició absoluta a una nova prova del Circuit Català de Triatló a Manresa. Richard, amb una exhivició al sector ciclista, tan sols va ser superat per l'olimpic Xavi Llovet i el guanyador absolut, l'internacional Francesc Godoy, que es trova en un gran moment de forma. Per equips, el club pratenc va tornar a repetir per quarta vegada consecutiva, la quarta possició.

El CN Prat lluitarà per mantenir-se entre els millors d'Espanya

La propera cita triatlètica serà el 24 de juny, a Lugo, per disputar la Lliga Nacional de Triatló, on el club pratenc, lluitarà per acabar entre els 8 millors equips d'Espanya i poder així mantenir-se en la Primera Divisió Nacional. Els triatletes seleccionats per aquesta important cita esportiva serant: Richard Calle, Julio Cardo, Joel Espina, Víctor Dobaño, Oriol Jiménez, Alberto Gómez, Carlos López, Fèlix Pérez, Roben Sanz y Andrés Suarez. Tot un repte pels pratencs, que el passat diumenge 10 de juny, van acabar en quarta posició al Campionat Nacional de Catalunya de Triatló, disputat a Salou sobre la distancia olímpica i dins del circuit del Tri-Trials, i on Richard Calle es troba en una destacada quarta posició, a la espera de la darrera prova del circuit al mes de juliol a Barcelona. ■

Paloma Dorvil guanya el *Primer Triatlón de la Mujer* i es classifica per l'Europeu

V.D. / 289 triatletes fémines varen participar el passat dissabte 9 de juny al *I Triatlón de la Mujer* que va tenir lloc a la *Casa de Campo* madrileñilla en el qual s'han batut el rècord de participació femenina a Espanya. De entre totes elles, la jove cadet del Club Natació Prat, Paloma Dorvil, va ser la guanyadora absoluta de les tres sèries que es van disputar. Abans d'aquest gran aconteixement, es varen celebrar proves per alevins, infantils, cadets i júniors de primer any com a classificatori pel Campionat Europeu de Triatló per categories menors. Paloma va finalitzar en segona posició, en el seu grup d'edat i aconseguint la seva classificació per l'europeu. Un gran dia per a aquesta jove promesa de l'equip pratenc que ja porta dos temporades becada pel Consell Català de l'Esport a la residència Blume de Barcelona. ■

SUEPRAT
Subministraments elèctrics

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A
C./ Ribes de Fresser, 7
Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42
08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245
Telf. 93 451 59 52
08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6
Telf. 93 804 25 54
08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38
08820 El Prat de Llobregat

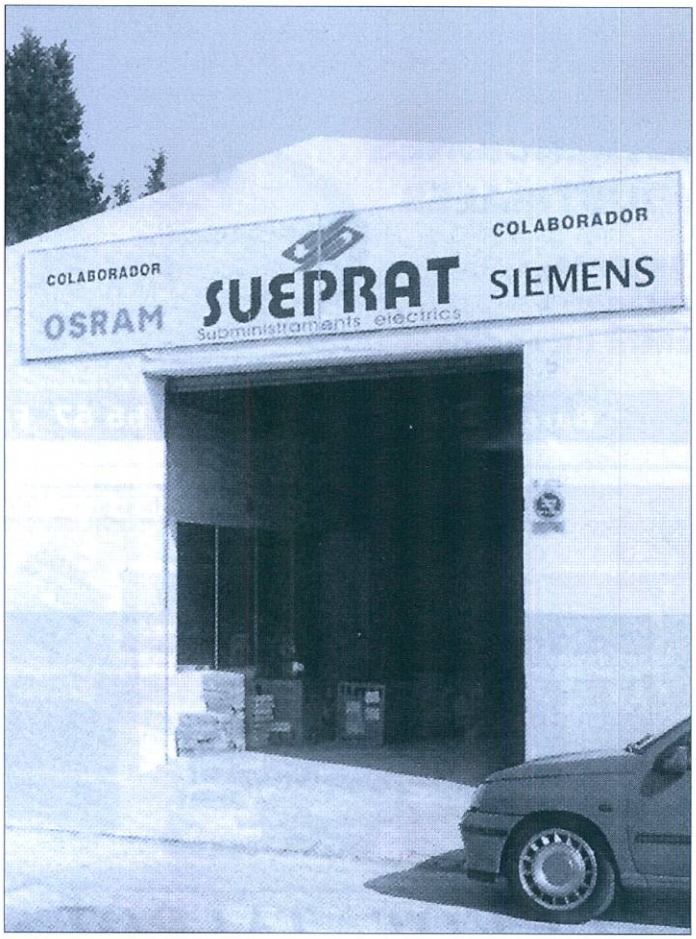

▸ Atletisme

Destacada actuación del APMIB-Cat en los Campeonatos de España

Sandra Ramírez y José María Dorca fueron los atletas pratenses más destacados en los Campeonatos de España celebrados en Zaragoza

DELTA / Los pasados 5 y 6 de mayo se celebraron en Zaragoza los Campeonatos de España de atletismo para minusválidos organizados por los Special Olympics y en donde estuvieron presentes algunos miembros del Club Esportiu Asociación de Empleados de Iberia Padres de Minúsvalidos. De la participación local cabe destacar la medalla de oro conseguida por donde José María Dorca en los 100 metros lisos y el cuarto lugar de Sandra Ramírez en la misma prueba.

De igual forma la entidad pratense participó el 3 de junio en los Campeonatos Territoriales, en esta ocasión celebrados en El Prat y en donde los representantes del APMIB-Cat consiguieron ocho medallas repartidas de la siguiente forma:

José Maria Dorca: medalla de plata en los 400 y 100 metros lisos. Sandra Ramírez: medalla compensatoria en lanzamiento de peso y en los 100 m lisos. Meritxell Vallina, medalla de oro en los 100 m lisos y medalla compensatoria en el lanzamiento de peso. Finalmente Daniel G.Ezquerro obtuvo la medalla de bronce en los 100 m lisos y medalla compensatoria en lanzamiento de peso. ■

▸ Patinatge de velocitat

Campionat d'Espanya de pista juvenil i júnior

Roger Vallverdú campeón de España

DELTA / El patinador del Cobra, Roger Vallverdú consiguió la medalla de oro absoluta en los Campeonatos de España en categoría júnior en pista celebrados el 26 y 27 de mayo en la recién inaugurada pista cubierta de Chantrea (Pamplona). El patinador pratense consiguió la medalla de oro en los 300 contrarreloj y tres de platas en los 1000 metros línea, 10.000 m. puntos-eliminación y en los 1500 m eliminación Por su parte otra patinadora del Cobra obtuvo la medalla de plata en los 10000 puntos-eliminación en la categoría júnior. Javier Rodríguez del Delta Prat cerraría la destacada participación pratense en estos Campeonatos alcanzando su primera medalla en unos nacionales. Rodríguez alcanzó la medalla de bronce en los 500 m. sprint

Por otra parte, también destacar los corredores pratenses que han sido seleccionados por el preparador nacional, Carlos Lugea, para el Selectivo 2007 y que se llevará a cabo los próximos 26 y 27 de junio en Ariznavarra y Sansomendi en Vitoria de cara a elegir los integrantes de la selección que disputarán los próximos Campeonatos Internacionales. Por parte del Cobra; Roger Vallverdú, Cristina Escámez y Roger Páez y por parte del Delta Prat los pre-seleccionados serán: Marta Sánchez, Tania Rodríguez y, Jonathan López. ■

MARMOLES CUTILLAS S.L.
MARBRES, PEDRES I GRANITS
CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ
PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO
TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

TOT AUTO PRAT
▸ Mecánica General de l'Automòbil
▸ Electricitat
▸ Revisió pre ITV
▸ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
▸ Carroceria
▸ Interiors
▸ Motor
▸ Centre de Greixatge
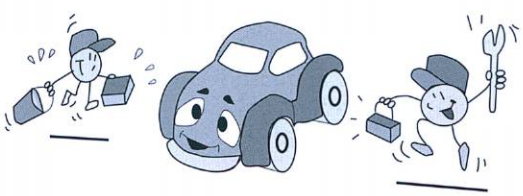
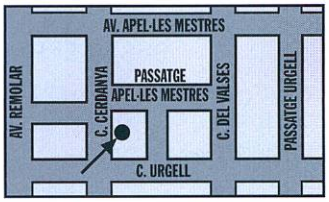

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11
• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •

El Pollo a la Cursa del Corte Inglés

Actuació del Pollo i una cinquantena de membres de la Colla De Diables del Prat a la Cursa del Corte Inglés del passat dia 6 de maig. Tant el Pollo com la Colla van fer la cursa completa de 11 km. Cal destacar que per completar la cursa calia entrar al Estadi Olímpic Lluís Companys i com el Pollo no entrava per la porta, per la seva alçada, va caler desmuntar-li el cap. ■

Activitat de l'AECC del Prat al maig

Els passats dies 4, 5 i 7 de maig l'*AECC «Catalunya contra el càncer»* del Prat vàrem celebrar la Campanya de Postulació 2007 a la nostra ciutat; i aquest any els resultats han estat molt rellevants, especialment pel què fa al nombre de dones col.laboradores que s'han afegit a nosaltres. Això ens dóna satisfacció però sobretot molta força afegida per a tirar endavant amb la nostra tasca, que tot sigui dit, duem a terme amb una gran joia. A més a més, ens resulta molt grat saber que cada any la gent està més a prop nostre. I té ganes de participar amb tots els nostres projectes i activitats que planifiquem amb tanta il.lusió i dedicació, com per exemple, la nostra col.laboració amb l'Hospital de Sant Joan de Déu, amb l'objectiu d'afavorir i millorar la qualitat de vida dels nens que pateixen càncer.

De la mateixa manera, el dia 24 de maig d'enguany, com cada any fem per aquests dies, ens vàrem reunir a l'hotel Ciutat del Prat per a celebrar el *XXII sopar de col.laboradores*, com agraïment a totes les persones que treballem per aquesta causa, aprofitant també l'avinentesa per fer el lliurament dels productes que ens donen les empreses.

El dia 31 de maig, amb una taula a la plaça de la Vila que s'hi va estar durant tot el dia parada, vàrem celebrar el Dia Mundial sense Tabac : bescanviàvem un xupa-xups per una cigarreta.

Telf.: 933709139, e-mail: elprat@aecc.es
c./Joan Maragall,15 local 2-El Prat de Llobregat.

Sant Pere i Sant Pau, de festa

G.F. / L'abril ja va anar ple d'actes de commemoració del 450è. aniversari de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau: la presentació del llibre *450 anys fent parròquia*, de Josep Ferret, l'Aplec parroquial a la pista de bàsquet Xavier Marcilla... però encara en faltaven dos, esdevinguts el mateix dia.

El dissabte 21 d'abril al vespre, després de la missa cantada per l'Orfeó de Sants, es va fer el lliurament de premis als guanyadors del I Concurs de Dibuix Escolar en el qual hi van participar moltes escoles del Prat.

Posteriorment, l'Orfeó de Sants oferí un concert amb obres de Haydn i Vivaldi, en una primera part, i un repertori molt divers i variat, en una segona, que va concloure amb la sardana *La Festa Major del Prat*.

Trenta-sis anys exactes després d'haver-se beneït el temple pel llavors arquebisbe de Barcelona, monsenyor Marcelo González, el passat diumenge 20 de maig, el bisbe de Sant Feliu, monsenyor Agustí Cortés, completà solemnement aquesta obra fent els signes de dedicació del temple. Si l'un beneí el temple i consagrà l'altar, l'altre féu els signes de la dedicació del temple. La dedicació consta de diversos passos litúrgicament molt solemnes: la unció de les 12 columnes del temple i de les parets de la nau, l'encensament i la il·luminació, i la decoració amb creus.

La mateixa eucaristia va servir també per a beneir el nou baptisteri, una pica de marbre amb un mural de ceràmica que han confegit com a obra única els tallers de les monges benetes de Montserrat, i que representa el baptisme de Jesús amb la llegenda evangèlica: «Tu ets el meu fill, l'estimat».

Resta ara només la clausura dels actes, per a la qual hi esteu convidats i convocats. Serà l'eucaristia presidida per l'arquebisbe de Barcelona, monsenyor Lluís Martínez Sistach, el divendres dia 29 de juny, festivitat de Sant Pere i Sant Pau, a dos quarts de vuit del vespre. ■

CAMPANYA ESCOLAR
SERVEI SECRETARIA

Text 12%
i a més a més 10%
en TOT el material
recomanat per l´escola
Club del Llibre
Castella, 27 - Tel. 93 379 37 49 - El Prat de Llobregat

PESCADERÍA
POZO PESCA
PESCADO Y MARISCO
FRESCO Y CONGELADO

El mejor pescado
y marisco fresco
al mejor precio
C. Dos de Maig, nº 2 · EL PRAT
Telf. 93 478 20 56
Castelldefels - Barcelona · Diagonal Pnte.50
Javier Pozo. 609 776 115

AIGUACat

SISTEMAS DE TRATAMIENTOS DE AGUA

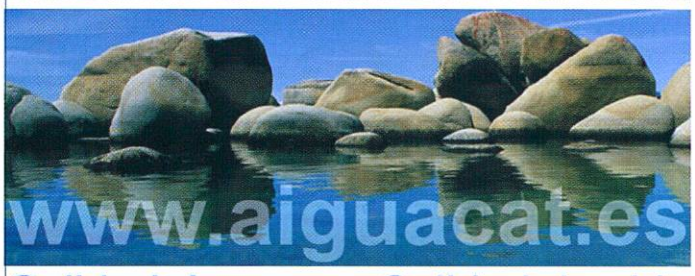

Calidad de agua - Calidad de vida

OFERTA DE VERANO

Descalcificador 30 l. volumétrico
+ Osmosis inversa 5 etapas.

Desde **1695€***

*Iva e instalación no incluidos

Tel. **93 479 34 80** - info@aiguacat.es
C/ Joan Cirera i Pons, 14 Bajos.

Viking

Moda infantil · Puericultura · Llenceria

Tota la qualitat al millor preu
Tot per els fills en roba i puericultura

Av. Verge de Montserrat, 161 · Telf 478 51 44 · El Prat

Any 2000, 01, 02, 03 fem país...

Anys, 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

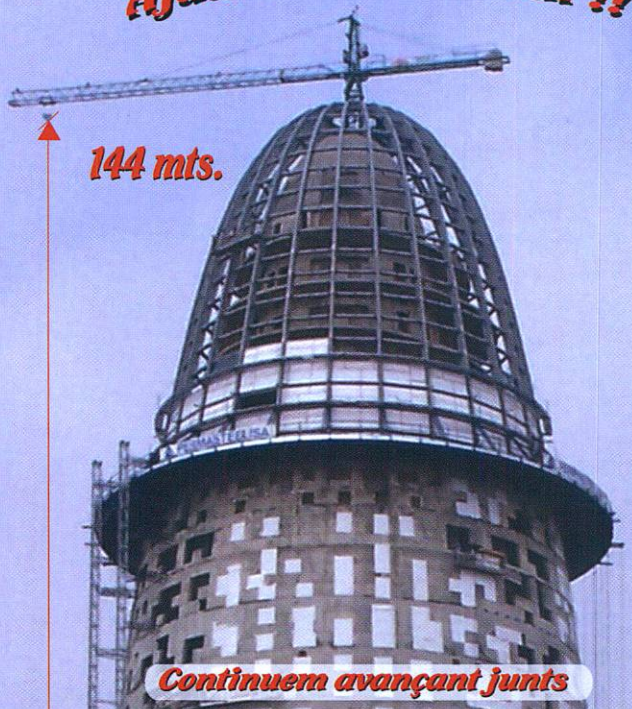

GRUPRAT S.A.

C/Moreras Nº 13 Pol Ind. Can Struch 08820 El Prat
902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

El Prat. el meu lloc al món

Estació de RENFE

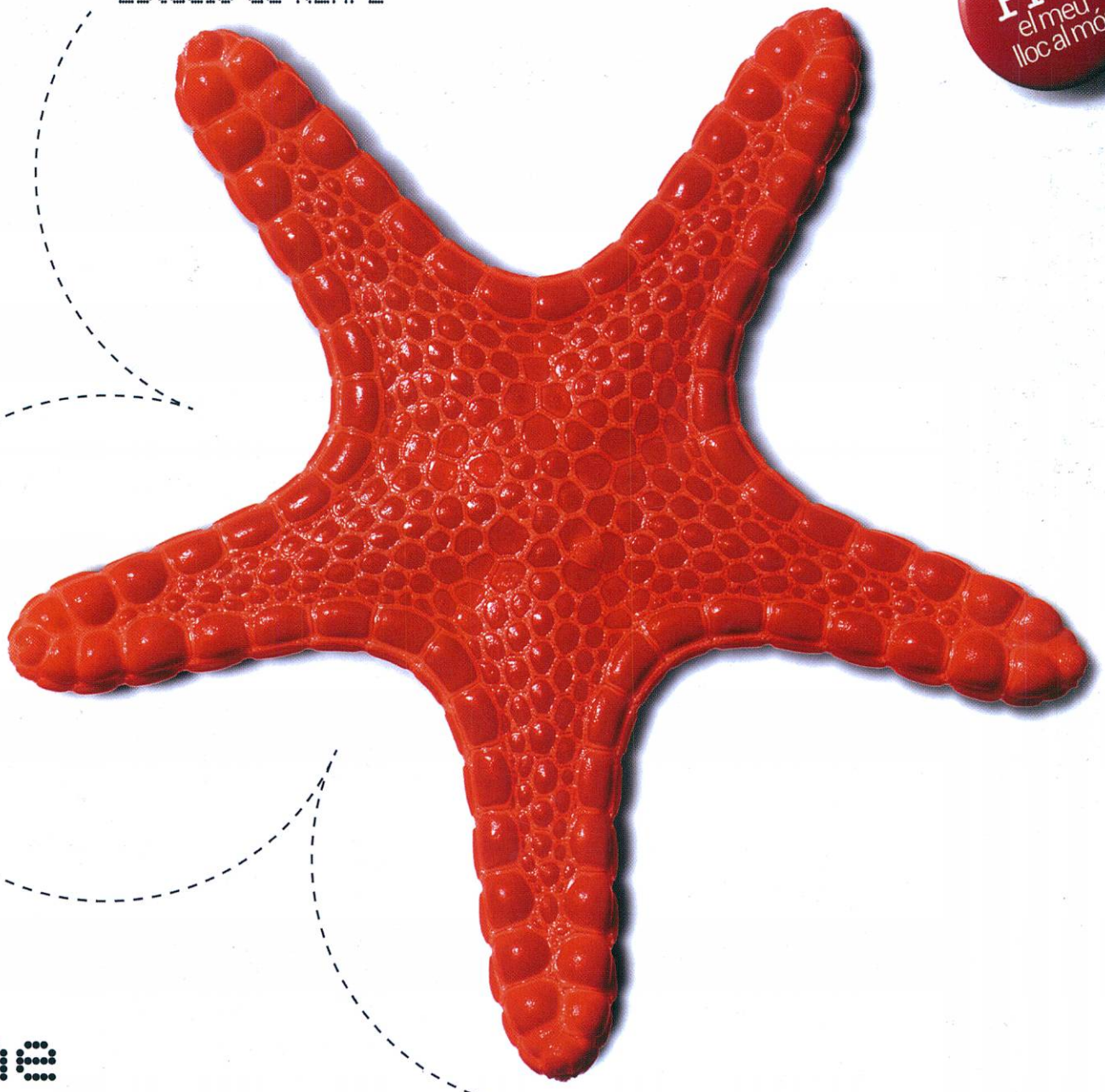

Mirador de la platja

Vine a la platja en bus

El PR3 et porta a la platja

Tots els dissabtes i festius del 31 de març al 14 d'octubre cada 30 minuts.

Tots els dies de la setmana del 18 de juny al 14 de setembre cada 30 minuts.

	Primera sortida Primera salida	Darrera sortida Última salida	Freqüència de pas Frecuencia de paso
DES DE L'ESTACIÓ	8.30	20.30	cada 30 minuts
DES DE LA PLATJA	9.15	21.15	cada 30 minuts

NOTA: El dies que el PR3 va a la platja, el PR2 no funciona, ja que el PR3 assumeix el seu horari i recorregut.

Més informació: 010 / 902 023 393

ROSANBUS S.L.

Ajuntament del Prat de Llobregat

Àrea metropolitana de Barcelona
Entitat del transport